

ଅଟି ରିକ୍

ଉତ୍ତଳସପିକା ବା ୨୯ ଜାନ୍ମ ମାହେ ପିବ୍ୟୁଷ ସନ୍ ୮୮୦ ମସିହା ।

ଶମ୍ଭଲିଶ୍ଚିତ ଶ୍ରୀମାନ୍କୁ ପାରଦିଗ୍ନିତାନୁସାରେ
ମାରନ୍ତର ବୃତ୍ତି ଦିଅଗଲ ।
କଟକ ।

ବାଲୁଗାନ୍ ପାନଲ
ପାନମୋହନ ଦାବ
କଳନି ଗ୍ୟୁ
ବାଲେଶ୍ଵର ।
ନାରାଯଣପ୍ରଥାଦ ମହାନ୍
ମୂର୍ଯ୍ୟମୋହନ ଉତ୍କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍କଳ
ପୁଣ୍ୟ ।

ପଞ୍ଚ୍ୟକ୍ରତ ସାହୁ
ଶମ୍ଭଲିଶ୍ଚିତ ଶ୍ରୀମାନ୍କୁ ପାରଦିଗ୍ନିତାନୁସାରେ
ମାରନ୍ତର ଉତ୍କାର୍ଯ୍ୟ ବୃତ୍ତି ଦିଅଯାଇଅଛି ।
କଟକ ।

ଅନନ୍ତରଣ ଦାସ
ହରମୋହନ ମହାନ୍
ଜାଗାଧର ଅର୍ପିଯ୍ୟ
ତ୍ରିଭୁବନ ମହାପାତ୍ର
ବାଲେଶ୍ଵର ।

ରମାନାଥ ମହାନ୍
ଶିବନାରମ୍ଭନ ପ୍ରଥାକ
ରଜବାନ ଦାସ
ପୁଣ୍ୟ ।

ପରମାନନ୍ଦ ପ୍ରେଜାପତ୍ର
ଅନନ୍ତରଣ ପଥାକ
ଦ୍ଵାରାରଥା ଦ୍ଵାରା
ବାଲକୁଷଦାସ
ବିମୁଲିଶ୍ଚିତ ଶ୍ରୀମାନ୍କୁ ପାରଦିଗ୍ନିତାନୁସାରେ
ମୋହନ ଉତ୍କାର୍ଯ୍ୟ ବୃତ୍ତି ଦିଅଗଲ ।
କଟକ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭରତ ନନ୍ଦ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟକ୍ତ ସରକାର
ନଗେନ୍ଦ୍ରମ ମହାନ୍
ଜନବନ୍ଦ ମିଶ୍ର
ରାଜତରଣ ସାହୁ
ବାଲେଶ୍ଵର
ରମ୍ଭନାଥ ମହାପାତ୍ର

ଦାମୋଦର ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ତ୍ତୀ
କରନ୍ତାଥପଣ୍ଡା

ଦନ୍ତଧର ଗ୍ୟୁ ମହାପାତ୍ର
କଣ୍ଠଧର ଦିତ୍ର

ଶେରେଇ ।

ଇରଦା

ବୁଦ୍ଧିଦରତ୍ତା

ଆନନ୍ଦସୁର

ପୁଣ୍ୟ ।

ଅର୍ପେ ଉତ୍ତରଣ ଦୋଷ
ବିଷ୍ଣୁକାଥ ବତ୍ରପଣ୍ଡା

ବିଷ୍ଣୁକାଥ କନ୍ଦ
ଲକ୍ଷ୍ମଣକାଥ ବୃଦ୍ଧି

ବାଣସୁର

ଦୋରତାତା

ଦ୍ୱିପିଲପ୍ରସାଦ

ଦୋରତାତା

କଢ଼କାର ।

ମଦନମୋହନ ପଞ୍ଚକାର୍ଯ୍ୟକ
ବରପୁଣ୍ୟ ।

RADHANATH RAI
Joint Inspector of Schools
ORISSA.

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଅବୁଥ ନଥମ୍ବେଣୀ ମାନ୍ୟ ଦବ୍ୟାଳସୁର ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ
କର ପଦ ଶୁଣ୍ୟ ଅଛି । ମାତ୍ରିକ ଦେଇବ ଟ ୩୦୯ ଟା । ସେ
ଏହୁ ଏ ପରିଷାରେ ରହାଇ ହୋଇ ନ ଥିବେ କିମ୍ବା ଜନ୍ମ
ପରିଷାରେ ପରିଷାରୀ ହୋଇ ନ ଥିବେ ତାହାର ଅବେ-
ଦଳ ବରକାର ପ୍ରସ୍ତୁତକ କାହିଁ ।

ତ ୨୫ ପଦ ପିବ୍ୟୁଷ
ସନ୍ ୮୮୦ ମସିହା ।} RADHA NATH RAI,
Joint Inspector
of Schools, Orissa.

ବରକାର ଓ ବିଜ୍ଞାପନ ମଧ୍ୟରେ ନିଜିଥିର ଯାତାଧାରକ
ଜାହାଜ ଇତ୍ତା ବିଷ୍ଣୁ ଉତ୍ତରପଣ୍ଡା କରନ୍ତାଥ ବରକାର
ପୁଣ୍ୟ କରନ୍ତାଥ ବରକାର କରନ୍ତାଥ ବରକାର ଏହାକାମ
ବିଷ୍ଣୁକାରଣଙ୍କୁ ନଶାରଗରୁଙ୍କୁ କି ସେମାନେ କଳାପିତା
ପରିଷାରେ ଜାହାଜ ରହାଇ କରନ୍ତାଥ କାମ ବରକାର ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିବ ପଥା—

ପ୍ରଥମମ୍ବେଣୀ ବିଜ୍ଞାପକାରୀ ଟ ୨୫୫
ଦ୍ୱିତୀୟମ୍ବେଣୀ ଏକଳ ଏକଳ ଟ ୧୧୦

ତୃତୀୟମ୍ବେଣୀ ଲେଖକ । ଏକଳ ଟ ୧୮

ଉପର ଦିନିବ ବର ବୃଦ୍ଧିରେ କଟକଠାର ବିଜ୍ଞାପକାରୀ
ଦ୍ୱାରା ନାହାକ ନାହାକ ଆବଶ୍ୟକତା ହିତା କଳାପିତା
ବୁଝେ ନାହାକ ପଥା—

୧୮ ମେଟ୍ରୋ ଏକଳାକ ଏକଳାକ ଟ ୨୫୫

୨୪ ମେଟ୍ରୋ ଏକଳାକ ଏକଳାକ ଟ ୧୧୦

ତୃତୀୟମ୍ବେଣୀ ଲେଖକ

କିମ୍ବା ମୁହଁରତ ଦେଇ ।

କୁଳ ଧୀର୍ଜନ

ସାପୁଦିକସମ୍ମାଦପତ୍ରିକା

୧୯୮

୧୯୮୮ ଜାନ୍ମ ମାହେ ପିତ୍ତୁରେ ସଜ୍ଜା ଏଥିରେ ମୁଖ୍ୟମାନ୍ଦ୍ରାମିକା

୩୫ ଜୟୋତିଶ

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ୍ୟୁ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁଟ୍ୟୁ
ମଧ୍ୟସଲପାଇ ଜାକମାସୁଲ ଟ୍ୟୁ

ସନ୍ ୧୯୮୮ ମାର୍ଚ୍ଚ ପିତ୍ତୁରେ ମାସରେ
ଲୋକସଂଜ୍ଞା ଦେବାର ଏଥୁପୂର୍ବେ ଲେଖିଥିଲୁଁ
ଏଥର ବେଳାହନରେ ସବଳଠାରେ ସଂଖ୍ୟା
ହେବ ଗତଥର ପର କିମ୍ବା ସ୍ଥାନରେ କିମ୍ବା
ଦିନ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିକାରେ ହେବ ଦେବାର ଓଡ଼ି-
ଗାର ରତାକାଳମାନ ଓ ଅନ୍ୟ ଦେବତାକ ସ୍ଥାନ-
ରେ ଏକଦିନରେ ସଂଖ୍ୟା ହୋଇ କି ଧାରବ
ଦେବାର କିମ୍ବା, ଦିନରେ ହେବ । ଗତକାଳର
କାଳମାନେ ଅଗ୍ରମା, ବିଲାର ଲୋକସଂଜ୍ଞା
ଦିନରେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଥର ଉପଦେଶ
ଦେବାରର ଗର୍ଭମେଣ୍ଟରୁ ଆଦେଶ ହୋଇ
ଅଛି । ସମ୍ଭାୟ ଭାବରେ ବର୍ଷର ଲୋକସଂଜ୍ଞା
କାର୍ଯ୍ୟର ତତ୍ତ୍ଵାବଧାରଣ କାରଣ କିମ୍ବା ଉପ୍ରେ-
ଚିଅଳ କମିଶନର କିମ୍ବା ହେବେ ଓ ତାଙ୍କ
ଅଧୀନରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଉପୋଶମ କମିଶନରମାନେ
ହେବେ କିମ୍ବା କର୍ମଚାରୀର ସେମାନଙ୍କ ଅଧୀ-
ନରେ ବାର୍ଷିକ କରିବେ । ଏହି ସହୃଦୟରୁ ଏ
କାର୍ଯ୍ୟର କହୋବପ୍ରତି କରିବା କାରଣ କିମ୍ବା
କର୍ମଚାରୀର ଆଦେଶ ହୋଇ ଅଛି ।

କେନ୍ଦ୍ରପତାକାରୁ ବାକୁ ରଜବଲ୍ଲବରର ଦାର
ମେଲେ ଜୟାମେଳିଷ୍ଟର କ୍ଷୟକୁ ଦୁଷ୍ଟଗୋବିନ୍ଦ
ପ୍ର ଆହେବଙ୍କର ସହବିଦିବାର, କିମେଶାହ
ହୃଦୟ କଷ୍ଟରେ ଗଣ୍ଠିଏ ପଥ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ
ପକ୍ଷକୁ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି । ସେ ଲେଖନ୍ତି
ପକ୍ଷକୁ ବିଦ୍ୟା ଶିଖାରେ ଉତ୍ସାହ
କାଳମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟା ଶିଖାରେ ଉତ୍ସାହ

ଦେବାର ଗୁପ୍ତ ମହୋଦୟଙ୍କର ଗୋଟିଏ କ୍ରତ
ହୋଇ ଅଛି । ସେ ମୋଟପର କ୍ଷୟରେ ହୁଲୁ
ଓ ପାଠଗାଲମାନ ଦର୍ଶନ କର ସେ ସବୁର
ଉନ୍ନତ କିମନ୍ତେ ଯଥାସାଧ୍ୟ ସାହାୟ୍ୟ କରୁଥାନ୍ତି
ନୀତି ଅତୁଥ ହୁଲୁକୁ ୫୫ କା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି
ଓ ଜଣେ ମାନଚିତ୍ତ ଦେବାର ସାବୁତ ଦୋର
ଅଛନ୍ତି । କିମ୍ବା ଦୁଃଖପ୍ରଦିଷ୍ଟ ମଧ୍ୟକୁ ୫୦ କା
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ପାଠଗାଲର ଅବଧାନମାନଙ୍କ
ଉତ୍ସାହ କିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦିଅନ୍ତି
ସଂପୁର୍ଣ୍ଣପ୍ରକାଶ ଭାଙ୍ଗର କରେଥ ଶର୍ମି,
ଗୁପ୍ତରେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଲିଙ୍କ ଯାଇ
କିମ୍ବା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ତକାର ଗାସ୍ତଚର୍ଚା
କର ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଲ୍ଲି ଦିଲ୍ଲି ପାରଗୋପିବ
ଦିଅନ୍ତି । ଶାନ୍ତଗୋପିଥ ଯାମରେ କିମ୍ବା ଧ୍ୟା
କେତେଗୁଡ଼ିଏ ବାଲକାଙ୍କ ପଚାର ଅଛି ସେ
ଆକୁ ୫୦ କା ପୁରସ୍କାର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି
ଓ ପିନ୍ଧାର ଉନ୍ନତ ଦେଖିଲେ ଆହୁର ଦେବାର
ଅଜୀବାର କର ଅଛନ୍ତି । ସବ୍ରତବିଜନ ହୁଲୁର
ଉତ୍ସାହକ ବ୍ୟାଧିଶିକ୍ଷାର ଯତ୍ନ କର ଅଛନ୍ତି
ଆମ୍ବେମାନେ ଗୁପ୍ତ ସାହେବଙ୍କର ଏଥର ସୁଖା-
ତରେ ପ୍ରାତି ହୋଇ ଭାଙ୍ଗର ପ୍ରସଂଗା କରୁଥାନ୍ତି ।

କିମଟରେ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ନୀତନ ଉପୋଶମ
କଲେବକ୍ତର ଏକଟିବ୍ସରୁ ବଜା ବିଶ୍ଵରେ
କିମ୍ବା ହୋଇଥାନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କର ବେଜନ
ମାହିକ ୫୫୦୦ କା ହୋଇଥାନ୍ତି । ତେବେକୁ

ସୁମ୍ବ ହୋଇଛି ବଜା ଲାଟ ସାହେବଙ୍କର ଅନୁ-
ମନ୍ତ୍ରରେ ଶେଷ ଲାଟ ସାହେବ ସାହାର୍ଦ୍ରାମ ଡି-
ପୋଶୀ କଲେବକ୍ତର ମନ୍ତ୍ରନ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ତର୍ମାନ
ଶ୍ରେଣୀଟିଏ ସୁମ୍ବ କରିଥାନ୍ତି । ଭାତକ ସାହେବ-
ଙ୍କର ଏ କାର୍ଯ୍ୟଟି ଆମ୍ବେମାନ ମନ୍ତ୍ରକ ଅମ୍ବୁ
ନାହିଁ । କାମ୍ପେଲ ସାହେବ ଅନ୍ତର୍ମାନ କେତେବେରେ
ସବ୍ରତପୋଶୀ ପଦ ସୁମ୍ବ କର ଗଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଉତ୍ସାହ ସାହେବ ଅନ୍ତର୍ମାନ ବେଜନ ଉପୋଶମର
ଶ୍ରେଣୀଟିଏ ସୁମ୍ବ କଲେ । ଏଥରେ ଦେଶୀୟ
ବାହମଙ୍କ ବୌରବର ହ୍ରାସ ହେଉଥାଏ କେ
ଶେଷକୁ ମନ୍ତ୍ରଧର ଘଟିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ । ତେବେ-
ବେଳେ ଦେଶୀୟ ବର୍ତ୍ତମାନ କରିବାର କରିବାକୁ
ଅନେକ ଲାଭ ପାଇବାର ଅନ୍ତର୍ମାନ ହେବେ ।
ପ୍ରଥମେ ଉପୋଶମ କଲେବକ୍ତର ଭୁଲ୍ୟ ବର୍ମ
କରିବେ ଓ କିମ୍ବାଦିନେ ସେମାନେ ବାହମଙ୍କ
ଦେବାର ଏଥରୁ ଏତେ ଅନ୍ତର୍ମାନ କେତେବେରେ
ବିପରୀତ ଉପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ପାଇବାର
ପଦ ସୁମ୍ବ କରିବାର ଉତ୍ସାହ ହୁବାକି । ବର୍ତ୍ତମାନ
୨୦୦ କା ଓ ଏମାନଙ୍କ ଶର୍ମିକ ଅନ୍ତର୍ମାନ
ଯଥ ଉତ୍ସାହ ସାହେବ ହୁଲୁ ଶ୍ରେଣୀର ସବ୍ରତ-
ପୋଶୀ ପଦ ଉତ୍ସାହ ଦେଇ ଉତ୍ସାହ ପରିବର୍ତ୍ତେ
୨୫୦୦ କାରୁ ଉପୋଶମ କରିବାକୁ ଲେବେ ଏକ

ପ୍ରକାଶ କଲ ହୋଇ ପାରେ । ମାତ୍ର ଅମ୍ବେ-
ମାନେ କହୁଁ ହାବିମା ପବର ନିରଜନ ବେଳଜ
ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କାରୁ ଛଣା ବରବାର ଉଚିତ ନୁହେ ।

— * —

/ଡେଶାର ବୟାଳରେ ବ
ରେଲବାଟ ନାହିଁ ?

ଗତ ବରଷତା ଗର୍ଜେଇରେ ବ୍ୟାପ୍ରଦେଶର
ବେଳେକ ସବକାଣ୍ଡ ହେଲବାଟର କବରଣ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ । ତହିଁରୁ ଅମ୍ବେମାନେ
ଆନନ୍ଦହୃଦ ଅବଗଜ ହେଲୁ ଯେ ବଜ୍ରଲାର
ରେଲବାଟମାନଙ୍କରେ ଗର୍ଜୁମେଶ୍ଵରର ବିଶ
କ୍ଷତି ହୋଇ ନାହିଁ । ରେଲବାଟ ଯାହା ଅମ୍ବେ-
ମାନ ହେଉଥାଏ ତଥାର କାହା ରୁହା ଉକ୍ତ
ବାପିମାନଙ୍କରେ ଲାଗିଥିବା ନୂହେନର ସମ୍ମୁଖୀ
ଯଥ କରଣା ହେଉଥାଏ । କେତ୍ରକଣ୍ଠ ଗର୍ଜୁ-
ମୁଖର ଘାସ କରନ୍ତି କି ଆଗାମିରେକୁ ଏ ରେ-
ଲମାନଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ରାବାର ଗର୍ଜେଇ ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା
ଲାଗି ହେବ । ଏହି ମୁଖୀରେ ବଜ୍ରଲାରେ ଅର
ବେଳଜୋଟ ରେଲବାଟ ପିଣ୍ଡବାର ଗର୍ଜୁମେ-
ଶ୍ଵର ମନ୍ତ୍ର କରୁ କାହାର ହେ-
ଉଥାଏନ୍ତି । ଏମାନ କାହା ଆର ଘାଟିଏ
ରେଲବାଟ ପିଣ୍ଡବାର ମନ୍ତ୍ରକର ଉତ୍ତକା-
ହେବ ବ୍ୟାପର ବର ଅବହୁତ । ସେ କାହିଁ କେବଳ
ବଜ୍ରଲାରୁ ମେଦିନୀରେ ଦେଇ କୋହିଲେ
ବର୍ଷମାନ ବିଜ୍ଞାନଙ୍କରୁ ବଜ୍ରଲାର ଦେଇ କଲା-
କଣ୍ଠ ପିଣ୍ଡକ ଓ ହେଠାରୁ କୌଣସି ବାଲରେ ଗନ-
ନ୍ଧାଗନନକର ମନ୍ତ୍ର ମୁଖୀ ନାହିଁ ସେ ସ୍ତରେ
ଅମ୍ବେମାନେ ବଜ୍ରଲା ଗର୍ଜୁମେଶ୍ଵରକୁ ଅନୁ-
ଗ୍ରହ ଦେଇଥାଏ କି ଆର କାହାରୁ କାହାରୁ
ନାଭାଗାର କି ବରସାହିର ରେଲବାଟର ପିଣ୍ଡ-
ବାର ଯହି ବରନ୍ତି ।

ନାଟକାରିନ୍ଦ୍ର ।

ଏ ବର୍ଷ ବଠାରେ ଶାଶ୍ଵତମାରୁ ମରଣ୍ୟାଗ୍ର
ବ୍ୟାପର ପୂଜା ଉପଲବ୍ଧରେ ହୁଏବିନ ମଜଳେ
ହୋଇ ଥିବାର ଗତ ସପ୍ରାତରେ ଅମ୍ବେମାନେ
ଲେଖିଥିଲୁ । ଏ ଅମୋଦ ଏହିରେ ଦେଖ
ହୋଇ ନାହିଁ ତହିଁ ବଳକର ଉତ୍ସବପ୍ରକାଶରେ
ଦେଖେ ଅମୋଦ ହୋଇଥାଏ । ଆଠମାନେ
ଅବଗଜ ଅଛନ୍ତି ଯେ ଦୂରବର୍ଷ ପୁଣେ ବଠାର
ଭାବୁ ଶୁଭମାନେ “ଥ୍ରେଟର” ନାଟକାର
ପ୍ରାସାଦ ବର ଶାଶ୍ଵତମାରୁ ମରଣ୍ୟାଗ୍ରବ୍ୟାପର
ସାକ୍ଷାତରେ ଗମାନ୍ତେବ କାହାର ଅନୁଭୂତି
ବ୍ୟାପରେ । ପ୍ରଥମଥର ଗାଥ ଉତ୍ସବ ହୋଇ
ଥିବାର ଅମ୍ବେମାନେ ପୁଣ୍ୟକୁ ଅଭିଷ୍ଟକୁ
ବାର ଅମ୍ବେମାନେ ପିଣ୍ଡବାର ଉତ୍ସବରେ
ଯେବେବେ କୌଣସି କାହାର ଅନୁଭୂତି
ବ୍ୟାପରେ ଅମ୍ବେମାନେ ବେଳେ
ଅନୁଭୂତି ହୋଇଥାଏ ଅଥ କୋମାର
ଥାରେ । ଏହି ରେଲବାଟ ସହାଯେ ଶାଶ୍ଵତ
କ୍ଷେତ୍ରକାନ୍ତେ ରେଲପରିମିଳି ଗୋଟିଏ ରେଗା
କାହିଁ ଦେଇଥାଏ ଅର ଅମ୍ବେମାନେ ବେଳେ
ଅନୁଭୂତି ହୋଇଥାଏ ଅଥ କୋମାର
ଥାରେ । ଏହି ରେଲବାଟ ସହାଯେ ଶାଶ୍ଵତ
କ୍ଷେତ୍ରକାନ୍ତେ ରେଲପରିମିଳି ଗୋଟିଏ ରେଗା
କାହିଁ ଦେଇଥାଏ ଅର ଅମ୍ବେମାନେ ବେଳେ

ଗଲ ନାହିଁ । ବେଳେକମାର ଉତ୍ସବରେ ଅଭି-
ଦଳ ପୁରବ ପୁଥିକ ଜାହାନ୍‌କଟିଏ ବଳେ ଗାଥ
ଥରେ ଅଭିନ୍ୟାତ ଉତ୍ସବରେ ବେଳେ ମାତ୍ର କୁଳ
ହୋଇ ମନେ । କିମ୍ବା ପୂର୍ବାଧୂର ସମୟରେ
ହେଲେବ ସ୍ଵର ଅଭିନ୍ୟାତ କରିଥିଲ ନାଥ
ଗାହା କୁଳ ଥାର ହୋଇ ନ ଥିଲ । ଏ ବର୍ଷ
ଶାଶ୍ଵତମାର କେବଳ ଶାଶ୍ଵତକୁ ପୂର୍ବର ସର-
ସମ୍ମ ପ୍ରତିମା ପୂର୍ବକ କଥା ହୋଇ ବର୍ଷକର
କରିଥାଏ ଅମୋଦର ଉତ୍ସବରେ ବେଳେ ମାତ୍ର
ସରସମ୍ମ ଥରେ ଜାହାନ୍‌କ ହେଲେ କାହାର
ବାରିନାରରେ ଭାଙ୍ଗି ତୁପ୍ତିହେଲ ନାହିଁ କୁଳମୁ
ନକଳିବ ଦିନ ସେ ଯୁଦ୍ଧମାନଙ୍କର କୁଳମୁ
କମଳରେ ବରଚଳ ହୋଇ ଜାହାନକିମ୍ବା
ବିଜ୍ଞାନ କରିବାରେ ଏକ ଅନୁକଳା
ପୂର୍ବକ ଅପଣା ବରକର କିମ୍ବା ଲଜନ ବର
କେଣ୍ଟଗୁରୁ ବରସବର ଅନୁଗୀତ ହୋଇ
ବିଜ୍ଞାନ କରିବାର ।

ଦୂରଦଳର ସହିତମାନେ ଏକ ମେରରେ
ଅଠିବର ପୂର୍ବକ ହେଲେ ନକ ଯୋଗଦା-
ନ ଅଭିନ୍ୟାତ ହେଲେ । “ଏବେଇ କିମରେ
ବରିତା” ଅଭିନ୍ୟାତ ହେଲେ ଥିଲ । ଏହା ପ୍ରକାଶ
ନାଟକ ନ ଥାର ପ୍ରକାଶକ (ସାଥର) ଯୁକ୍ତରେ
ଦେଖିବାର ମନ ନୁହେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଭିନ୍ୟାତ
ନମ୍ବୁବମାନେ ପ୍ରାସାଦ ଜ୍ଞାନାତ ମନ କଲ-
ଥାରେ ଅପରୁ ଆର ଦୂରକର କୁଳମୁ ଅଥବା
ସରାଗାର ଗାରମା ବରକର । ଏହା ପ୍ରକାଶ ରହିବ
କାହିଁ ଏହା ଦେଖାଇବା ଓ ଅନ୍ଧମାନଙ୍କ
ସେ ମନ ପ୍ରବୃତ୍ତିରୁ ଚାହିବ ସମ୍ଭାବ ସେ ପ୍ରଥମ
କିମରେ ଉତ୍ସବର ଦିନ ବରିତା ସେ ପ୍ରଥମ
ଦେଖିବାର ବାହୁ କିମରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ
ଭାବୁ ହେଲେ କାହାର କୁଳମାନଙ୍କର ପ୍ରାସାଦ
ବରିତା କିମରେ ନାହିଁ । ଏହା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ
କିମରେ ଅପରୁ ଆର ଦୂରକର କୁଳମୁ ଅଥବା
ସରାଗାର ଗାରମା ବରକର । ଏହା ପ୍ରକାଶ
ରହିବାର କାହାର କୁଳମାନଙ୍କର ପ୍ରାସାଦ
ବରିତା କିମରେ ନାହିଁ । ଏହା ପ୍ରକାଶ
କରିବାକୁ କିମରେ ଅପରୁ ଆର ଦୂରକର
କୁଳମାନଙ୍କର ପ୍ରାସାଦ
ବରିତା କିମରେ ନାହିଁ ।

ପୁରୁ ଦେଶମା ଓ ସୁଲିଗର ପକ୍ଷଙ୍କ ଧାରେ ଦୟାରେ
କତ୍ତା ହରଚରରେ ପଡ଼ିଲେ ଓ ଗୋଟିଏ
ଜୁବନ୍ମାର ତାଙ୍କ ବରମଳ ବରମାର ତେଣ୍ଟା
ଦେବେ । ବିଘ୍ନିତ ମତେ ସୁଗୁପ୍ତାଳ ବାର ନାଚ
ଇତ୍ତାହା ହେଲେ ତତ୍ତ୍ଵରେ ନାଚନ୍ମାର ମନ୍ତ୍ରାଳ
ହୋଇ ସରେ ପ୍ରଦେଶ ହେଲା, ତଳେ ଗଢ଼ି,
ବରବଦି ଲୋ, ପିତାଙ୍କର ମହିତ ନେମା ଓ
ତାଙ୍କର ମୃଦୁ ମନୋବିଳ । ତାହାର ମାତ୍ର କିମ୍ବା
ବେବର ଆଗଙ୍କା ବର ବେହଳ ବଳେ ମାଧ୍ୟ
ମେ ମନ୍ତ୍ରାଳ ହୋଇଥିବାର ପିତା ବୁଝି ପାର
ଅବ ବିଦ୍ୟୁତନ ହେଲେ ଓ କଟିଲେ ଏଥର
କୋଣାରୁ ସୁଅ ମରିବାର ଉବ ।

ଅବେଳ ପାଠକ ଜିନ୍ଦୁ ପ୍ରଥମକ ପାଠ କରି
କି ହୃଦେ ସତେଜ ସେମାନଙ୍କ ଗୋଚର ପି-
ନଲ୍ଲୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରତିକ ଉଛୁଳୁଛିଲୁ ।
କର୍ତ୍ତମାନ ଅଭିନୟ ଓ ଅମେଦିର ଅଲେଖା
କରୁଥିଲୁ । ନଳିଲାପତି ପୂର୍ବବର ଅର ସୂର୍ଯ୍ୟ
ଦୂଷେ ସୁତ୍ତିତ ଓ ଆଲେଖା ହୋଇ ଥିଲ ଓ
ବ୍ୟୟ ହବାକ କିମିତି ଗରିଥିଲେ ଓ ଅଠ-
ଅଟିଥେ ପୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଥିଲେହେ ନଳିଲା
ଦର୍ଶକମନ୍ତରରେ ଥୁଣ୍ଡ ହୋଇଥିଲ । ପ୍ରଥମେ
ପରିମଳ କରି ପୁର ମାନଦେଇ ମଧ୍ୟଦିନ
ଦରକ ନଳିଲାଚିତି ଗାନ୍ଧିଏ ଗାନ ହେଲ
ଜପତାରେ ଅଭିନୟ ଅରମୁହେଲ ଗେଷରେ
ସୁରାମ କରୁଥିରେ ଗେତ୍ରିଏ କଢ଼ିବା ହେଲ ।
ଗାନ ଅବ ଜଭନ ହୋଇଥିଲ ସର୍ବଜୀବ ଅଭିନଦ୍ଵ
ପଦ୍ମାଲ୍ଲକୁ ହୋଇଥିଲ ମନ୍ତ୍ର, ବି ବନ୍ଦିବତାରେ
ଅଭିନୟ ଦେଖିଥିବା କେବେ ଭାଙ୍ଗି ପରଂପର
କଲେ ଏ ଅନ୍ଧର ହେଲେ । ବବଜା, ନିର
ଦୂମାର ବାବ, ନବକୁରାର ଏମାନଙ୍କର ଅର-
ମୟ ମଧ୍ୟ ଭାଙ୍ଗି ହୋଇ ଥିଲ । ଅନ୍ୟକିମ୍
ଅଭିନୟ ମଧ୍ୟ ନନ ହୋଇ ନାହିଁ । ଶ୍ରଦ୍ଧ-
ବତିଶୀ ସବୁ ବାହ୍ୟ ନାଚ ଓ ଗାନ କିମ୍
ହୋଇଥିଲ । ବେବଳ କେହି ଅଭିନଦ୍ଵ
ନବପୁରରେ କଥୋପଥନ୍ ବରଦିବୁ ଅଥ
କାଂପ ଦର୍ଶକ ଶୁଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ସାମାନ୍ୟ
ଦେଖ ଧର୍ବବ୍ୟ ନିହି ମୋହରେ ଅଭିନୟ
ଅଜ ଭାବିନ ହୋଇଥିଲ ଓ ଦର୍ଶକମାନେ ସୁନିଧି
କରାଇଲା ଓ ଅଭିନ୍ଦ୍ୟପୂର୍ବ ପନ୍ତୁଙ୍କ ଓ ପର-
ତ୍ରୀର ସମ୍ପଦ ଦେଇଥିଲେ । ଅଜ ବମ୍ବ
ମମରେ ଅଭିନେତାମାତ୍ରେ ବଗାନ୍ଦୁ କରିପ
ଅଭିନୟ ଦେଖାଇ ଥିଲାକୁ ହୃଦୟର ପ୍ରଶଂସାର
ଲିଖିବ ହୋଇଥିଲ । କାନ୍ତିକରେ ଶାସ୍ତ୍ର

ପର୍ବତ ପର୍ବତଙ୍କାଳୀରୁ ପ୍ରଗଣ୍ଠା ଶୁଣା ଯାଇଥିଲା ।
ଆମ୍ବାଜଙ୍କ ବିଦେଶନାରେ ସମାଜିଷ୍ଵେଷ ନା-
ଟବର ଅଭିନୟ ଅପେକ୍ଷା ଏ ଅଭିନୟ
ଭଲ ହୋଇ ଥିଲ । ପେଥର ବିଜ୍ଞା ବନ୍ଦେଶ୍-
ରେ ପର୍ବତମାନେ ଅସିଥିଲେ । ଏଥର
ପୁରୁଷ ବିଜ୍ଞା ଆସିବା ଓ କିଛି କାରଣବଣନ୍ତିରେ
ଅଭିନୟ ବିଲମ୍ବରେ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପ୍ରତ୍ୟେଷେ
ଅପେକ୍ଷା । କିମ୍ବା ରହୁ ଖେଳ ପର୍ବତଙ୍କ ଦେଖିବାରୁ
ସେମାନଙ୍କର ଲାଟବାଧିନୟ ପ୍ରତି କୁଟି ଜନ୍ମି
ଥିବାର ପରିଚୟ ମିଳିଥିଲା । ସବଳଂ ଆମା
ଦେଉଥାରୁ ଯେ ସୁବକ୍ଷିତ ଲାଟଗାନ୍ତିକୁ ହାୟା
କଲେ ସେମାନେ ଜଳବାଧାରଣକାଳୀରୁ
ତସ୍ମାତ ଓ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇ ପାରନ୍ତି । ଥାମେ-
ମାନେ ଦୂରବର୍ଷବାଳ ସେମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧାଦ
ଦେଖି ଯେପରି ପୃଷ୍ଠର ହୋଇଥିଲୁ ପର୍ବତମାନ
ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ଓ ଯତ୍ନ ଦେଖି ଯେହିପରି
ଅନେକ ବୋଲିଥରୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରେଥି
ବରୁଅଛୁ ଯେ ସେମାନେ ଏହିକରେ ପୂର୍ବବତ୍ତା
ଜ୍ଞାନ କରି ପୁନଃପୁନ ଅଭିନୟ ଦେଖାଇଲା
କାର ତେଣୁ କରନ୍ତି । ଏହାଥାରୁ ଲୋକଙ୍କର
ଆମୋଦ ରୁହି ମାର୍ଜିତ ହେବ ଆଜି କଣ୍ଠସ୍ଥାନ
ବା ଯାଦା ଦେଖିବା ପକ୍ଷରେ ରୁହି କି ରହିବ ।
ଉତ୍ତରକୁଣ୍ଡ ଲାଟବାଧିନୟଦ୍ୱାରା ଜଳପମାନର
ଉତ୍ତର ସାଥକ ହୁଅର । ସୁରମାନେ ଏ ହିତ-
କର ଓ ଆମୋଦଜଳକ ଫାଯରରେ ଅବିଜ୍ଞାନ-
ମରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ରହିଲେ ଉପକାଶ ଓ ସମାଜ
ସଂଗ୍ରାମଧନକାରୀ (Reformer) ସରଗୁ ବଣିଷ୍ଟ
ହେବେ । ଏହି ଅଭିପ୍ରାୟ ଓ ଅଭିନୟର ପ୍ରମାଣ
ପାରି ଆମ୍ବାଜାନେ ଜଣ୍ମେଷ୍ଟି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ଅଛୁ ଜାହା ଆଜି ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ
ନାହିଁ ।

ପାପୁଅନ୍ତିକସଂବାଦ ।

ଏହିଏ ମହାଜ୍ଞାର ଏକ ପ୍ରାଣ ପଦଳତାସ୍ଥରରେ ଦିଯେ ।
ପିଲାଙ୍କ କଷିତ୍ତ ଶେଖ ହେଲା ମାଟିକେ ଶେଠାରେ ଟକା
ହେଉ ଥିଲା ୫୦ ଟି ୩୦ ଟିଲା ଡଳେଇ ଟକା ସଥିର
ଦେବକର । ମୁଗ୍ଧଙ୍କ ଶେଖର ପ୍ରାନ୍ତରୁ କବ ହୋଇ ଏହା
ଦେଲାକେ ଜାଇବା ହୋଇ ଗଲା । ଏହଠାରେ ଯଦି
ଡଳେଇ ଟକା ଏହିପାଇବା ପ୍ରମାଣ କୃତିତ୍ଵ ଦେବେ ବାହୁଦା
ବ ଶେଖର ବନାହୁର ପ୍ରକାଶ ହୁଅଛା କା କାହିଁ କି ଏହା
ଗ୍ରାମ କିମ୍ବା କୃତିତ୍ଵ । ଏ ବନାରରେ ଏ ଶେଖର ଏପରିହା
କରାଗଲା ହୋଇ ଲାଗି ।

ନଗରେ ସାମାଜିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ଚାହୁଁମ ହେ.

ଏଠାର କୁଠର ଜ ବସନ୍ତମେଳକୁର ବଢ଼ିପ୍ରେ ସାହେବ ବୀଠାରେ ଗଲ ଖୋନକାବ ପ୍ରେବେ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟକୁର ଛାଇଥ କଲେ । କୋଣ କୁଷ ମୁଦ୍ଦନବିଶ୍ଵାଳିତର ସହକାର ସଙ୍ଗପତର କାର୍ଯ୍ୟକୁର ମଧ୍ୟ ପଢ଼ିବ କରିବେ । ସାହାକୁର କାମାପଦ ଗାନ୍ଧାର କେବଳ "କେବଳ" ହୋଇଗଲ ।

“ଅଗ୍ରି ଜଳେ, ଶାତ ଲେବ” ଏ ଦର୍ଶ ଠିକ ପାଇଛି ।

ଦରବଜ୍ରାର ମହାବଳୀ ବନ୍ଧୁକରାରେ ଝାଟ ସାହେବ
ଓ ଅଭ୍ୟାସିଙ୍କ ସମ୍ମାନ ଲାଭକରଣ୍ତେ ନିବନ୍ଧନରେ ଯୁଗ ନାମ-
ଶାନ୍ତିଚେତନା ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ଏଥିରେ ୫ ଟଙ୍କାରେ କାହିଁ କଷ୍ଟ ହୋଇ-
ଅଛି ।

ପ୍ରଶ୍ନାଦିତ ମନ୍ଦାରଙ୍ଗା କଣାଳା କଥକୁପ୍ରକଟ ସହରେ
ନାହିଁ ମୋହିଲାମୋହିନ ସମ୍ବନ୍ଧ ଘାଜରେ ମେଷ୍ଟର ସୁଲ୍ଲପ୍ତ
କରୁଥିବ ହୋଇ ଅଛିନ । ମହାରଙ୍ଗା ସୁବା ଅତ୍ସୁ ଓ ଅନୁଭୂତି
କା ନୁହିଛି । ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟିଅଟ ପଢି କା ଗୋଲାତ୍ତ ସେ କଥିବା
ଯତ୍କପକ ସବରେ ଉତ୍ତମ ଶିଖା ପାଇବେ ଏଥିରୁ ତେଜିନ୍ଦୁମୁଦ୍ରା
ସଥାର୍ଥ କବ ଅବହ ଯେ ଶିଖିବେବା ସବାରେ କଥକାପକ
ଦଳ ହୋଇ ନାହିଁ । ଗନ୍ଧମନ୍ଦିର କବେଚାରାରେ ଏ ସଙ୍କଳ
ରେ ପାଇବ ଅନୁଭୂତି କରୁଥିବିଲୁ ସକଳ ସୁଲ୍ଲପ୍ତ
ନୀପକ ବିଦିବାର ଉପରି ।

ଅମେରିକା ଦେଖିଲେ କାହାପଚକନବେ କଣେ ଘେରଇ
ମୁହଁ ପଡ଼ଇଛି । ଏଠା ସାଧାରଣ ମୋର କାହାପଚକନକୁ
ନଷ୍ଟ ଆବଶ୍ୟକ କରିବା କରିବା ପାତ୍ରକରେ ଉଷ୍ଣ ଥସର ଲାଗ୍ଜ ।
ପୃଥିବୀ ଜାଗ ଅର୍ଥରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କ ଯେଉଁଳାକୁ ଉଠି
ଅମେରିକା ହିଁବ ତ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ କେନ୍ତରୁ ତାଙ୍କା ଧାରୁ ପାଇଛି
ଯାଏତି ଖେଳେଟ କଥ କଥ ବରେ । ଏହାକୁ ମୋଟିବ୍
ପଥର ଅବୁଦ୍ଧରେ ଦେ ମନୁଷ୍ୟରୁପେ ଏହା ତାଙ୍କ ଏହା
କେନ୍ତରେ ହେବ ଦେବ । ହାଲୁ ପଢ଼ନରେ ମନୁଷ୍ୟ କଥ
ଦେଖାଇ କେତେ କଣ୍ଠା କି ଥିଲା ।

ଭାଷାରେ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିଲା ଏହାର ମନ୍ଦିର ପାଞ୍ଚମିଶ୍ର-
କୁଳ ଅଧୀ ଯିବାରେ ଥୋଠାରେ କେବେଳ ମେହି ଓ
ବାହାର ଥି ଓ ମାତା ସେ ମନ୍ଦିର କନ୍ତୁ ଅଧିକ ପରି-
ବଳିଲା ।

କରୁଥିବାରେ ଦୂର ମାତ୍ର ଗ୍ରାମବ୍ୟସ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଦିଧଳା ହୀ-
ଦର୍ଶନ ସାହ ଯି ସମ୍ବଲ ଏ ପାଞ୍ଚ ଏ ହିକି ପଠାଇ ଅଛି ।
ସବୁ ଯେଇଁ ଜାନନ୍ତୁ ହୁକ୍କଟ ତେବେ ଯେମାନେ ହୁକ୍କଟ କେବେ
ତାଙ୍କଠିରୁ ଗଲେ ଖରେ ଲେଖି ଏ ହୋଇଥାର ମନ୍ଦିର
ଦାକ ପାଇବେ । ପୁଣ୍ୟ ସିଦ୍ଧା ନମ୍ବରକାବର ସହି ସୁନ୍ଦରିର
ଦାନ ପ୍ରକାଶ ସମୟ ଗୁଡ଼ ।

କେନ୍ଦ୍ରକ ସାହିତ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରକ ବାହୁଦିଲ୍ ହିତୋପାଦିକ
ହୁଣ୍ଡାରୀ ଯେଉଁଥାର ପାଠକମାଳେ ମନ୍ଦଗତ ଅଛି ।
ଏଥର ବିଷକ୍ତରେ “ଲିକରିଲ୍” ସମ୍ବନ୍ଧମୂଳ ପ୍ରଧାନ ପ୍ରକାଶନ
ଘର୍ମିନାମେ ଉଚ୍ଚ ବାର୍ଷିକୁ ରଜନୀସ୍କୁ ମନ୍ଦିର ଓ ବକ୍ରତ ସା-
ହେବ ବିଷକ୍ତ ତେବେଳେ ମାତ୍ର ପ୍ରତି ଉଚ୍ଚ ବସ୍ତୁମୂଳ
ମାର୍ଗସ୍ଥାନ ବର୍ଣ୍ଣବାର ମନ୍ଦିର କରାଯାଇଲା । ଦେଖିବାରେ
କେମନ୍ତ ଅନୁଭବାତ ଓ ନିୟମକୃତ ବ୍ୟକ୍ତିମାଙ୍କେ ଅନ୍ତର୍ଭୁତ ଧର୍ମ
ପ୍ରସାରିଲା ।

ପାଶେ କିମ୍ବା ମାତ୍ରା ସଦଳକଳନରେ ଏ ମାତ୍ରା ତା ଏ-
ଥିଲୁରେ କର ବନ୍ଦାସ ହୋଇଥିଲା । ପଦ୍ମାବତୀ ସଙ୍ଗେ ହିନ୍ଦୁ
ହୋଇଥିଲୁ ଅଛେବ ଯର ଜୀବ ଯାଇଥିଲା ଓ ଏ ୧୦୦ ଏ
କୌଣସି କଲନମୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ବନ୍ଦାସ ସଙ୍ଗେ ପିତାମହୀ ମଧ୍ୟ
ହୋଇଥିଲା ଓ ଖୋଟିଏ ଏପରି କଢି ରିକା ପଦ୍ମାବତୀ ମେ
ହାତେ ପଞ୍ଚାରେ ଥାର ରାତା ମିଳାଇଲା ।

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପତ୍ର

ସାପୁହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ସ୍ଵ ୧୫ ଗ

ତାହା ରଖିଲା ମାହେ ମାର୍ତ୍ତି ସହ ୯୮୦ ମସିହା । ମୁଁ ପାଲଗୁଡ଼ ବିଶ୍ୱାସ ସହ ୬୮୨ ସାଲ ପରିବାର

୧୯୦ ଜୟ

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାକ୍ରୋମୁଳ୍ୟକେଳେବର୍ଷକୁଟ ୨୫
ମଧ୍ୟମଧ୍ୟରେ ଡାକମାସିଲ ୩୫୫

କରିବ ବିଦେଶୀର ସମ୍ବାଦକ ବାବୁ ଜନନାଥ
ବିଦେଶୀମାୟୀ ବହୁକାଳରୁ ପାତାଗ୍ରହ୍ୟ ଥିଲେହେ
ପାଥାରଣ ଦୁଇବର କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଏବାବେଳକେ
ନିର୍ମିନ୍ଦ୍ରିୟ ହୋଇ ପାହାନ୍ତି । ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଗଜା-
ଜନର ପୁଷ୍ଟିରାର ପକୋଣାର ବିଷୟରେ ଏକ
ଅବେଦନପଥ ଜନ ଦିବ୍ଯଦୟ ତାହା ରଖିଲେ
ମାନ୍ୟବର ଲେଖନଶ୍ଚ ଗବର୍ଣ୍ଣରଙ୍କ ବିକଟକୁ
ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି ଏକ କେଳ ପ୍ରତି ଉକ୍ତ ପୁଷ୍ଟିର-
ଶାର ବର୍ତ୍ତମାନବସ୍ତ୍ର ଅଜନ୍ତୁ ଗୋଚନାୟୀ
ଥିବାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଉକ୍ତ ପୁଷ୍ଟି କରିବାର
ସ୍ଵର୍ଗିତ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି । ବାପ୍ରଦରେ ଏପୁଷ୍ଟିରଣୀ
ଯେ ପ୍ରତି ସାମାଜିକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ହୋଇଥାଏ ଏହା
ବହୁବା ବାହୁଦାତା, ମିଶନିହିପାଲାତା ଦୂରଦିନ ହେଲା
ଦଳ କରାଇ ଅଛନ୍ତି ନାହା ନିଜାନ୍ତି ଜଣା-
ପ୍ରାୟୀ ଏହାକୁ ସମ୍ମର୍ତ୍ତି ସମ୍ଭାବ କରିବାର ଶାତ୍ରୁ
ଭଗାୟୀ ନ କଲେ କିମ୍ବା ବିପଦର ଆଗରା । ପୁ-
ରାଶିତି ନଗରର ମନ୍ଦିରରେ ଅଛି ସୁନ୍ଦର
ଏଥର ଦୁଇଜଣାୟୀ ଅଛି ଲେବ ହୋଇ କରୁ
ନାହାନ୍ତି ।

ବ୍ୟାଙ୍ଗର ସାଧୀ ପାତାଗ୍ରହ୍ୟ ଦୁଇବରେ
ରଖିବା ଦେଖିବାରେ ଏଥିକୁ ଦାନ୍ତି କୁଟି
ମାନଙ୍କ ପଦିଆ ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରକାଶ ପୁରୁଷ
କରାଯାଇନି । ଏହାହାର ମେ ଅବେଳ ରହି
ନାହା କି ଏଥାରେ ବହୁଦିନ ତାହା ମାନ୍ୟ
ଜଣିଥି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି

କାହାର କିମ୍ବା ଯହି ଦେଖା ଯାଉ ନାହିଁ ।
ଏଥରେ ଅନେକ ବ୍ୟୟ ପଢିବ ସତ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ
ଜାହା ବ୍ୟର୍ତ୍ତ ବିବ ଜାହା ଭବିତର ଚର୍ବିଶି
ଫଳ ନିଜବାର ସମ୍ବନ୍ଧ । ସମ୍ବନ୍ଧ ଭାବିତବର୍ଷାଧୀନ
ମାନେ ଏକ ହୋଇ ଯହି କଲେ ଅର୍ଥର ଅକୁ-
ଲାଜ ହେବ ନାହିଁ । ବିନ୍ଦୁ ତେବେ ଯରିବ ସମ୍ବନ୍ଧର
ମେଳ ଓ ଏହତା ନାହିଁ । ଏହାହି
ଭାବିତବର୍ଷର ପୂର୍ବମାର ପ୍ରଥାକ କାରଣ ।
ମନ୍ଦବାୟୀ ଦେଖର ସବଳ ଜାମ୍ବୁ ସକଳ ଶ୍ରେ-
ଣୀୟ ଲେବେ ଓ ସବଳ ସର୍ବ ପ୍ରଦରି ଏବମନ
ହୋଇ ଏକ ବିଷୟରେ ଏକାନ୍ତ ଯହି କଲେ
ଅବସଥ ଜାହା ସିଦ୍ଧ ହୋଇ ପାରେ । କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ
ଭାବିତବର୍ଷର ସମ୍ବନ୍ଧ ଲୋକେ ଅଛି
ଦେଖା ଦେଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ଟଙ୍କା ଦିନିବ । ମାତ୍ର
ପଃଜର ବିଷୟ ଯେ ସମସ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟରେ
ଏଥପାଇଁ ଅଗ୍ରପଥ ହେଉ ନାହାନ୍ତି । ଏହେତୁ
ତେଲହୟୁସ ପଦିକା ବୋଲନ୍ତି “ଅମାନେ
ବିବାହ, ଗ୍ରାହ, ଜାତିଜାତା, ଜମାବା ଭାବାଦିରେ
ବିଷୟ”, ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଉତ୍ତାନ ଦେବେ ଦେଖର ହତ-
କର କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ସେପରି ମନୁଷ୍ୟ ହେବେ
ନାହିଁ । ଘୋର ଯାଉ ଦେଖ ବେଥରୁ କଣଥାଏ
କାହିଁ ଜମାବାରେ ମତା କର ନେଇଲେ ହୁଏ”
ଯେ ଅଯଥାର୍ଥ କହ ନାହାନ୍ତି ଦେଖାୟ ଥିଲାମାନେ
କୃଥି ଅନ୍ତମର ଓ କରାତାଳର ନାମ ଓ ଅମୋ-
ଦରେ ଯେତେ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି ଭବିତର ଅର୍ଦ୍ଦର
ଦେଖର ଭନ୍ଦର ସାଥର ନିମିତ୍ତ ବ୍ୟୟ କରୁ-

ଥିଲେ ଯେ ଏ ଦେଖର ଦେବେ ଭନ୍ଦର ହୋଇ
ଆନ୍ତା ବୋଲା ଯାଇ ନ ପାରେ । ବିବାହ
ଭାବିତବର୍ଷ କିମ୍ବାରେ କହ ବ୍ୟୟରେ କେବେ
କାହିଁ ? ଭବିତର ଅମୋଦ କଣକାଳର ନାମ
କଣକାଳର କହ ଉପବାର ଥିଲେ ଜାହା ମଧ୍ୟ
କଣକାଳର । ଅଥବା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଅପରିଚିତ ବ୍ୟୟ ବରିବାକୁ ଅସୁଦେଶୀୟମାନେ
ଲେଗମାନ କୁଣ୍ଡତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । କୋକ-
କର ଏ ରୁକ୍ଷ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ ହେଲେ ଦେଖ
ଭନ୍ଦର ମାର୍ଗରେ ସବୁର ଅଗ୍ରପଥ ହୋଇ ନ
ପାରେ । ଅମ୍ବେମାନେ ଯେ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଓ
ଉତ୍ସବ ଏକାବେଳକେ ନିଷେଖ କରୁଅଛି
ଏମନ୍ତ ନୁହେ ଭବିତର ଅଛି ବା ପରିଚି
ବ୍ୟୟ କର ଯହି ରୁକ୍ଷରେ ଭରିପାଇଁ ଉପବାର ଓ
ଭରିପାଇଁ ନାମ ସେପରି ବାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଶେଷ
ବ୍ୟୟ କଲେ ଦେଖର ମନ୍ଦିର ଓ ଭନ୍ଦର ହେବ ।

ନିଜକୁଳ ଅଭ୍ୟାସର ।

ଅମ୍ବାନଙ୍କର ପୁରାଜନ ଜାତାଶ୍ଚ ମାକଷ୍ଟ୍ରେ
ଗ୍ରାୟକ୍ର ହାଣେଲ ସାହେବଙ୍କ ସୁବିଶ୍ଵରରୁ ମନ୍ଦି-
ନଦୀ କଳର ଅଭ୍ୟାସର ଗତ କାମାର ମଧ୍ୟରେ
ବନ ଥିଲେ ଯକ୍ଷ ମୁଣ୍ଡଲିବାର ନିଆମ ଗେଷ
ଦେଲେ ଓ ବୋଥ ହୁଅଇ ହାଣେଲ ସାହେବ
ବହି ହୋଇ ଗଲେ ଭବିତର ଅଭ୍ୟାସର
ନାମ ଦ୍ଵିତୀୟ କଳରେ ଅଭ୍ୟାସ ହେଲା । ଏଥର
ବନୋବସ୍ତୁ ବନ ପକା ଘୋକା ଅଭି ପୁରାଜନ

ନିବା ବାଲ ମୁକୁଳା ପଡ଼ି ନାହିଁ । ନିବା କୁଳେ
ବାତ ଦିବ ଯାଉଥାଏ ଓ ପୁଣ୍ୟ ତ୍ରାଣା ଚି-
ହ୍ନୋଟ ଦେବାରୁ ଲୋକଙ୍କର ରହୁ ଅସ୍ତବ
ବରିଅଛି । ପୃଷ୍ଠାଦ୍ୱାରମାନେ ଗୋଲବାଲଙ୍କ
ନାମରେ ମନେଜ୍ଞା ଦରରେ ଖରଣାର ବିଳ
ଜାର କରୁଥାଏନ୍ତି । ଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜଳୀ ଗୁର୍ବି
ଏଥର ଦୁଇଁ ଗୋଲବାଲମାନେ କରିବାକୁ
ଦେବ କରି ଅସୁରା ଗୋଲର ଖରଣା କି
ହେଇ ଦେଉଥାଏ ଯିବେ । ତାହା ଗୁରୁଧନ
ତଳେ ଉଦ୍‌ଘାଟନେକ ସାହେବ ଅଥବା ଜା-
ହାଙ୍କ କର୍ମଶିଳମାନେ ଗୁରୁକ ମହାଜନଙ୍କର
ଶଶିମାନ ବାଜାବନୀ ପାଇରେ ଆଚକ ବରି
ମାସ୍ତଳ ନେଇଥିଲେ ଅଥବା ନେବାର ଦେଖୁ
ବରିଥିଲେ । ସେମାନେ ମାତ୍ରକୁଟିକ କବିତରେ
ଦରଶାପୁ ଦେବାରୁ ଏକଜଣଙ୍କ ଦରଶାପୁ
ସାହେବ ଫେର ଦେଲେ ଓ ଅସର ଜଣ ଜିବ
ଦେବାରୁ ତାହାର ଦରଶାପୁ ରଖିଲେ । ମାତ୍ରକୁ
କ୍ଷେତ୍ରର ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ କଜାନ
ହୋଇଥାଏ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ଅପରିଷ୍ଠ
ବଜାଗେ ବିଶ୍ୱ ପାଇ କୁମାର ମୁଣ୍ଡଳଙ୍କା ଦେଇ
ଥିଲା ଓ ସେ ତାହା ମେଷ ମାତ୍ରରେ ଜାଗୁ ଅ-
ପରିଷ୍ଠ ପୁଣ୍ୟବାର କିମ ତାହାର ତରକିରୁ
ଯେବେ ମାତ୍ରକୁଟି ଅବେ ଦେବିବେ ମାହ
ତତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରକାଶମାନେ ରକ୍ଷା ପାଇବାର ଜୟାମ୍ଭ
ଜୟାମ୍ଭ । ମାତ୍ରକୁଟି ଯେବେ ଦରଶାପୁତ୍ରମାନଙ୍କ
କଥା ଅକର୍ଷମ ନାହିଁ ଅଥବା ଦରଶାପୁ କିମ୍ବାତ
କିମ୍ବାତରେ ଦୌରାନି ଅପରିଷ୍ଠ ନ ଦେଖିଲେ
ତେବେ ସେପରି ନାହିଁ କେବୁଳେ ସମ୍ପେ
ନାମକୁ ବରିଥିଲେ ସମ୍ପେ ସମ୍ପୁଟିପୋଇ
ଆନ୍ତେ କହିରୁ ବିପରୀତ ହେବାରୁ ବିଷ୍ଣୁଆଧ୍ୟ-
ବରିକ ନାହିଁ ନାନାପ୍ରକାର କୁଶସ୍ଵାର ଓ
ରହୁ ହାତ ଦୋଇଥାଏ । ଏଥର ସତରେ
ବାରନ୍ତରେ ନେବା ସବ ।

ଏମନ୍ତରେ ଖଣ୍ଡିଏ ତ୍ରାଣାର ଅଛବ
ପଦିବାରେ ପବାରିତ ହେଲା ଏହାର ଅବଧାରର
ବିପରୀତରେ ବୁଝି ହୋଇଥାଏ ସବସାଧାରଣ
ତହିଁରୁ ବିରଜନ କରିବେ ।

କେବ ଦେଲେ ।

ଜାତ କ, ବ, ମଧ୍ୟା ଫଳ ମନ୍ତ୍ରମାନେ
ଅ-
ମ୍ବେମାନେ ଏ ବରେତ ପକ୍ଷରେ ଯେ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ
ପ୍ରବାହ କିମ୍ବାତୁ ପାଠମାନେ ଅବଧି ଅତ୍ରି
ଶି । ଭବଲକ୍ଷ୍ମୀର ନେଇଥିଲେ କି ଜଣେ ମାତ୍ର

ଏହି ତୃପ୍ତମ୍ ଗୋଲରେ ଭଗାର୍ତ୍ତ ହେବାରୁ କ-
ବେଳେ ରିଷ୍ଣ କୁଣ୍ଡଳ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ
ବୋଲନ୍ତି—

“ମୋହାର ହେବେକ ଦେବତ ତେବେ ମହାବୁଦ୍ଧି
ଦେବ ମହାବୁଦ୍ଧିମାନେ ଏଥରେ ଅପରିଷ୍ଠ ହୋଇ ତାହାରକୁ
ଯେବା ଏ ପରାମରଶ ଦେଇ ନନ୍ଦ କରିଥିଲୁ । ଏହା
ଯଦି ସତ ଦୂର ତେବେ ରକ୍ତ ମହାବୁଦ୍ଧିମାନେ ଏ ନନ୍ଦଟି
ସେ ଏହେ ଯେବା ଏଥରେ ହୋଇଥିଲୁ ଅନେମାନେ ହୁଏ ପାର
ହାନି । ଅନେମାନେ ମାରିବା କିମ୍ବା ଅପରିଷ୍ଠମାନ
ହିୟାକୁ ବରନ୍ତୁ ଏହେ ବେଳେ କରିବା ମଧ୍ୟମାନେ
ହେଉଥିଲୁ । ଅନେମାନେ ଯେବା ଏଥରେ ଯେ କରିବା
ପରିଷ୍ଠକୁ ବେଳେରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅନ୍ତର୍ମାନ କରିବା
ହେଉଥିଲୁ । ଅନେମାନେ ଏହେ ବେଳେ ପରିଷ୍ଠକୁ କରିବା
ପରିଷ୍ଠକୁ କରିବା କିମ୍ବା ଏହେ ବେଳେ ପରିଷ୍ଠକୁ
କରିବା କରିବା କରିବା କରିବା କରିବା କରିବା କରିବା
କରିବା କରିବା କରିବା କରିବା କରିବା କରିବା କରିବା

ଜଣେ ଏହେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ କିମ୍ବା କରିବା କରିବା କରିବା
କରିବା କରିବା କରିବା କରିବା ।

ଆମେମାନେ ପୁନ୍ରଦେବତାରୁ ଯେ ଗନ୍ଧି-
ଦେଶ ଯଥ ଏଠାରେ କଲେଜ ରଖିବାକୁ
ରହାରୁ କେବେ କରିବା ଅବମ୍ବା ମଧ୍ୟମାନେ
ଏଠେ ବ୍ୟକ୍ତ କର ଅର ଦିଲି ବ୍ୟକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତ
ନ ହେଉଥିଲୁ । ଅନ୍ତର୍ମାନ ମାରିବା କିମ୍ବା ଅପରିଷ୍ଠମାନ
ହିୟାକୁ ବରନ୍ତୁ ଏହେ ଅରକ ହିସାବ, ବ୍ୟବସ୍ଥା
ଦେବାରୁ କେବେକି କରିବା କରିବା କରିବା
କରିବା କରିବା କରିବା କରିବା କରିବା କରିବା
କରିବା କରିବା କରିବା କରିବା କରିବା କରିବା

ଭବଲକ୍ଷ୍ମୀର ବରେ ।

ଭବମାନ ଭା ୨୫ ଜୁଲାଇ ନାହାନାମ ଗବ-
ହୀର କେବଳର ନାହାନରକ ସମ୍ବାଦ ସର-
ବରବର୍ଷର ଗଳ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରା ସରକଳ କୁଣ୍ଡଳିଶାହେବ
ଅଗାମୀ ବ୍ୟକ୍ତିବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ ସନ ୧୯୮୦ାମ୍ୟ
ସାଲର ବରେଟ ପାଠ ବଳେ କରିବା ସମେତ
ବରର ପାଠମାନଙ୍କୁ ଭାବାରିଥାଏ ଯଥା—

୩	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୨	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୧	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୪	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୫	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୬	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୭	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୮	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୯	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୧୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୧୧	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୧୨	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୧୩	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୧୪	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୧୫	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୧୬	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୧୭	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୧୮	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୧୯	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୨୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୨୧	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୨୨	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୨୩	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୨୪	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୨୫	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୨୬	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୨୭	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୨୮	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୨୯	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୨୧	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୨୨	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୨୩	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୨୪	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୨୫	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୨୬	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୨୭	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୨୮	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୨୯	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୨୧	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୨୨	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦	୨୬,୮୩,୦୦୦
୨୩	୨୬,୮୩,			

କଳୟ ମହି ୪୧,୭୫,୨୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ନିଆଯାଉଥିବା
ର ଅନୁମାନ କରିଥିଲେବେ ଗତ ଦେଇମାସର
ଫଳ ଦେଖି ପ୍ରବୃତ୍ତ ଅନୁମାନପୂର୍ବ ବିଜ୍ଞାନ
ଦୟାଯାର ଭବ୍ର ବିଦିଲରେ ୪୨୧,୨୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା
ବହୁବାର ଜୀବାୟାଇଥାଏ ଅଭିବନ୍ଧ ଗତବର୍ଷ
କରେଥିଲେ ଦେଇଦେଖି ୨୩୩ ଜୀବା ଅନୁମାନ
ଦୋଷିତବାର କୁହାଯିବ ଦିନେ ପ୍ରସ୍ତରବର୍ତ୍ତା
ଅର୍ଥାତ୍ ବଳ୍ୟ ନହିଁ ଯୋଗିତା ପକ୍ଷରେ
ଏହା ବୌଣିରୂପେ ଅନୁମାନ ନୃତ୍ୟ ମାତ୍ର ସେ
କଥା ପରେ କୁହାଯିବ ସମ୍ଭବ ଦେବଳ ଫଳାଫଳ
ର ପରୁତେ ଦୀଥାୟାଇଥାଏ । ସନ୍ତ ୪୮-୩-
୨୯ ସବାରେ ଯେଉଁ ଆୟ ବ୍ୟୟର ଦିନେ
ମୋତ୍ତାତି ତତ୍ତ୍ଵରେ ୪୪୧,୨୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଉତ୍ସବ ବହୁବାର ପ୍ରିୟ ଦୋଷିତାକୁ ଅଭିବନ୍ଧ
ଦେଖାଯାଏ କି ଯେମନ୍ତ ଗତବର୍ଷ ତେ ଚକିତବର୍ଷ
ତେମନ୍ତ ଅଗ୍ରାମୀ ବର୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ଛବିବବର୍ଷ
କଷ୍ଟପାଦୁ ଥାଏ ଅତ୍ୱକ ଦୋକାନାତି । ସ୍ଵଳ୍ପ
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏ ଫଳ ଅବଶ୍ୟ ସମ୍ଭୋଗକନବ
ଅଟଇ କାବର ଉପରିଲିଖିତ ବ୍ୟୟ ମଧ୍ୟରେ
ଦୂର୍ବଳ ଅଫଗାନଯୁଦ୍ଧ ଏକ ସୀମାପ୍ରଦେଶର
ରେଲବାଟ ନମ୍ରାତର ମଧ୍ୟ ଖର୍ଚ୍ଚିତିହୋଇ
ଦେଇ ପରି ଫଳ ହୋଇଥାଏ ।

ମୁହଁର ବ୍ୟୟ କଳନ୍ତିପରିବାର ଅନ୍ତର
ଯଥା;—

ମୁଦ୍ରଣ ୧୯୭୮ ଫିଲ୍ସ ୫୨୨,୦୦,୦୦୦

১৯ ৮৭৫৪০ ৩৬,২৪,৭০,০০০

ଶୀମାପ୍ରଦେଶର ବେଳବାଟରେ ଚଳଇବା-
କରେ ଟ ୧,୨୨,୦୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଏବଂ ଆଗାମୀ
ଦର୍ଶରେ ଟ ୨,୨୨,୦୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା କ୍ଷେତ୍ରରେ ହେଲା-
ନ ପିଲ ହୋଇଥାଏ ।

ଆୟକର ସାଧାରଣ ପୁଣ୍ଡି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଥଗା-
ନୀବର୍ଷରେ ଅଗେଇବୋଟି ଛଙ୍ଗ ବ୍ୟମ୍ବ ଦେବ
ମାତ୍ର ଇଶ୍ଵରିୟ ରେଳବାଟିର ଗାର୍ଜ ଏଥର
ଅଛିବି ଅଟଇ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଗର୍ଭିନୀଙ୍କୁ ମନ୍ୟ କରି ଅଛନ୍ତି
ଏ ଆମୀରଦର୍ଶରେ ବହୁ ଠଙ୍କା ବଧି କରିଲେ
କାହିଁ ପାଥ ଚେକାହ ଜାହା ଦରବାର ଅବ-
ଶ୍ୱର ହୋଇପାରେ ଏଥିଲାଗି ଗଢି କରିବାର
ପାଇଁ ଯାଏଥା ହାତରେ ଉପିଲେ ।

ଅସ୍ତ୍ରବାହ କଣେବୁ
ଆୟ ବ୍ୟଥି ଆବସ୍ଥା ଉପରଲିଖିତ ପ୍ରଦାର
ହେବାରୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ହିର ଏହ ବିଷକ୍ତାରୂପଙ୍କ
କିମ୍ବା ପରି ଶାକ ହିତ୍ରାଗ ବରିବାରୁ ଯେଉଁ

ଦିନ୍ଦର ହୋଇଥିଲା ଗାହା ପରାଗଙ୍କୁ ବେଳା
ବାରଣ କର୍ତ୍ତମାନ ଆହି କିନ୍ତୁ ଖାକୁ ଦିଶାଇବା
ବାଜୁଳିମୟ ନୁହଇ । ପ୍ରତିକିଳ ଲୀଇମେନ୍ତ ଟାକ୍ସ
ପୂର୍ବଗ୍ରାୟ ପ୍ରବଳ ଉହିଲ କେବଳ ୫୩୦୦ଙ୍କୁର
ଜ୍ଞାନ ଅସୁବାହ୍ଯ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଛୁଟ ପାଇଲେ ।
ଏଥରେ ଚେତିତରଗଲକୁ ଟଙ୍କା ଛୁଟ ଦିଥିଗଲା ।

କୁଣ୍ଡମନୀଷୁଳ ସର୍ବକରେ ଅନେକ ଲୋକ-
ଜର ରୂପ ଥିଲା କି ଅବଶ୍ୟ ବିଲାପ ଲୁଗା
ଉପରେ ଯାହା ଆମଦାନ ମାସୁଳ ଅଛି ତାହା
ସର୍ବକୁଣ୍ଡମାନାହେବ ଆମାରବର୍ଣ୍ଣରୁ ଉଠାଇଦେବେ
ମାତ୍ର ସେ ତହଁରେ ସମ୍ମେଧ କି କର ଏଥର
କେବଳ ଲୁଗ ଓ ମାଳ ଉପରେ ବିଦ୍ୟାରଥୀ
ବା ରପ୍ରାନ ମାସୁଳ ଉଠାଇଦେଲେ । ଏଥରେ
ପ୍ରାୟ ଯାତ୍ରେ ଯାଇଲକ୍ଷ ଠକା ସକଳ କ୍ଷତି ହେଲା
ଓ ଏଥର ଫଳ ଏହି ହେଲା ଯେ କେବଳ
ଗୁରୁଲ ଭାବୁ ଅର ବୌଣସି ପ୍ରବୃତ୍ତ ଉପରେ
ରପ୍ରାନ ମାସୁଳ ରହିଲା କାହାଁ । ବଧାର ମାସୁଳ
ରେ ଯଦ୍ୟପି ଏବର୍ଷ କରୁଥିବାର୍ତ୍ତନ ହୋଇ
ନାହିଁ ମାତ୍ର ସର କୁଣ୍ଡମାନର କଷାଯାଙ୍କୁ ଯେ
ତାହା ଅଞ୍ଚଳକିନ୍ତରେ ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥା ଘଟିଲା ହେବ
ଯେ ଭାବରୁବର୍ଷର କରଇମାନ ସମୟ ପୁଞ୍ଚାର
ବାଣିଜ୍ୟ ସକାମେ ଅବାରିତ ରହିବ ବୌଣସି
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଆମଦାନ ବା ରପ୍ରାନ ମାସୁଳ କିଅରି
କି କାହାଁ । ଏ ଉତ୍ତରକାବାଣିଟି ଦେଉଁବିବ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ହେବ ତାହା ସେ କିମ୍ବାପୁରୁଷ କଷା
କାହାଙ୍କୁ । ପୁରୁଷବର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କର କଥାମାସୁଳ ଶତ
ଦ୍ୱାରା ପରିଗଲକ୍ଷ ଠଙ୍ଗା କ୍ଷତି ହେବାର ଅନ୍ତର
ମାନ ହୋଇଥାର ।

ଚଳବ୍ରଷ୍ଟର ଅୟାର ଯେଉଁ ଅନୁମାନ
ଗତବ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା ତହଁ ସଙ୍କେ ଭକ୍ତ ବର୍ଷବ୍ରାତା
ବର୍ଷମାତ୍ର ଆନୁମାନିକ ଅୟାର ତୁଳନା କଲେ
ଚଳଲଶିଳ ଗୁଜ୍ଜ ବୁଦ୍ଧି ହେବାର ଦେଖାଯାଏ
ଯଥ—

ଅପ୍ରାମରେ ବୁଦ୍ଧି ୫୯,୫୦,୦୦,୦୦୦

ଶକ୍ତିଚଞ୍ଜ (ସୁକୀ ରୂପା ମୁଲ୍ୟର)

ଭାରତମ୍ୟ) ୫ ୧,୦୧,୦୦,୦୦

ପ୍ରାଥମିକ ବାଯ୍ସ ବିଭାଗର

ବ୍ୟାପୁ ଲାଭ	୩ ୫୨,୮୦୦
ଶି ପରିଷ	୯ ୪୨,୦୦୦

ଲକ୍ଷଣବ୍ରତ ୫୩,୦୦୦

ପୁରୁଷ ୫୮,୫୦,୦୦୦

ବନ୍ଦିମନ ବରିଥିଲେ ସେମାନେ ଯେ ସପ୍ତମ ପ୍ରସ୍ତୁ-
ବ କରିଅଛନ୍ତି ତହିଁରେ ସେଲାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ
ତା ବୃଦ୍ଧ ସବୁ ଜୁଣ୍ଡ କରିଗଲା ବ୍ୟୁତ କାର୍ଯ୍ୟ
ଏକବୋଟ ପଢ଼ିଗଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଛଣ୍ଡା ହେବାର
ଅନୁମାନ ହୋଇଅଛି ମାତ୍ର ବନ୍ଦିମନ ବଳେ-
ଟରେ ଭାଷା ଧରିପାଇ ଗାହଁ ।

ପାଇଗେଷରେ କୁଳସ ମହି କଷାୟକୁ ଦ
ଆସୁବର ସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟର ବ୍ୟୟ ଥାରେ
ଜୋଡ଼ି ମନ୍ତ୍ରରେ ଲିଖିଥୁ ହେବାରୁ ଅଛି କଷାୟ
ରେ ରେଳବାଟ ଓ ନାଲ ଲିଙ୍ଗପୂର୍ବ ଗବଟୀ-
ମେଘକର ଦୂର୍ଜ୍ଞ ନିବାରଣ ତେଜ୍ଵା ଶବ୍ଦ
ହୋଇଥାଏଇବା ଯେଉଁ କଷାୟ ମୁଣ୍ଡ
ହୋଇଥାଏଇ ଜାହା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯଥାର୍ଥ ଥିବାର
ଦେଖାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ସମ୍ପ୍ର ପ୍ରକାରରେ
ପ୍ରଚୂର ଥିବାର ଜଣାଯାଏ । ବିର୍ତ୍ତମାନର ନିଃ
ସାଧାରଣ ବଂଘକୁ ଗଜ ବାରବର୍ଷ ନିଃ କଷାୟ
ରଙ୍ଗେ ତୁଳନା କରିବାରେ ଏକସତେଜ୍ଞ ଜନିତ
କ୍ଷତି ହୁତା ସାମାଜିକ ବାତି ଦେଖାଯାଏ ।
ରେଳବାଟ ଏବଂ କାଳର ଅଧ୍ୟ ଅୟବ ହୋଇ
ଥିବାରୁ ଏକସତେଜ୍ଞ ସହଜ ପୁଣ୍ୟ ମୋଟ ନିଃ
ବ୍ୟୟରେ ବୃଦ୍ଧି ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ । ସରଜନ
ପ୍ରାଣିଯାହେବ ଏ ସମ୍ପ୍ର ଉଥା କରି ସମ୍ପାଦିତ
ଭଣଙ୍ଗିତାରେ ପ୍ରଗଂଧାର ପାଦ ହେବାର ତେ-
ଜ୍ଞା କରି ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ସମ୍ପାଦିତଙ୍କ ମଜ
ଯାହା ହେଉଥାଏ ଜାହା ପାଠକମାନେ ଅନ୍ତମା-
କ କରନ୍ତି ଓ ଆମ୍ବେନାକେ ମନ୍ତ୍ର ଆବଶ୍ୟକମ-
କେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବୁ ।

ସାପାଦ୍ଵିକସଂବାଦ ।

ପୃଷ୍ଠା ଏହିଟି କଲେକ୍ଶନ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମାଣ୍ଡଳ ସାହେବ
ମୋରେଇ ଏହି ଉପଲବ୍ଧ ରୂପରେ ମୁକ୍ତାମରେ କଥା
ମାତ୍ର ତା ୬୭ ଦିନରେ ପ୍ରକ୍ରିୟା କୌଣସିଲେ । ୨୦୧୦
ଜାନ୍ମ ଦିନରେ ତୋଷ୍ମିମାନେ ରାହାଙ୍କ ପଦବୀ ଦେଇଥାଏ
ନାହିଁ ଅମ୍ବାଗ ଦିନ ନେଇ ଯାଇ ସମ୍ମର୍ମ ଚୋପ ଅତ୍ୟଧିକ
ଆଲୋକ ମନ୍ଦିରରେ ନାଚ ଅବସନ୍ନାପତ୍ର ଦିନରାତର ଯତ୍ନ
ତର ଅଭ୍ୟାସ କରି ଥାରେ ତ ଆହେବ ତୋଷ୍ମିମାନ
ସହି କରି ଯାଇରେ ମିଶାଲାଏ ବିରାଗାକ୍ଷମ ପଢ଼ିବ
ଅବସନ୍ନାପତ୍ର ଉପର ସାହା କରି ଦେଇଲେ ।

ବନ୍ଦିବା ବନୋମାତ୍ର କାର୍ତ୍ତିର ବସନ୍ତ କରିବା ଯାଇଲେ
ଅଶ୍ଵାମଳ କଲେଚୁଇର ଯାହେବ ଗପ ସୁରୁବାରିଟ କି
ପୋତେ ବରେବୁକର ପ୍ରାଣକର କାରୁ କର ମଲଲବାର କଲି
ପାଇ ଯାଏ କେବଳ ।

କରେ ଲେଖିଥିଲୁ କହିବାର ୫ ମାନ୍ୟ ମତ୍ରୀ । ସାଧାରଣ ପାଦବୀ । ମୋ । ହରିଶୂଳ ବର ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ହୃଦୟର ପାଦବୀରେ ଦେବ ବଧ ବର ଅଛି । ଏଥର ଏଠା

ଆଜିରକୁ ଉତ୍ତଳପତ୍ରିକା ଟା ୨ ରଖେ ମାର୍ଗ ସନ୍ଧାନ ୯୮୦ ମସିହା ।

NOTICE.

The undersigned is prepared to receive applications to nominate a candidate for an Inspectorship in the Gurjat District Police. Preference will be given to candidates possessing a thorough knowledge of English and Uriya with some knowledge of criminal laws.

H. A. COOMBS
*District Superintendent
of Police*
GURJATS DISTRICT.

Digitized by srujanika@gmail.com

ପ୍ରାଚୀର

ମହାନ୍ତି କଳ ଜମି ।—ମୟାନ୍ ପାଠୀରୁ ସୋବେ
ଏହିରୀ ଉଚ୍ଛରି ହିମାଳୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ।

ବ୍ୟାକାର ଜୀବନ ଦିଅ ସାହୁତର କି ଉପର ଲାଗି
କମିଶେ ଯେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଗୋପାମ, ପଳ, କାଠ,
କାନ୍ଧି କାଠ, କାଠ, ହେଲ ଦିବାଦିର ଗତା ଅଛି ସେମାନେ
ଆଜିଟୁ ଅଠେତିନ ମଧ୍ୟରେ ଯେତାମାତ୍ର ଦଶକ କରୁଥିଲା କି-
ନିର ପାଇଁ ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ କିମ୍ବା ସ୍ଵାକ୍ଷରକାଣଙ୍କଠାରେ
ପ୍ରାର୍ଥନା ଦିଲୁବେ ଏ ମିଥିବ ଅନ୍ତେ ଯେହି ମାନେ କିମ୍ବା ପା-
ରକାନଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ଦିବା ଜତୁ କମିଶ କୌଣସି ଅଣ-
ଦଶକ କରୁଥିବେ ସେମାନଙ୍କ ନାମରେ କାଳିଶ କର ଯିବ
ଏହି ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଳାଇଁ ଦୟା ଯାଇ ଅଛି କି କଳନ୍ତି
ସବୁ ଦିବ୍ୟତ୍ୟ ମାତ୍ର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ସେ କାଳି ଜଳାଣି
ଦଶକାମାନଙ୍କ ଠାରେ ପାଇଶା ଅଛି ତାହା ଜଳନକରେ
ଅଧାୟ କି କଲେ ଖେଳ ଅଧାରନକେ କାଳିଶବାର ଏ
ଠାର ଅଗ୍ରାୟ କରି ଏହି ପରିର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ କୁମାରନ୍ତାରେ
କିମ୍ବା ଖାରାର ହୁଏ କି କରିବାରେ ସକାନ୍ଧାରମନ୍ତର

ବସ୍ତ୍ର ନମନେ କଲି ହଜାଯାଇ ଅଛ ଏହି କମି ମଧ୍ୟରେ ଧାର,
ନୟଳ, ବାଠ ଉତ୍ସାହ କୌଣସି ପଦାର୍ଥ ଉତ୍ତା ନ ଯିବ
ବାଗର ତାହା ଦେବକ ଗାଉ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବଗାୟାଠ
ନମନେ ତତ୍ତ୍ଵ ପାଇ ଅଛ ଓ କୌଣସି ବାଠ ଏହା ବାର୍ତ୍ତ
କମା ମଧ୍ୟରେ ପାଇ ବନାନ୍ତରେ ଉତ୍ତା ନ ଯିବ ଯେହେତୁ
କସିମାନ କୁକୁର ଅସିବାରେ ମାଝେ ବୋଲାର ଦରିବାରେ
ଚାହା ଉତ୍ସାହରେ ଏହା ବାଧାକଳକ ହେବ କମି ସ୍ଵାର୍ଥ-
କାର ଏ ଦର୍ଶନରେ ଆର ମଟିବାର ଦେବ ନାହିଁ ।

ତାଙ୍କାଟେ } ସ୍ଵାର୍ଥବକ୍ତାରେ ଯେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରସ୍ତେଲ
ପଢାଦାର

କାନ୍ତ କାବେଘ ।

ଉପର ଲାଗିଥିଲା ନାମରେ ଶାହୁକ ବାବୁ ବଜାରର ଟଙ୍କା
ଦୋଷାଧାସଙ୍କ ବରଚିତ କଞ୍ଚକପାଇଁ ସ୍ଵର୍ଗ କିଛିକିପାଇଁ
କଞ୍ଚକପାଇଁ ସାକାଳମୁଣ୍ଡରେ ଦକ୍ଷିଣ ହେଲାଅଛି । ତହାର ମୂଳ୍ୟ
ଏକ ଟଙ୍କା ଟଙ୍କା

କଲୁହରା ତେ ନିଶ୍ଚର ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ଠାପି ଯାଏ । ୫୭
ଧୀରାମ ପାଦ ପରିମଳାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗାହା ଜଳା କରିବାର
ପରେ ଯାହା କେବଳରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗାହା ଜଳା କରିବାର
ରୁକ୍ଷ ବନ୍ଧାନିର ଏକଥିବୁ କୁଳିକ ବେଳିକିତ ବନ୍ଧାନ ଏହାହାସ୍
ସବସାଧାରିବଳ ଜଳାରମହନ୍ତି କି ମୋକାନେ କଲୁହରିପ
ପ୍ରଭରେ ଗାହାକ ରତ୍ନାର ଶିକ୍ଷମାନ କାଷ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତ
ମହିନ ସଥି ।

ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀ କଲେଗରଠାକୁ କଲିବନାରୁ । ୧୯୫
ଦ୍ୱିତୀୟଶ୍ରେଣୀ ଏକଳ ଏକଳ । ୧୯୫

କଳୟଶ୍ରେଣୀ ୧୯୫୩ ପୃଷ୍ଠା ୨୮
ଉପରେ ବସିବାରୀ ୧୯୫୩ ପୃଷ୍ଠା ୨୯

ମେବ । । - ସକଳ । । ।
ପ୍ରପର ଲାଗୁତ ସାଇ ଦୃଷ୍ଟିରେ କଟକଠାରୁ ବିଶ୍ୱାସନ୍ଧି

ଶ୍ରୀମତୀ କାହାଳ ରତ୍ନା ଶାବ୍ଦୀମାନୀ ରତ୍ନା ପଲ୍ଲେଶୀ

କୁପେ ନିଆଯିବ ଯଥା;—
୧୮ ଶ୍ରେଣୀ ଏକଳଙ୍ଗ ଦୂରଗୁଡ଼ିର ସହିତ ୫୫

ଯୁଗୋଟି ଏକ ଗୁରୁତବ ଟ ୨୭
ଦେଇଲେ ପାଇଥା ପ୍ରେସ୍ ଟ ୧୮

ଭାରତ ମଲପତ୍ର ଦେଖନ୍ତି

卷之三

—
—

52

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ମାତ୍ର

ସାପୁଦ୍ଧିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଲ ୧୫ ମ
ମ ୧୫ ମାତ୍ର

୩୧ ମାର୍ଚ୍ଚ ମାହେ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୨୦ ମହିଦା । ମୁଣ୍ଡ ଦେଶ ଦେଶ ଏହି ମହିଦା ମାତ୍ରର ପଦବାର

ଅପ୍ରେମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ୟବେଳେ ବର୍ଷକୁ ଟ ୨୯
ମଧ୍ୟସଲଖିର ଡାକମାପ୍ଲଟ୍ ଟ ୨୫

ଜଗନ୍ନାଥ ସୁଷ୍ଠୁରୀର ବର୍ତ୍ତମାନାବସ୍ଥା ଯେ
ଅଛି ଉପରେ ଏହି ଶାତ୍ରୁ ଜାତ୍ରେ ପ୍ରତିକାର
ଆବଶ୍ୟକ ବାହମାନଙ୍କାରୁ ପକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏଥରେ ଦୁମଳ ନାହିଁ । ହେବଳ ସଂସାରର
ଶର୍ତ୍ତା କି ଯାହା ପାଇଁ ହଜାରକୁ ହଣ୍ଟା ହେବ
ନାହିଁ ଦେଇଁ ତାରୁ ଅପେକ୍ଷା ଏହି ପ୍ରତି ହେବ
ଆହଁ । ଅମ୍ଭେମାନେ ବହୁ ଏକାକୀ ବର୍ତ୍ତମାନମେଣ୍ଟ
ଦେବେ । ସୁଷ୍ଠୁରୀର ଜାଗମାନାଳ ମଧ୍ୟରେ
ଅଛି ବର୍ତ୍ତମାନମେଣ୍ଟ ତତ୍ତ୍ଵର ଜନିବାର । ଅପର
ଜନିବାରକୁ ପ୍ରତାଙ୍କ ଦେଇ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଏହି
ପର ବର୍ତ୍ତମାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ବର୍ତ୍ତମାନମେଣ୍ଟ ଆବେଦନ
ଦିଅନ୍ତରୁ ଅପଣା ବେଳକୁ ଅବ୍ୟାପ୍ତ ପରାବ ବରବା
ଦତ୍ତ ଅନୁଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନମେଣ୍ଟକୁ ଜନିବାରପାଇଁ
କର ଅହର୍ଵ ବର୍ତ୍ତମାନମେଣ୍ଟ ଜନିବାରପାଇଁ
କର ଅହର୍ଵ ହେବା ଦରକା । ଅପର ବେଳ
ବନ୍ଧୁର ଜନିବି ଏହି ସୁଷ୍ଠୁରୀ ହୋଇଥିଲେ
ବର୍ତ୍ତମାନମେଣ୍ଟ ବର୍ତ୍ତମାନମାନେ ବେଳେ ପ୍ରକାରେ
ଜାହାରୁ ଏହାର ସମ୍ବାଦ ବକାଶେ କାହିଁ ବରା
ନେ ଏହି ହୋଇଥାରେ ଯେ ମିଳିବିପାଇଛି
ଜାହା ଉପରେ ଅଭିନନ୍ଦାଶ ବର ଜାହାର ଭ୍ରମ
ନାହିଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବରୁଥୁ ବରବାର ଭାବାୟ ବରଥା
ନେ । ହେବଳ ବର୍ତ୍ତମାନମେଣ୍ଟ ଜନିବାର ଥିବାରୁ
ଦେବ କିନ୍ତୁ ତତ୍ତ୍ଵ ନାହାନ୍ତି । ସ୍ଥାନାୟ ବାହମାନେ
ହେମନ୍ତ ବୁଝି ଅଭିନ୍ଦନ ଯେ ସରବାର କେ
କିମ୍ବା କିଅନ୍ତି ଅଭିନ୍ଦନ କାହିଁ ଅମ୍ଭେମାନେ
ବରୁଥୁ ଅନୁମାନ ବରୁଥୁ ଯେ ସ୍ଥାନାୟ ବାହି
ମାନମାନେ ଉପୋତ କଲେ ବର୍ତ୍ତମାନମେଣ୍ଟ ଆବଶ୍ୟ

ଅପଣା ପ୍ରତା ଏହି କେଳ ଓ ପାଗଲଜାନାର
ଦେଇ କିମିତ ଅବଶ୍ୟାୟ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେବେ ।

ବାବୁଲର ତା ଏହି ଲେଖିବ ବମ୍ବାଦରୁ
ଜଣାଯାଏ ଯେ ନହାମାନ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ବାହେବ ଓ
ବମ୍ବାଦର ଉନ୍ନତି ଅର୍ଥରେ ପ୍ରଥାନ ଦେଇଥିଲୁ
ପଚ ବାହେବ ଏହି ଉପମ୍ବର ମାତ୍ର ମୁହରେ ତୟ
ଦେଇ କେନରିଲ ବର୍ତ୍ତମାନମେଣ୍ଟ ଏହି ବେଳା
ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ମନ୍ଦିରବାଦି କର ଯେ ଲେ
ଖିଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନମେଣ୍ଟ ସେ ସତ ପ୍ରକାଶ
କର ବୋଲନ୍ତ ଯେ ଏ ପ୍ରଗମାରେ ସେ ଯେ
ପର ଗବୀତ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି ତାଙ୍କ ଅଧିକମ୍ପୁ
ମନ୍ଦିର ବର୍ତ୍ତମାନମେଣ୍ଟ ଓ ସେକାମାନେ ଦେଇ ପର
ଗବୀତ ହେବେ । ବର୍ତ୍ତମାନମେଣ୍ଟ ଏହି ଯେପରି
ଦିଲ୍ଲି ଦଢାଇ କର ଅବଶ୍ୟାନ୍ୟ ଯହୁ ଓ ବଳବଳ
ସହବାରେ ବାବୁଲଜାନଙ୍କୁ ଜନି ଅନ୍ତରୁ ଏଥରେ
ସେ ପ୍ରଗମାନ ଓ ଧନ୍ୟବାଦର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ତରୁ
ସଦେହ ନାହିଁ । ଅମ୍ଭେମାନେ ମନ୍ଦିରକର
ଓ ସେବନ୍ତମାନକର ପ୍ରଗମାନ କରୁଥିଲୁ ମାତ୍ର
ଜୟ ଲଭ ଉତ୍ତାରେ ସେ ଯେ କିମ୍ବା ହାରୁ
ଜୟକୁ ଧର ଧାଗି ଦେଲେ ଏହା ଅମ୍ଭେମାନକର
ଅନୁମୋଦନାୟ ନୁହେ କରି ଏଥରେ ଜାଙ୍କ
ବାବୁଲ ବରୁଥୁ ବଳକିର ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଏ
ଦେଇ ବିଲାଗରେ କେବେକ ପ୍ରଥାନ ବନ୍ଧୁ ବା
ବର୍ତ୍ତମାନମେଣ୍ଟ ପ୍ରତି ଯଥାର୍ଥମରେ ଗୋଷାଗେସ୍ତ
କରିଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନମେଣ୍ଟ ଯେଉଁମାନେ ବିଧ

କରିଥିଲେ ସେମାନେ ଧାଗି ପାଇବାର ଉପସ୍ଥିତ
ଥିଲେ ମାତ୍ର ତଦ୍ଦତାରେ ଯେଉଁମାନେ ସୁଦେଶର
ସାଥୀନଙ୍କ ରକ୍ଷା ନିମିତ୍ତ ସବୁରେ ସେମାନେ
ଏପରି କଠିନ ବଣ୍ଣର ପାଇଁ ନ ଥିଲେ ଓ ସେ
ମାନଙ୍କୁ ଧାଗି ଦେଇ ନ ଥିଲେ ଭଲ ହୋଇ
ଥାନ୍ତା ଓ ଧାଗି ଦେବାରେ ମଧ୍ୟ ଜାତିଗ୍ରହିତର
ବୋଲ ନାହିଁ । ଏହିଥିରେ ବୁଦ୍ଧି ସାହେବ
ବହୁ ହୃଦୟରେ ।

ଲାଇଟେନ୍ସ ଟାକ୍ଟି

ଏଥରେ ସଂଶୋଭିତ ଅଇନ କବଳା ବିଦ୍ୟା
ପ୍ରାପନ ସର୍ବରେ ବେଳକ ଚିନିତଳ ବର୍କିଟିଗ୍
ର୍ବରେ ପାଗ ହୋଇ ଗଲ । ଧାଇଶତ ଟାକ୍ଟିକୁ
ନୁକ୍ତ ଥାଏ ପ୍ରତି ପାଇଥାନ୍ତି ବକେଟ ଇଞ୍ଜିନ୍‌ର୍ବୁ
ପ୍ରକାଶ ଯେ ବ୍ୟୁତ ଯାଇ ଯଥେଷ୍ଟ ଟାକ୍ଟି
କରିବ । ଏପରି ସୁଲେ ଥିଲେ ଟାକ୍ଟି ରକ୍ଷିତାର
ଅବଶ୍ୟକ ବା ଉଚିତ ନାହିଁ । ବାବୁଲ ବରୁଥୁ
ଦାଖିଲା ଏହିପରାବାର ଅପରି ବନ୍ଧୁପ୍ରାପନ ସର୍ବରେ
ବେଳଥିଲେ ଓ ଯଥାର୍ଥ ସୁକ୍ରି ଦର୍ଶାଇ
ଥିଲେ ଏବଂ ଅବ୍ୟାପ୍ତ ସେ ବୁଦ୍ଧାର
ଦେଇଲେ କି ପ୍ରସ୍ତୁତିର ଅଇନ ପର ଅପରି
ବେଳେ ପୂର୍ବ ଅଇନ ପ୍ରତିକର କରିବ ମୁହଁର୍

ପାଞ୍ଚଶ ତଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅୟି ଶୁଣ ପାଇବ
ନାହିଁ । ସବ୍ୟମାନେ ଏଥରେ ଲବ୍ଧ ହୋଇ
ଛିବିଲେ ବାସୁଦରେ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମଳିତ ହେ
ବକ୍ଷମେଶ୍ଵର କାହାର ଦଥ ଶୁଣିବାକୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ ।

ଆମ୍ବନଙ୍କ ବିଦେଶଜାରେ ସବୁମାନଙ୍କର
ଅପରି ଯାର୍ଥି ଥିଲା ଓ ଛତନ ପାହେବ ସେ-
ମାକଙ୍କୁ ଚାଷ କରଇ ଦିଗାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଭଲ
ହୋଇନାହିଁ । ଆଇନରେ ଟାକ୍ସର ଯେ ଶ୍ରୀ-
ମାନଙ୍କ ହୋଇଥିଲୁ ସେବରୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ହୋଇ
ନାହିଁ କାହା ଉପରେ ଗତକତା ଦୂର୍ଘଟଙ୍କା ଓ
କାହା ଉପରେ ଗତକତା ଏବଂକା ଟାକ୍ସ
ଅନ୍ତର ଜାହାର ଲୁଅଗେଣୀ ପରିବର୍ତ୍ତ ବାର-
ଗେଣୀ ହୋଇଥିଲେ ଏତେ ଦୋଷ ନ ରହନ୍ତା
ଏକ ବଂଚିର ଅନେକ ବନ୍ଦିଶାୟ ଥିଲେ ତା-
ହାର ମୋଟ ଅୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗୋଟିଏ ଲୁଇମେ-
ନସ କେବାର କିମ୍ବା ଭଲ ହୋଇଥିଲା ।

969

ଆମ୍ବେଶାନେ ଗତ ସପ୍ତାହରେ ଏ କଷର୍ଗରେ
ଯେ ସମସ୍ତ ବିବରଣ ଲେଖି ଅଛୁଁ ତହିଁରୁ
ଧାତୁକମାତ୍ର କୁହି ଥିବେ ଯେ ଧରାରି ଦର୍ଶନ
ଅର୍ଥାତ୍ ସଙ୍ଗ ୮୮୦-୯୦ ରେ ଆସିବୁ ବ୍ୟକ୍ତି
ଯାଇ ପ୍ରାୟ ୪୫ ଲକ୍ଷ କୋରେ ଟଙ୍କା ବନ୍ଧୁବାର
ଅନୁମାନ ହୋଇଥାଏଇ । ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଆଧ୍ୟ-
ଗାନ୍ଧୀ ସୁନ୍ଦର ଏକ ବୀମାପ୍ରଦେଶର ବୈଳବାଟରୁ
ଦ୍ୱାରୀ ଜର୍ଣ୍ଣା ଧର ଯାଇ ତକୁ ଫଳଗତ ହୋ-
ଇଥାଏଇ । ଅଫରାନ ସୁନ୍ଦର ଓ ବୀମାପ୍ରଦେଶର
ବୈଳବାଟ ଏହି ଦୂର୍ଘତରେ ଏବାଗ୍ରହିତୀ
କୁ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ବ୍ୟକ୍ତି ହେବାର ଅନୁମିତ
ହୋଇଥାଏ ଯେବେ ବିଦୁଷକ ଜର୍ଣ୍ଣା ପ୍ରଦତ୍ତ
ରିକା ଯାଏ ତେବେ ମୋଟରେ ଯାଗେନ୍ଦ୍ର-
ବୋଟ ଟଙ୍କା ବନ୍ଧୁପଡ଼ୁ ଏହି ବୋଲିବାକୁ ହେବା
ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଖିର ବାଧାରା ଅମୃତ ଧାରାର
ବ୍ୟକ୍ତି ଯାଇ ଯାଗେନ୍ଦ୍ରବୋଟ ଟଙ୍କା ଲାଗୁ
ହେଲା । ଏଥିରୁ ବଳଦର ଶରୀରକର୍ଷର ମୁକ୍ତି
ଦିନୀନ୍ତି ହୋଇଥାଏ କଥା ଆହୁ କି ହୋଇ
ପାରେ ଯାଏ ଦୂର୍ଘର ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ଅଧି ଏତେ
ଦୃଢ଼ି ହେଲେହେ ପ୍ରତାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିର ବିଶେଷ
କୁଣ୍ଡ ଦିଲା ନ ହୋଇ ବିଦ୍ଵାନ୍ ଟଙ୍କା
ଏବେ କେବେ ଏକ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଯନ୍ତ୍ରି

କିନ୍ତୁ କରଇ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା ତଥାର ରାଜ-
ଚନ୍ଦରଙ୍ଗାଳିଙ୍କର ଉପକାର ନ ହୋଇ କରିବ
କହେଣାମୁଖର ଉପକାର ହେଲା । ଲାଗୁଷେକୁ-
ଟାକୁ ବାହାରମା ବର୍ଷର ସବୁଜାରେ ସରଜନ-
ଶ୍ରୀର ବାହିବ ବହୁଥିଲେ କି ପ୍ରତିବର୍ଷ ଦୂର-
ବେଳି ଟଙ୍କା ବନ୍ଧୁ ପଞ୍ଚଲେ କିମ୍ବର ସମସ୍ତସୁମର
ହେବ ଓ ଦୂର୍ମିଶ ଇତ୍ୟାଦି ଅନ୍ତର୍ମିତି କର୍ତ୍ତା
ସକାଗେ ଆର ଜୀବବାବୁ ହେବ ନାହିଁ । ଏହି
ଦୂରବୋଟି ଟଙ୍କା ପୂରଣ ସକାଗେ ଲାଗୁଷେନ୍ଦ୍ର
ଟାକୁ ପ୍ରଦେଶୀୟର ରଜନାଦି ବସିଲା । ହକ୍କୁର
ଦୂରବୋଟି ସୁଲବେ ଧରବୋଟି ଟଙ୍କା କ୍ଷେତ୍ର
ହେଲା । କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ଟାକୁମାନ ଉଠି କି ଯାଇ
ଚରପ୍ରାଣୀ ପ୍ରଦାର ରହିବାର ସ୍ଥଳୀସିବ ହେଲା ।
ଆଫ଼ଗ୍ରାନ ସୁଦିର ବନ୍ଧୁ ଇଂଲାନର ବିମାନ
ଭାରତବର୍ଷର ଦେଇ ଏଥର ଅନୋକନ
ଅକ୍ଷୟ ଶେଷହୋଇ ନାହିଁ ଭାରତବର୍ଷର ଦେଇ
ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏପ୍ରଦାର ବନ୍ଧୁ ପୂର୍ବ ପ୍ରଦିତ
ଘରପୁରୀ ରହିଥାଏ କିମାର ହେଉଥିଲା । କୁଣ୍ଡ
ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟ୍ ଯେମନ୍ତ ଉପର୍ତ୍ତ ଟଙ୍କା ଦେଇଲେ
ଯେମନ୍ତ ସୁଦିର ସମ୍ପଦ ବନ୍ଧୁ ଇଂଲାନ ଦେବାର
ସ୍ଥଳ କଲେ । ସୀମାପ୍ରଦେଶର ସେଇବା
ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ଜାହାର ବକ୍ରବ୍ୟ । ଫଳତଃ ଯାତ୍ରା
ପ୍ରକାଳୁ ବାଧ ଅଛି ଉପର୍ତ୍ତ ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟ୍ କିମନ୍ତିରୁ
ପରିଲାଗ ନାହିଁ ଓ ଯେଉଁ ଅନ୍ତରେ କର
କର ଉତ୍ତା କଲେ ତାହିଁରେ ଦୂରଂ ଛାନ୍ତିଶୁଭ
ଉପକାର ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଦେବାଯାଏ
ସାଂକ୍ଷରଣ ଏଠା ଲୋକଙ୍କ ମନୋମତ ନୁହି
ଇହିଁରେ ବ୍ରିତି କୁଳମ ଓ ଅନ୍ତର୍ମାନ
ବୋଇ ବହୁକାଳରୁ ବ୍ରିତି ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଗବ୍ରୁ
ମୁନ୍ଦେଖ ଜାହା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ ଥଥତ କିମନ୍ତି
ମାସୁଳ କି ଯାହା ଶୈଖେ ଦିଅନ୍ତି ତୋ
ଅଷ୍ଟୀ କାରି ପାରକୁ ହାହିଁ ଜାହା ଏହାବେ
କିମେ ଉଠାଇ ଦେବାର ଉତ୍ସାହ କର ଅନ୍ତର୍ମାନ
ଏହି ବିଶୁର ବତ୍ତ ବନ୍ଧୁବର ହୋଇଥିଲା
ଦୂରଂ ସଙ୍କ ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟ୍ ଭାରତବର୍ଷର ଅନ୍ତର୍ମାନ
ମୋତଃ ଏବ ଉନ୍ନତ ବାମନାରେ ଯେତେ
ସନ୍ଧିଧ୍ୟାକମାନ କର ପ୍ରକାଶ ସୁଖ୍ୟକାନ
କିନ୍ତୁ କର ଅହୁକୁ ଏବ ବନ୍ଦୁ ଅଛନ୍ତି ଜାହା
ବନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ବାପୁବରେ ଜହା ସକାଗେ ପ୍ରକାଶ
ମାନେ ସକଳି କେବୁଳିଗାରେ ପୁଣ୍ଯ ହେଲା
ଥକୁନାବ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । କେବଳ ଯେତେ
ସନ୍ଧିଧ୍ୟାକମାନେ କର ଜାର ଦେବା ଏବଂ
ମୁହଁରେ ପ୍ରକାଶରୁ ହୁବ ଗୁଣ ବାର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ

ଜାହା ଦେଲେ ଯେ ସି ଅସୁନ୍ଦର ବାରଣ
ରହନ୍ତା କାହିଁ ସକୁଳାଙ୍ଗ ଡୁଚି ପାହେବନ୍ତର
ଏହି ବୁଲଟି ଥର ଗଲ ହାହିଁ । ଅନ୍ୟକୁ
ଏଥର ଲୀନପେନ୍‌ମ ଝାକୁକୁ ଏକାବେଳବେ
ଉଠାଇ ଦେଇଥିଲେ ତାହାଙ୍କର କଳେଖ ଯେ
ସଂଘାଧାରଣଙ୍କଠାରେ କେତେ ପ୍ରାଚବର ଦୁଆ-
ନ୍ତା ଜହାର ଗଲା ହାହିଁ ।

— * —

କବିତାର ଅଭ୍ୟାସଗୁଡ଼ିକ

ମହାନ୍ତି ବାଲର ପଞ୍ଚମାରକ ଅତ୍ୟାହର
ଦେଖୁଥିଲୁ କହୁର ଅଜ୍ୟଗର ବାଦି ଅନ୍ତି
ମାମଙ୍କର ଦର୍ଶମାନ ବଳେବାର ଗ୍ରସ୍ତ
ସଧିଷ୍ଠାହେବକର ଏକ ଅରୁ ଅଳ୍ପ ଅଟିର
ଗୋଲପାରମାତ୍ରେ ପଞ୍ଚମାରକ ଅତ୍ୟାହରରେ
ସ୍ରଗ୍ରହିତ ହୋଇ ବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡିକର ସହ ୫୨
ଶାଲର ନ ୧ ମର ବରକୁଳମୂର ଅନୁମାରେ
ନନ୍ଦର ଯେବୁ ଥିଲା ସତ୍ୟାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତାର
ଦ୍ୱାରା ପାରବେ ତାହା ତହିତ ବର ଦେବାବକା-
ମେ ଦରଖାତୁ କଲେ । ଅମାଜନ୍ମାର ଜମାରଙ୍ଗ
ହେଲା ଉତ୍ତାଗୁ ପେଶ ହେବାରେ ଗ୍ରାସ୍ତ ପରିମା-
ହେବ ଉତ୍ତରେ ତଳକିମ୍ବାରଙ୍ଗା ଦେଲେ ଯଥା—

‘ଅମ୍ବେ ମୋଧ କରି’ ଯେ ଉକ୍ତ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ
ଅଛାର ମନ୍ଦିରରୁ ରାରେ ଅବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ
ର ଦ୍ରୁଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁ ବାହାରେ ଉଚ୍ଚ
କଳ ମଧ୍ୟ ଦୂର୍ମିଶ୍ର ସାଥରେ ପଣ୍ଡି ସବୁଷ
ବ୍ୟବକାର ବସ୍ତ୍ୟାର ପାରେ ସେହି କାରଣରେ
ଶ୍ଵରଜବସ୍ତର ସକଳ ବଜା ନାମାନଙ୍କ କିବିଧି
ଦିଇ ଉତ୍ତରାହି ତୃତୀମାନ ଦିନାକରରେ ଦୃଷ୍ଟ
ବହିବାର ଫାଲ ଦସ୍ତ୍ୟାର ଥାରେ । ଏ ଦିନ
ଶିଖ ଅଧିଷ୍ଟବ ଅନ୍ତର । ବହର୍ଣ୍ଣମେଘ ଯେବେ
ଦୂର୍ମି ସାଥରାଶ୍ୱରୀ ସବୁଷ କଳବର୍କ ରଜାକି
ବାର ଅଦେଶ ଦିଇ ଅକ୍ଷୟ ଜ୍ଞାହା ଦେବିର
କଳପର୍ବତ ପୃଷ୍ଠା ଦୂର୍ମି ଆଶ୍ରମ କି ଯହିରେ
କରିବାମାନ କୁଣି କୋଣାରକୁଦ୍ରବ ବା ଅଥବା
କେବଳଦେବ କେ ସେଠାରୁ ସେ ଦ୍ଵୀ କିବିଧି
ସପ୍ତା ଉତ୍ତରବୁ ଉତ୍ତରବ । ଉତ୍ତରପୂର ଉତ୍ତ-
ତ୍ରିରୁ ପ୍ରବାନ ଯେ ମହାକଳରେ ଅଠିଗୋଡ଼ି
ବାହର ସପ୍ତା ଥାଏ । ସେ ସ୍ତ୍ରୀନରୁ ଅକ୍ଷୟ ଦୂର୍ମି
ରେ ଅଦେଶ ଦେଇଥାଏ ଯେ ସେ ସପ୍ତାମାନ
ଦୂର୍ମି ୫ ତୋର ହେବ ତେଜଳବନ୍ଦିନ୍ଦ୍ର ଦୂର୍ମି ୫
କେବଳ ଉତ୍ତର ପୃଷ୍ଠା ଦୂର୍ମି ଶାଥରୁଧ ସମ୍ମତି ସବୁଷ
ଦିନକାର ହେବ ।’

ଆମୁନାଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ପରିଷାହେବ-
କର ବନ୍ଧୁଭି ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଡକ ଆଜି କିରୁଛ ଓ
ଆଜି ଅନ୍ୟଥା ଥାଏ । ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଡ ସନ୍ଦର୍ଭ-
ତ ମହିଦା କାନ୍ତ୍ଯାମାର ତା ତ କର ଲେଖିବ
ନ ୧ ମୂର ସରକୁଳର ଶେଷରେ ଝଞ୍ଜ ଥିବେ
ଏ କର ଅଛନ୍ତି ଯେ ନିଷାକଳ ବିଶ୍ୱାସରେ
ଯେତେ ଦୂରି ବୃତ୍ତାଳ ଦିଅଇ ଫେର୍ଦ୍ଦ୍ୟନ୍ ସବ୍-
ସାଧାରଣକର ଅଧିକାର ଦେବଳ ଅସାଧାରଣ
ବନ୍ଦିର ବଥା ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହିଲୁ ସୁତରଙ୍ଗ ନିଷା
ପର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ଯେଉଁ ସାନ୍ଧର୍ମୟନ୍ କଲ ଆସଇ
ଦେବଳ ଜାହାର୍ଟ ଚିନ୍ତିତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ
ବୋଧନ୍ତୁଏ ଏହି ଉଦେଶ୍ୟରେ ହାତୁଲିଗାହେବ
ନିଷାକଳ କରିବ ଜଣାଇ ବିରବାବାରଣ
ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ବେରହିଷ୍ଟର କରିବ
କର ଏଥର ଯେ କଳାଙ୍ଗ ଓ କାଗଜ ପଠାଇ
ଅଛନ୍ତି ତାହିଁରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ
ଠାରେ କଲ ଅଛି ସେଠାରୁ କେଉଁଶାନରେ
ଟ୍ରେଣ୍ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କ ଓ ହେଉଁ ସାନ୍ଧର୍ମୟ ଟ୍ରେନ୍ ୨୫୦୦୯
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚିତକ ଅବର ଓ ସେ ଉଚିତ ପକ୍ଷ
ଓ କାନ୍ତ୍ଯାମାର ସାନ୍ଧର୍ମୟରେ ଏହା କିମ୍ବକାଦ-
କୁଷେ କିରୁଗଣ କର ପଠାଇ ଥିଲେ ଓ
ଏଥରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ କି ଥିଲ । ମାତ୍ର ବବ-
ର୍ଦ୍ଧମେଣ୍ଡକ ଆଦେଶ ମରେ ତୁରଜାର ଅଗ୍ର-
ଛନ୍ତିକାର ଫୁଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବ୍ସାଧାରଣକର
ବ୍ୟବହାର କରିବା ଅଧିକାର ଥିଲା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ
ପରିଗାହେବ ଦେବଳ ଫୁଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବ୍-
ସାଧାରଣକ ଅଧିକାର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି କ
ାହାରେ ! ଫୁଟ ଫୁଟ ୧୦୦ ଟ କେଉଁ ହିତାବରେ
ଆଇଲେ ଜାହା ବକ୍ତ୍ଵ କଣାଯାଇ ନାହିଁ ୧୦୦
ଫୁଟ ହେବାରେ ବାଧା ବି ଥିଲ ? ବୋଧନ୍ତୁଅଜ
ଜାହା ହୋଇଥିଲେ ପ୍ରାୟ ବାବାର ଆପରି
ହୁଅନା ନାହିଁ । ମାତ୍ର ୧୦୦ ଟ ଜାଗା ଜାଗା
ସବତକୁ ବୋହାରକୁ କିମ୍ବା ଜାହା ପଢାଯାଇ
ଦେଇଥିବା କାହିଁ ଦେଖିଲେ ଜଣାଯିବ । ଅବେ-
ଦିନକାରମାନେ ଗବର୍ନ୍ମମେଣ୍ଡର ସନ୍ଦର୍ଭ
ପାଇଁ ତା ୨୭ ରାତ କୁନ୍ତର ରିଯୋଲୁପନର
କୁକଲ ଦାନଳ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ପରିଷାହେବ
ଛାହିଁର କେବଳମାତ୍ର ଉଛୁଣ୍ଣିଲା କିମ୍ବା ଜାହା
କି ସେ ପାଠକର ନାହାନ୍ତି ? ସହ ପାଠ ବର
ଆନ୍ତି ରେବେ ସେ ସ୍ଵପ୍ନ ବଜ କୁନ୍ତରେ ପାଇ
ଅବଳି ।

ପରିସାହେବଙ୍କର ଥାର ଗୋଟିଏ ଥାପଦ
ଏହି ନେ ଯେବେ କାରଣରେ ଉଚି ଜଳ

ମଧ୍ୟ ତରି ପାଣିଜ୍ଞନ କରିବାରଥାରୁ ଦାଶ
କରିଯାଇଁ ପାରେ ଦେହ କାରଣରେ ଚର
ଇତ୍ୟଥି କିନା କରିବେ ଗୁଣପାଇଁ ଦାଶ କରି
ଯାଇ ପାରେ ଏ ସୁନ୍ଦର ବୋଣସି ଅର୍ଥ ନାହିଁ
ବାଣୀ ଚରବସ୍ତୁ କିମ୍ବିର ପୃଥବୀ ଆଇନ ଅଛି
ଏ ବଦ୍ରମେଘଙ୍କର ଉପରଲିପ୍ରତି ରଯୋଳସୁ-
ନରେ ତର୍ହେମତ ମାମାସା ହୋଇଥାଏ । ଯଥା;
ସତ୍ତବ ପାଖ ଓ ନଦୀ କୁଳମୁଖ ଜୋଲ ସ୍ଥାନ-
ରେ ଅଥବା ଜଗର ବଜାର ଇତ୍ୟଥି ଶୋଲ
ସ୍ଥାନରେ ସାମଗ୍ରୀମାନ କ୍ଷୟ ବିକ୍ଷୟ ପକ୍ଷରେ
ତୁମ୍ଭମୟକାରମାନେ କଷ୍ଟହୃଦୀର୍ଘ କାର୍ଯ୍ୟ କର ଯେ
ତୋଳା କିଥାରୁ ଏହା ବିବାହଣ କରିବାକୁ
ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ବଥର ତୋଳାକେଇ
କି ଯାଇବେ । ମାହାନଦୀ ବାଲରେ ବିଧାରି-
ମାନେ ଶୂନ୍ୟ କରିବାକୁ କି ଶୂନ୍ୟ ସେମାନେ
ବାଲରେ କାଠ ଇତ୍ୟଥି ବାଣିଜ୍ଞ ସାମଗ୍ରୀ ରକ୍ତ
ବିକ୍ଷୟ କରନ୍ତୁ ଓ ଉପରଭକ୍ତ ଗବ୍ର୍ମେଗୁଙ୍କ
ଆଦେଶ ମଜେ ସେମାନେ ତୋଳା ବା ବରର
ଦାୟୀ ନୁହନ୍ତୁ ଅଥବା ପରିଶାରେବ ମନୋକ୍ଷ
ଅର୍ଥ ବା ଅପରି ବାହାର କର ସେମାନଙ୍କ
ଏକପ୍ରକାର ତୋଳାର ଦାୟୀ ଦୟାଦେଇ ଅଛନ୍ତି
ଏହା ଅଛି ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇଥାଏ ।

ଏ ପ୍ରତ୍ୟାବ ଲେଖାଦେଲ ଉତ୍ତର ଅମ୍ବେ
ମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଦେଲୁଁ ଯେ କମିଶ୍ନାରେ
ଏଥର ଅପରି ହୋଇ ଅଛି । କମିଶ୍ନାରେବ
ବ ବିଶ୍ୱର କରିବେ ଏଥର ଦେଖିବ ।

ସାଧ୍ୟାବ୍ଦିକସଂଗାଦ ।

ଏହି କେତେବଦନ ରହୁ ଏହି ପ୍ରତାବ ହୋଇଥିବ ବିବ-
ଶରେ ଗ୍ରାସୁ, ସନ୍ଧରେ ଆଚା ଶାତ । “ପିତ୍ର ଜନନୀ ଶାତ
ତତ୍ତ୍ଵ” ଏ ଚର୍ଷି ଠିକ୍ ପଢ଼ସାର ଯେ ଅନ୍ୟମାନେ ଲେଖି
ଥାଏଁ ଏଥରେ ପାଠ କୁଣ୍ଡିତ ହୋଇ କିମ୍ବା ଦେଖାର
ଦେଇ କି ?

ଏ ମାତ୍ର କି “ ରହେ ଅଧାଳର ବିଚେଷ ଥିଲା
ଦେବ ମାର୍ତ୍ତି ମାସର ସକାଳର ବନ୍ଦର ।

କବ୍ୟାଦିତା ନରତତ୍ତ୍ଵ ମନ୍ଦିରମାତ୍ର କିମ୍ବା ଜୀବିକୁଳ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ତର ବନ୍ଦର ଦୋଷ ବୁଦ୍ଧାଗ ଅନ୍ୟମାନେ ଏହି
ପୁଷ୍ଟେ କେବିଥିରୁ ବର୍ଣ୍ଣମାନ ଶୁଣିଲୁଁ ଜଳ ବାହେକ ସେ
ଦୋଷ କାଟ ଦେଇ ମୃତ କରୁଥିର ଉପରହାର ଅନ୍ତର ଏହି
କମରୁ ପାଣି ଓ ଅନ୍ୟ ବକଳାର ଯାକାଳୀକର ବୀଧାନର
କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବାହା ରୂପ କରାନ୍ତି ମୁସ୍ତି ଦେଖି କରିପାସରେ
ତଥ ହାତରେକି ପଠାଇଥିଲୁଁ ଓ ମନ୍ଦିରମାନେ ମଧ୍ୟ
ଅପରି କରିଗଲାନ୍ତି । ହାତରୋଟିରେ ଏହି ବନ୍ଦର ଅଛି
କାହିଁ ହେବାର ଅଛି ।

ଶାକସୁରରେ ଗୋଟିଏ କମାଳାର ଅପଦିଷ୍ଟ ମନ୍ଦିରମା
ହୋଇ ସେଇ ଜଳ ସାହେବ କରସଥିରୁ ସାତବର୍ଷ ବାବ-
କାର ପଣ୍ଡ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଶୁଣ ମର୍ମାଦିକ ଶ୍ରୀ ବାହୁ ଦେବଙ୍କ ମୁଖ୍ୟମ୍ବା (ପାହାନ୍ତର ଅଭ୍ୟାସରୀ ଗତରକ୍ଷଣ ଏଠାରେ ହୋଇଥିଲା) ଏ ମାଧ୍ୟମରେ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ମୁଳମାନ ଦର୍ଶନ ଦିଲାଇଛନ୍ତି କିମ୍ବାଟରେ ଏଠାରେ ପ୍ରଦେଶ ହେବେ ।

ବାଲେସୁର ସଂବାଦଗୀହାଟା ସଠା କଲେକ୍ଟିଙ୍ଗ ସିରପୁଣ୍ୟ-
ଦାର ଦିବାକର ବାହୁଦା ଅଶ୍ଵର ବ୍ୟକ୍ତିହାର ଦୃଢ଼ି ରେ ଅନ୍ତିମ
ମାନ କରିଛି ସେ ତାଙ୍କ ମାଜଲିଟେ ତାଙ୍କ ପରିଚନ ହଜା
ଅର ଦେଇ ହୁଏଥିଲା ଦେବେ ରାହୁଁ । ଉତ୍ସର ନିଧି ପ୍ରକାଶ
ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଦେଖି ପ୍ରକାଶ ପ୍ରକ ପ୍ରମାଣ କରିଛି ଏ କିମରେ
ନିଧି ସବର ମୋଦ୍ୟମିଲରେ ଦେଇ କାହିଁ ଦୁଃଖିତ ଥିବାର
କଣା କି ଯାଏ କିମଙ୍କ ଦେହୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଅପାର । ଅତ୍ୟକ
ଦୋଷପୂର ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଯାବିଥାନୀ ଯାବିଥାନୀ ।

ବାଲେସରଙ୍କ କଲେକ୍ଟର ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡିତ ନରମାଳ ସାହେବ ବେ-
ଠା ବଳେକ୍ଟଙ୍କ ଫେଲାଏ କରିବେ ବାହୁ ବାଲୋପ୍ରସାଦ
ଦାସଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଥିବାକୁ କାହାର ମୋହରର ରେଖ
ଦିବୁକ୍ରିତେ କିମିଶକର ସାହେବଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଅର୍ପିଲ କର
ସାହାର ଦାନା କାହା କଣ୍ଠରେ ଅଛି ।

ଅମୁର୍ଗେର ଦୂରୀର ସାହାହି ନିମିତ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣକରନ୍ତ ମହା-
ସକା ଯାଏଗଲା ଏବଂ କେଇଁ ହଜର ମହାଶ୍ଵରା ଦଳଗତ ଡକ୍ଟର
ଦାଳ ବରାପାରିଛି । ତେଣିଶାର ଉଚ୍ଚବାନ୍ୟ ଜଳା ଓ ଜମିଦାର-
ମାନେ ଆପାଏ ଶର୍ଷ ଅନୁଶୀଳନ ଏହି ପ୍ରକଳିତ ଦାସିର
କାର୍ତ୍ତରେ ଯୋଗୀ ଦେଉଥୁ ଅସମାନକର ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ।
ଦେବା ସଂପ୍ରତି ନିମିତ୍ତ ଗୋଟିଏ କମଣ୍ଡି ପ୍ରାପନ ଦେଖାଇ
ଦେବି ।

ବଦମ୍ବା ଗାଁୟ ଓ ଷେରିରେ ସିମକାରେ ଖାଦ୍ୟ ବରଫ
ପଢ଼ିଥିଲୁ ଏ ତାହା ପାଇଁଯୁକ୍ତ ଉନ୍ନତ ପିଲ୍ଲା ଜୀବା ବହିବା
ଏହୁ ବେଳେ ମାହାର ପାଇଁଲେ ନାହିଁ ଏ ଶାରୀ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କରିବାବାନ୍ତି ଦିନ ଦେଇବ । ଦେଖା ଦୂର ଦୂରକେ କହନ୍ତି
ଏହା ବରଫା ଗାଁୟ ଦଶ ବର୍ଷ ଯୁଧରେ ସେଠି ଦର ଦେଇଲେ
ପାଇଁ ନ ଥିଲା ।

ସାହୁବିକସଂଗାଦ ।

ଏହି କେତେବେଳକି ନାହିଁ ଏହି ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲୁ ବିଷ
ମରେ ଗ୍ରୋମ୍, ବନ୍ଧରେ ଅଟା ଶାଇ । “ଏହି ଜଳନ୍ତି ଶାଠ
ତରିଯୀ” ଏ ଚର୍ଚା ଠିକ୍ ଦକ୍ଷତାକାର ସେ ପରମେଶ୍ଵାରଙ୍କ ଲେଖଣ
ବର୍ତ୍ତୁ ଏଥରେ ଶାଇ କୃତ ହୋଇ ବିହି କର ଦେଖାଇ
ଦେଇ ବ ?

ଏ ମାସିତା ୨୨ ରଖିବୁ ଅଦାଳକ ବିତେଜ୍ଞ ସହାଯ
ହେବ ମାର୍ଗ ମାସିବ ସହାଳିତ ବିତେଜ୍ଞ ।

କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିରାକାରୀ ନିରାକାରୀରେ କଥା ମେଲାକୁଇଲା
ବାର୍ଷିକେ ଅଳନ ସତତ ଦୋଷ ସକାଗ ଅନେମାନେ ଏଥି
ପୁଣେ ଲେଖିଥିଲୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୁଣିଲୁ ଜଳ ଯାହେବ ସେ
ଦୋଷ ପାଠ ଦେବ ମୁଣ୍ଡ ବ୍ୟକ୍ତିର ଉପରୂପ ଓ ଅଛ ଏହି
ଜୟନ୍ତ ପାଶି ଓ ଅଛ ଏବଳାପାତ୍ର ଯାବକ୍ଷିବିଜନ ବୀପାତ୍ର
କାରକାର ବାଜ ଦୂର କରିବ ମୁଣ୍ଡ ଦେବା ଦୃଶ୍ୟାୟରେ
କଥା ହାରକେଣ୍ଟି ପଠାଇଥିଲୁ ଓ ମୁଦ୍ରାମାନେ ମଧ୍ୟ

ଅଥମାକରଣରେ ଗତ ମାନ୍ୟକର ଉପର ବାହେକମ୍ଭର
ପ୍ରତିମର୍ତ୍ତିଷ୍ଠା ଦେବା ଦ୍ୱାରାକାର ଦେବ ଦ୍ୱାରାକାର ସ୍ଵତ୍ତ
ଦେବା ଦେବକାରାଯିଗୁଣ ଦେବ ଜଣେ ଦେଶୀୟ ଶିଳ୍ପକର
ଦେବ ପ୍ରତ୍ୟୁଷ ଦେବର ପଦତଃ । ଦେବା ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିକୁ ସରହାଇ
କୋଠିରେ ନିରାକାର କାହୁମତ ମହାକାରୀଙ୍କ ମାନ୍ୟକ
କରୁଥିଲା ଏକା ଆପଣା ଘରେ ତାହା ରଖି ତାଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗ
ଦେଶକେ ମେ ଧ୍ୟାନ ସରସ ଦିଲେ ।

ବାହୁଦିନ ଶୋଇଁ ସମ୍ଭାବ ଏହି ଯେ ମହିମତ କାଳ
ପଦନୟ ମିରବାକୁ ସେଇଥ ସଂଗ୍ରହ କରି କାହିଁ
ଅନୁମତି କାରଣ ପଠିଲ ଅଛି ଏ ଏହିରେ ସାଧାରଣ
କରିବା ଫାରଶ ମନ୍ତ୍ରି କମାନାହିଁ ପ୍ରମାଣ ଆବେଦନ କରି ଗଲାଗୁଡ଼ି

ଗାଁ ଲମ୍ବାଦିକ ଯୋଗ ଦିଲା ଯତ୍କାର ଯେ
ଅସିବାରୁ ତାକ ସନ୍ଧାନାର୍ଥ ଏମାର ତାତ୍ପର୍ୟରେ ଦରଶକ
ତାତ୍ପର୍ୟରେ କାହିଁ ସଙ୍ଗ ହୋଇଥିଲା । ଗାଁ ମହୋନ
ଦୟ ସୁଦେଶର ହିତ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଯେପରି କହି ଶାବାର
କର ଜାରି ଥେ ସକଳାଧାରିଙ୍କୁ ଧର୍ମକାର ଓ ସମ୍ମାନର
ପାଇ ହୋଇ ଥିଲା ।

ବିଲୁପ୍ତରେ ହଣେ ଗ୍ରାମସ ଯେବକୁ ଗୋଟିଏ ଖୁଁ
ଗୋଚାନବାବୁ ଯେ ବାତ ଉପରେ ଗଜିଗୁ ଦଢ଼ି ଖୁଁ
ଗାଜୁ ସତ ଦେଇ ସିଂହରେ ନାହିଁ ଘୋଷିବାରେ ରହୁଥିଲା

ପାତ୍ର ମାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଛା ୧୫ ଗ
ସ ୧୨ ଖ୍ୟା

ତା ୨୦ ବିଲ ମାହେ ମାର୍ଜ ସନ ୪୩୦ ମସିଥା । ମୁ । କେହି ବ ୧୯ ସନ ୨୩୭ ବାଲ ଗନବାର

{ ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟେଙ୍କା
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଖ୍ୟଦେଲେବର୍ଷାକୁଟ୍ଟି ଟେଙ୍କା
ମଧ୍ୟସଲ୍ଲାଇ ଡାକମାସିଲ ଟେଙ୍କା

ଶ୍ରୀମୁଖ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ଓ ବାବୁ
ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣର ଦ୍ୱାରା ଉପେତିବଳେକ୍ଟର କରିବା
କନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା କାରଣ
ହେଠାକୁ ସିବାର ଏହିପଣ୍ଡ ଲେଖିଥିଲୁ ।
ଆମ୍ବେଗାନେ ଶୁଣିଲୁ ଯେତେବେଳେ ବନୋ-
ବନ୍ଦୁ ପାଇଁ ସବୁତପେତିମାନେ କପ୍ତନ୍ ହେଲେ
ତେତେବେଳେ କରିବା ଉଦ୍‌ଦିଲଦାର ଉହିରେ
ଆପଣି କର କହିଲେ ସବୁତପୋଠା ପଠାଇ-
କାର ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ସେ ନିଜେ ଦିଶିଛିଲାର
ଚକ୍ର ଉପାଦାନ କରିବାରୁ ତାଙ୍କପ୍ରତି ସଫେଦ
ଖୋଲ ଥିଲା କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ଓ ଉପେ-
ତୀବଳେକ୍ଟର କରିବାରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲାରୁ
ସବୁତପେତିମାନେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦକ୍ଷ
କଣାଣ କଲେ । ଦିଶିବାରଙ୍ଗଣ ସରବର-
କାର ମଧ୍ୟ ଉପରେ ବହିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କଦରେ
ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା କାଗଜରେ ଉଦ୍‌ଦିଲଦାରଙ୍କର
ରୂପମ ଇତ୍ୟାଦି ଶର୍ତ୍ତା ଲେଖା ଥିବାର ପ୍ରକାଶ
ହେଲା । ବୋଧ ହୁଏ ଏ ସର୍ବ ବିଷୟର ବସ-
ନ୍ତିକୁ ଦେବା କାରଣ କଲେକ୍ଟରଗାହେବ
ଉଦ୍‌ଦିଲଦାରଙ୍କୁ ସମ୍ମରେ ଯେଉଁଥି ଗର୍ଭ
ଧୋନିବାର ଏଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ଓ
ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣଗାନ୍ତ ଆଜୁ ବିହୁ ଉଦ୍ଦିନ କରିବାକାରଣ
କରିବାରେ ରହିଲେ, ଗର୍ଭକାରୀ ସେ ଏଠାକୁ
ଫେର ଅଧିକାର କଥା ଥିଲା । ଉଦ୍‌ଦିଲଦାରଙ୍କ
ପ୍ରତି ଏ ଗର୍ମନ୍ତ କୌଣସି କଣ୍ଠେ ଦୋଷା

ରେଷ ଦେହାର ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେ ବିକ ବିଶ୍ୱପୂର
ବେଳେ ଯେତୁ ଦେବେ ଜାହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇ
ନାହିଁ । ବେଳେ ସୁଏ ପ୍ରାଣବୃତ୍ତକାରୀଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଗେଣ ହେଲାରୁ ସବୁ ମୁଖୀ ହେବ । ଗଣେଶ
ବାବୁ ଉଦ୍‌ଦିଲଦାସ ବର୍ମା ରାଷ୍ଟ୍ରକେଇ ଅଛନ୍ତି

କୁଟୁମ୍ବ ଏବନ୍ଦକ୍ଷି ତାରତାବିଯୋଗେ
କଲାଙ୍କତାର ତେଳିହୟୁପ ବଂଦାଦପଥକୁ ଲେଖି
ଅଛନ୍ତି କି ବାବୁ ପାଣ୍ଡିମୋହନ ଆଶ୍ରମ୍-
କୃତ ତେଳିଗାର ଉଚିତାବ ସଞ୍ଚରରେ ଘର
ଗଣ୍ଡଗୋଳ ଲାଗିଥାଏ । ଜକୁ ପ୍ରସବର କେତେବେ
ଅଂଗ ପରିଚୟକୁ ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ
ଦିଷ୍ଟଧୂ ଯାହା ଲେଖା ଥାଏ ଜାହା ରହିଥାଏ ଥାଏ
ଏକ ତାରିଖ ଡକ୍ଟର ପଂଦାଦପଥକୁ ଜାହାୟାଏ
ଯେ ଜଗନ୍ନାଥମୁଦ୍ରିପତି ବଳାପାହାତର ଅଜାଣ-
କୁରିଦିଷୟରେ ଯାହା ଡକ୍ଟର ଉଚିତାବରେ ଲେଖା
ଥାଏ ତହଁରେ ବଜ ତ୍ରୁପ ଜାଇ ହୋଇ
ଥାଏ । କାହିଁ ଅମ୍ବେମାନେତ କିନ୍ତୁ ଗଣ୍ଡଗୋଳ
ବା ତ୍ରୁପର କଥା ଶୁଣି ନାହିଁ । ଶା ଜଗନ୍ନାଥ-
ଙ୍କର ସେବା ପଦପ୍ରାୟ ମଳୁଥାଏ ଓ ଆଜିକାଳ
ମହାପ୍ରସାଦ ଶୁଣ୍ଟ ମିଳିବାରୁ ମେଳେ ଅସୁକ
ରକ୍ତପୂର୍ବ ତ୍ରୁପର କରୁ ଅଛନ୍ତି ଯାହିଁ ମାନଙ୍କ
ଜଗାଧୀତ ଉଠା ବା ବନ୍ଦ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ସଂକଳନ ସାହେବଙ୍କ ତେଳିଗା ଉଚିତାବରେ ଏହି
କଥା ବହୁବଳକୁ ପେଲାମାନେ ଦୁଲରେ ପଢି
ଅସ୍ତ୍ର ଅକୁଣ୍ଠ ତହଁରେତ ବେହ ଅପରି ବରି-

ବାର ଶୁଣା ଯାଇ କାହାରୁ । ତେବେ କି ଗଣ୍ଡ-
ଗୋଳ । ଯେପରି ମନ୍ଦିରରୁ ପଥର ଖେଲି ପଡ଼ିବା
ବେଳେ ଅଥବା ରାତ୍ରି କଥେଦି ହେବାବେଳେ
ହୋଇଥିଲା ସେହିପରି ବି ? ଅମ୍ବେମାହେ
ବେଳକ ଏହିବି କହିପାରୁଁ ସେ ବାବୁ ବାଲୀପଦ
ବିନ୍ଦେଖାପାଞ୍ଚାୟ ଗୋଟାଏ ଗଣ୍ଡଗୋଲ କରିବାକୁ
କହୁତଦିନ୍କୁ ତେଣ୍ଟା କରୁ ଅଛନ୍ତି ହାତରୁ ଠଙ୍କା
ବ୍ୟସ୍ତ କର ତାତାକରେ ସଂବାଦପଦ୍ମାନଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଲେଖୁ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏଠାର
ରୁହୁ ଲୋକଙ୍କ ବୁଝାଇ ଅଛନ୍ତି ଧାରିବାବୁକ
ଓଡ଼ିଶା ଜୀବିଷାପକୁ ନିର୍ମଳ ଦରବା ତାହାକୁର
ଇଚ୍ଛା ଆହା କି ମହାତ୍ମା ଜୀବିଷାପକୁ
ଓଡ଼ିଶାର ସମସ୍ତ ସଂବାଦପଦ୍ମ ଏବଂ ମୁଖ ହୋଇ
ପ୍ରଗଂଧା କର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଦିବ୍ୟମଣ୍ଡଳୀରେ
ଯାହା ବୁଝାଇ ହୋଇ ଅଛି ତାହାକୁ ଧ୍ୟାନକରି
କି ପାରିଲେ ଅଛି କି ମହାତ୍ମା କାର୍ଯ୍ୟ ସାଥରେ
ହୋଇ ପାରେ ? ଅହୁର ଶୁଣୁଥାରୁଁ ଅନ୍ୟ
ଜଣେ ଉତ୍ସନ୍ନେବ ଏ ପ୍ରଶଂସାର ଭାଗ ଦେବା
କାରଣ ପରିମା କରିଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାହା ନ
ପାଇବାକୁ ଦୁଃଖିତ ଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀଆତ୍ମଜ ।

ତେଜେବ ନବସୁକଦମାନେ ଇଂରେଜଙ୍କର
ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ଯାଇ ଖଣ୍ଡିଆହୁତ ହୋଇ
ପଢ଼ୁ ଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ହୁଏ ଗାସର ଆର୍ଦ୍ଦ
ଦୟାଗାଦି ଆର୍ଦ୍ଦ ଥଥକ ସେ ମସିବ ଉପାଦାନ,

ଜୀବୁ ଖଣ୍ଡିଆହୁର ବହନ୍ତୁ । ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ
ବିଦିଧ ବସ୍ତୁଦରେ ତୁଣ୍ଡିତ କର ବିଶ୍ଵାସ ମସ୍ତକା-
ଭରଣ କରେଲେ ଖଣ୍ଡିଆହୁର ସଙ୍ଗେ ଜାହାର
ଚୁଲକା ନ ହୋଇ ଥାଏ କର ହୋଇ ଥାରେ ।
ବାସ୍ତବରେ ଖଣ୍ଡିଆହୁର ଯେପରି ଅସୁନ୍ଦର
ଗଣ୍ୟରୁ ଚପକଳ ଛାନ୍ଦାଦିରେ ତୁଣ୍ଡିତ
କର ମସ୍ତକି ଜାରି ରାତ୍ରିବାରେ ସେହିପରି
ଅସୁନ୍ଦର ଦିଗଇ । ତଥାର ନବୟୁଦବ-
ମାନଙ୍କର ଏ ଅସୁନ୍ଦର ଓ ପ୍ରତିନିଧି ଶାନ୍ତ ବିରୁଦ୍ଧ
ସରଥାନରେ ଝୁପାଇଗନ୍ତୁ ଥାଏ । ଛୁଠେଇମାନେ
ସରମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ଵାସ ସମୟରେ ମସ୍ତକ ଜାରି
ରଖନ୍ତି ଓ ଗାନ୍ଧର ଯେପରି ପୋଷାକ ତହିଁରେ
ମସ୍ତକ ଜାରି ରେତେ ଅସୁନ୍ଦର ଦିଗଇ କାହିଁ ।
ମାତ୍ର ଦେନାକେ ଗମନାଗମନ ଓ ପଦାରେ
ଥିବା ସମୟରେ ମସ୍ତକରେ ଫୋଟି ଧାରଣ କର-
ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଦେଖେବ ନବୟୁଦକ କୌଣସି
ସମୟରେ ଥିବେ ମସ୍ତକାଭରଣ ଧାରଣ
ଦରକ୍ତ କାହିଁ । ଖଣ୍ଡିଆହୁର ହୋଇ ଏକୁ ବାହା-
ରକ୍ତ । “ ଅପରାତ ଜାହା, ପରବୁଦ୍ଧ
ପହେରିବା ” ଏ ସ୍ମରନ ବଚନରୁ ସେ-
ମାନେ ଅନ୍ୟଥା କର ଥରକୁ । ଏହିକରେ
କ୍ଷାନ୍ତିକ ରହ ଥିବାର କୁରୁକୁଳ ପ୍ରଭର ଓ
ପ୍ରବଳ କରୁଥିବା ପାଇଁ ଲେଖୁଛେଣ କବିତାର
ପାତେବନ୍ଦ ଶର୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇ ଥିଲେ । ତହିଁର
ଦୃଢ଼ମ୍ଭ ଏହି ।

ବଜଳାର କେତେକ ନୂଜିନ ଉପୋଶି ଓ
ସମ୍ବଲିପୋଷି ଓ ଦେବେବ ବାଜେ ମୁକ୍ତିଘର
ମିଥି ପରିପ୍ର ଭାତାର ଦିବାର ପ୍ରାଚୀନାରେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁରେ ଧବେଦନ କରିଥିଲେ ।
ଯୋଗୀ ତାର ସିଦ୍ଧା ଓ ଅଜନ୍ମାଜ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା
ଏହିଥିରେ ପରିପ୍ର ଦତ୍ତ ଅଶ୍ଵରାଜୁ କର ଓ ପାଖ୍ୟ
ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ସନ୍ଧାନ କିମ୍ବା ଅଟେ ଏହିଥିର ଧାରେ
ଅନେକ କଥା ଥିଲା କିମ୍ବା ଏହିଥିରେ ସେମାନେ
କେବିଥିଲେ । ବାଳେ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ
ଏହାହେଲିକେ ସେମାନଙ୍କୁ ଝଣ୍ଡିଆରୁ କର
ଦାରୁ କି ଶୁଦ୍ଧବେ ଏ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେମାନେ
ପରିପ୍ର ପରିଦର୍ଶତେ ଏକପ୍ରବାର ମୋଟି ବ୍ୟବହାର
କରିଥିବା ପ୍ରତାପ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ସାହେବ
ପ୍ରପଂଚିତ ଏଥିରେ କମ୍ପି କି ହୋଇ ଥିବେ
ତହିଁରୁ ମାଜିଛୁ ଯଥୋଚିତ ଉତ୍ତର ଦେଇ
ଥିଲାକୁ । ସେ ବହୁଅକ୍ଷୁ ସେପରାର ମୋ
ରହୁବନ୍ତିରାକେ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ନାହିଁ
କବେଥା କରିବାରେ ପରିଷ୍କର ଯମର ଦ୍ୱାରା

ଦ୍ୱାରା ହୋଇ ଅସୁଧାରୁ ଜାହା ପରିଚର୍ତ୍ତନ
କରିବାର ବିଷ୍ଟ ବାବର ନାହିଁ । ଆବେଦନ-
କାରମାନେ ପଦରୁ ବା ସାହେବଙ୍କଠାକୁ ଗଲ-
ଦେଲେ ପଗଡ଼ ବିଷ୍ଟଥାର ଦରକୁ ଏହା
ସବ୍ଦା ଘଟଇ ନାହିଁ କର୍ଣ୍ଣକରେ ପ୍ରୟୁଷ ଦିଗ
ବାରଥର ଘଟୁଥିବ ଉଥାର ପଗଡ଼ପ୍ରତି ସେମା-
ନଙ୍କର ଏତେ ଗୁଣ କାହିଁବ ? ଜାହିଁର କି
ଦୋଷ ? ଜାବୁବକମାନେ ଇଂରେଜଙ୍କର ବସନ୍ତ
ଓ ପାଞ୍ଚ ଅନ୍ତକରଣ କରିବାକୁ ଯେପରି ଅଗ୍ରହର
ସେହି ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନ ଅନ୍ତକରଣ
କରିବାକୁ ଅଗ୍ରହର ହୃଦୟରେ ବା ଦେବଳ
ବିଷ୍ଣୁରେ ସାହେବ ହେଲେ କି କିମ୍ବା ?
ବାପ୍ରାଣିଦି କିନା ଥାର ବିଷ୍ଟ ଲାଗ୍ ନାହିଁ ।
ପରିଷ୍କର ପ୍ରତିକିଳ ପଗଡ଼ ତେବେବାକୁ କବିଷ୍ଠବ-
କମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ, ବିଦାହ ଦ୍ୱାରାକ୍ଷେ ପଣାଥା
ଇତ୍ୟାଦିରେ ଅର୍ଥଶୋଷଣର ଯେ କୁଣ୍ଡଳ
ଅଛି ଜାହା ତେଜିଥାକୁ ତିବି ? ନା ହେ କୁଣ୍ଡଳ-
ତିବ ବରଂ କୁଣ୍ଡଳ କେବାଯାଏ । ତେଜେକେ-
କିମ୍ବା ବାହିକି ସେମାନେ ସାହେବ କି ହୃଦୟ ?
ପ୍ରେରଣାଟ ସାହେବ ଯେ ଆବେଦନକାରମାନଙ୍କ
ଅପ୍ରସ୍ତୁତ କେ ନହିଁର କରିଦେଇ ଅଛିକୁ ସଥାର୍ଥ
କର ଅଛନ୍ତି ।

ବଳାହାର ଉପରେ କିମ୍ବା ।

ଇଂରେଜୀ ଟିକାର ଉପକାରିତା ସମୟରେ
ଆମ୍ବେମାନେ ସୁନ୍ଦର ଲେଖିଥିବୁ ଓ ତାକୁର
ଶ୍ରୀର୍ଜାର୍ ପାହେକଳ ସୁଖର ପଦ ସବାମ କବି-
ଅକୁଣ୍ଡା ଗାହା ଦେଖିଯି ଟିକା ଅଷେଷା ଉଚ୍ଛଵୀ
ଓ ବସନ୍ତ ମେଘ କବାରାଣାର ଏହମାତ୍ର ଉପାୟ
ବନ୍ଧୁରେ ଅଜ ବିକୁ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ବିନ୍ଦୁ
ବୌଦ୍ଧି ଶ୍ଵାନର ସମସ୍ତ ଲୋକ ସେ ଟିକା କ
ଦେଖିଲେ ତହର ସତ୍ତ୍ଵ ଉପକାରିତା ଉପଳବୁ
ହୁଅର ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଟିକା କେବୁ
ନ ଥାବୁ ଯେମାକଲୁ ଉଚ୍ଛବିତ୍ତ୍ବ ହେଲେ ଜାହା
ଧାମକହୋଇପାରେ ଓ ହେବୁ ବୋନାଇପ୍ରକାଶ
ରତ୍ନିତା କେଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମଙ୍ଗ ଜହିରେ ଆମାନେ
ହୁଅନ୍ତିରୁ । ବିଲାତରେ ଜନ କିମ୍ବାର ପିଲ
ଯେ ହକ୍କା ହେବାର ବିଦ୍ୟ ହୋଇଥିବାପୁ କେ
ଦେଗାରୁ ବସନ୍ତ ଯେବେ ଭାବି ଯାଇଥାନ୍ତିରୁ
ଦିନରେ ଏହାର ସାହାରାଗ୍ରେ ନବନ୍ତ ଯେବେ
ଅରମ୍ଭ ମାତ୍ରରେ ସେ ଗ୍ରାମର ସମସ୍ତ ପିଲ
ଇଂରେଜୀ ଟିକା ଦେବବାରୁ ସେ ବେଗ କବି
ବିଶ ହୋଇଦିବାରୁ ଦେଖାଯାଇଥାନ୍ତିରୁ । କିମ୍ବା

ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ ସମସ୍ତେ ଏହା କୁଠୁ ଜାହାନ୍ତି
ପୁଣି ହେବେବେ ଲୋକ ଏଥର ଭ୍ରମସାର ଓ
ବୃଦ୍ଧୀର ବିତ୍ତର ଅଛନ୍ତି ଯେ ବସନ୍ତ ବେଳରେ
ଗତ ପ୍ରାଣୀ କଷ୍ଟ ହେବାର ଦେଖିବା ପ୍ରଭ୍ୟତେ
ସେମାନେ କୌଣସି ତୁମ୍ଭା ୧ ହେଉ ଦିନରୁ
ସେମାନଙ୍କ ଘରେ ତୁମ୍ଭା ମାହିଁ । ଏଥର ଅକ୍ଷ-
ଦେବ ମୋହେ ଦିନରୁରେ ଗୁଡ଼ିବେ ଜାହିଁ, ସୁତରୁ
ବିଲାଙ୍ଗର ଛଙ୍ଗରେବେ ତୁମ୍ଭା ଧାରିବାକୁ ହେବା
ଅଛି ଓ ଏଥର ବିରାର କରିବା କାରଣ ଆମ୍ବେ
ମାହେ ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରଚାଳନାରେ ଅଧି ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧ
ହୋଇଥାଏଁ ।

ଗତ କର୍ଷ ତାତ୍କାଳ ଦୁଇଖର୍ତ୍ତ ସାହେବ ଦେଇ
ଶାୟି ତିବା ବନ ବର ଲଙ୍ଘନେ ଟିକା ପ୍ରମର
ବରବାର ପ୍ରତାବ ବରବାର ମାତ୍ର ମେଳକୁର ଓ
ବନପୁର ସାହେବ କିମ୍ବରେ ସମ୍ମାନ ନ ହୋଇ
ବୋଇଲେ (୧) ଦେଶୀୟ ତିବା ବନ ଜରବାର
ସମୟ ହୋଇ ନାହିଁ (୨) ଲୋହେ ତାବ ପବକ-
ରେ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ ଜାଗର ହେମାନେ ତାବ
ପ୍ରାୟ ଅର୍ଥପରମାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଵରୂପ ମାନସ୍ତ୍ର (୩)
ଲଂବେକ୍ଷ ତିକା ପ୍ରତାବ କିମ୍ବନ୍ତେ ମୌରି
ତିକାଦ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ବର ଏହି ତବଳରେ ଏହି
ତବର ଏକାଥ୍ୟପତ୍ର (Monopoly) ଶାସନ
କରବାର ସେ ତାତ୍କାଳ ଆହେବ ପ୍ରତାବ କରନ୍ତି
ତାହା ଅର୍ଥପରମାୟ କିମ୍ବତିହ ତ ହେଲେ କିଳ
ନ ଥାରେ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏଥିର ଆଜିନ
କରବାର ସନ୍ଦେହ ସୁନ୍ଦର ଅଟେ (୪) ଆଜିନ
ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ଅନେକ ଅସୁଧା ଓ
କିଞ୍ଚି ଘଟିବ ଓ ଜୋଗରେ ଚଳନ ମାରିବ ।
ଲେଖନ୍ତେଣ୍ଟ ଗବତ୍ତିର ଆହେବ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ
ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇ ପ୍ରତିକ ବନେ ସେ ଏ ତବରେ
ଦେଶୀୟ ହୃଦୟରେ ପ୍ରସର କରି ନାହିଁ ।

ଏ ଅସ୍ତିତ୍ବାକ କେବେଦୂର ଠିକ ଏଥା
ଦେଖୁଗର ଅବସ୍ଥା । ମେ ଅସ୍ତି—ଦେଖାଏ
କିମ୍ବା କହ କର ଲାଙ୍ଘନୀ କୁବା ପାର କର
ଥର ସମୟ ଦୟି ହାହଁ । ଏଥାକୁ ଅମେରିକାକେ
ଦେଖି ଯେ ପ୍ରତି ଦର୍ଶକ ଏ ଜୀବରେ ଏକ ଏକ
ଛେବ ବିହନ୍ତରେ ମୁହଁ ପ୍ରାଣ ହେଉ ଅଛି ଏ
ହରାର ମୁହଁ ଦର୍ଶକ ସହାୟକ ହୋଇଥାବେ ।
ଏଥରେ ଯେବେ ପନ୍ଦିତ ନ ଏକିଲ ହେବେ
କଥା ପ୍ରତି ଦର୍ଶକ ସହାୟକ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହେବ ମଳେଯାଳ
ଧର୍ମ ଘଟେବ ? ହତ ଧାର୍ମାଣ୍ଡି ରେ ଉତ୍ତର
ଦେଖି କୁବା ନହିଁ କିମ୍ବା ପ୍ରାଣ ହେଲ ସେ ବର୍ଷ
ଦେହତ କି ଏକମ ଏ କୁବା ହେଲାଯାଇଲେ

ଜହାଁ ଅରବର୍ଷ ଲାଗାଏଇ ଶା ତେ ଗଜ ଦର୍ଶି
କୁ ଲାଗାଇ ଶା ଟିକା ଦେଇଥିଲେ । ଗଜ ଦର୍ଶି
ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି ହଜାର କଣ ଟିକା
ନେଇ ଆହୁରି ଏବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ୧୦ କି ୨୦ ହଜାର
କଣ ନେଇ ଥିବେ । ଏଥରୁ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରକାଶ ଯେ
ଛାଂରେଇ ଟିକା ପ୍ରଳି ଲେବେଇ ଆଗ୍ରହ ଫିନେ
କୁଣ୍ଡ ହେଉଥାଇ ଓ ତହିଁର ବିଶେଷୀ ସମସ୍ତେ
ନୁହନ୍ତି । ଅତିଏବ ଆସ୍ତାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ
ଦେଖାଯି ଟିକା ବନ୍ଦ କର ଲାଗରେଇ ଟିକା
ପ୍ରଳାଭ କରଗାର ସମୟ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥାଏଇ
ତେ ଏହା କଲେ ଏଥରେ ରେତେ ଆପଣି ହେବ
ନାହିଁ ମୁଁ ଜଳପାଥୀରଣକର ନିଜୋମାଳିଲୁ
ଜାହିବ ନାହିଁ ।

ପୁନଃ ବରତଃ ବଦ୍ଧନେବେଗକୁ
ସାଧାରଣ ଲୋକେ ଠାକୁରଣୀ ମଣିଥିବାରୁ
ଦେଶୀୟ ହିତାକୁ ଠାକୁରଣୀଙ୍କର ଆହ୍ଵାନ କା
ର୍ଥମୂଳକୀୟ ଦିଲ୍ଲୀ ବସନ୍ତ ମାଜନ୍ତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ
ଦେଶୀୟ କାନ୍ଦେଲେ ଯେ ହିତାକୁର୍ମ ଜଞ୍ଜଳି
ଦେବ ଏମନ୍ତ ନୁହେ, ଅନେକେ ଛଜ୍ଜା ବଦ୍ଧନ
ଉପରେ କର୍ତ୍ତର କର ଟିକା କିଅକୁ ନାହିଁ ।
ମଧ୍ୟ ବଦ୍ଧନ ରେଣ ଠାକୁରଣୀ ଥିବାର କୌଣସି
ଗାୟରେ ବିଦ୍ଵିଷ୍ଟ ନାହିଁ ବରଂ ତାହା ବେଗଥିବାର
ବଚନ ଅଛି । ସେ ବଚନ ଏଥିପୁରେ ଥାମ୍ଭେ
ମାନେ ଉଚ୍ଚତ କରାଯାଇଁ ଓ ବଦ୍ଧନ ଠାକୁରଣୀ
ନ ଥିବାର ସୁର୍ତ୍ତି ଦେଖାଇ ଥାଇଁ । ସେ ସୁର୍ତ୍ତି
ଓ ବଚନରେ ଏ ଦେଶୀୟ ଅନେକ
ସୁରକ୍ଷନ ହନ୍ତୁ ବିଶ୍ଵିମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପୁନଃ
ହଜ ଅଛି ଓ ସେମାତେ ଅପଣା ଅପଣା
ପିଲାମାଜଙ୍କ ଛଂକେଜ ଟିକା ଦିଅଇ ଥାଇଁ ।
କୁବି ଓ ଶିଶ୍ରତ ପ୍ରତ୍ରିଦ୍ୱାୟର ଲୋକେ ବଦ୍ଧନକୁ
ଠାକୁରଣୀ ମଣନ୍ତ୍ର ନାହିଁ କିମ୍ବା ଦେଶୀୟ ଟିକାକୁ
ଧର୍ମ ସମ୍ମାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କୋଳ ମାଜନ୍ତ୍ର ନାହିଁ ।
ଯେ ସୁଲେ ବେତେକ ସୁରକ୍ଷନ ଓ ଉତ୍ତର ହନ୍ତୁ
ଦେଶୀୟ ଟିକା ଶବ୍ଦ ଛଂକେଜ ଟିକାର ଅନୁ-
ପରଣ କଲେଣି ସେ ହଲେ ଅନ୍ୟମାନେ ଯେ
ତାହା କୌଣସି ମତେ ହଜ ଜ ପାରିବେ ଏମନ୍ତ
ଅନୁମାନ କର ଯାଇ ନ ପାରେ । ପୁନଃ
ଯଦ୍ୟପି ସମସ୍ତେ ଦେଶୀୟ ଟିକା ସମୟାନ୍ତ୍ରାରେ
କେଉଁଥାନେ ତେବେ ଏବର୍ଷ ବଦ୍ଧନ୍ତୁ ରେଗର
ଏକାଦୃଶ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରାଦୁର୍ବଳ ହୋଇଛି ଥାନ୍ତା
ଓ ଏତେ ପାଣୀ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତେ ।
କୌଣସି ଟିକା ନ ଦେବା ଏ ଅପଦିର ମୂଳ
କାରଣ ଅଛେ । ଯଦ୍ୟପି ସମସ୍ତେ ଦେଶୀୟ ଟିକା

ଜ ନେଲେ ତେବେ ତାହା ଧର୍ମପତ୍ନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ମାନିବାର ବିଲୁଙ୍ଗ ? ଏବର୍ଷ ବଦ୍ଧନୀର ପ୍ରାଚୂର୍ଯ୍ୟର ଦେଖି ଅନେକ ହଳୁ ଛଂରେଖ ଟିକା ଘେନ ଅଛନ୍ତି ଓ ଦେଖାୟ ଟିକା ପ୍ରତି ହେମା-ନଳର ଥର ସେପରି ଭବ ନାହିଁ । ଛଂରେଖ ଟିକାର କିମ୍ବା ଶୂନ୍ୟା ହେଲେ ସମସ୍ତେ ଦେଖାୟ ଟିକା ଗୁଡ଼ ଛଂରେଖ ଟିକା ଘେନିବେ ଏଥରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଅଛିଏବ ଆମ୍ବେମାକେ ଦେଖି ଯେ ପ୍ରଥମ ଦୂର ଅପତ୍ତି ବିଲବତ୍ତର ବା ପ୍ରତ୍ସରର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେ ପ୍ରସାଦ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ଉପରେ ଗେଷ ଦୂର ଅପତ୍ତିର ବିଗ୍ରହ ବାର-ନାରକ ହୁକୁତ ରଖିଲୁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

କଲେକ୍ଟରଙ୍କବେଳେ ମଧ୍ୟ ଅସନ୍ନା ପୋନମାର ତା ୨୨
ଦିନରୁ ସକାହିଥୀ ହେବ । ଏବର୍ଷ ଦୋଳ ପୂଜାରୁ ସକାଳ
କଢ଼େଯ !

ଶ୍ରୀମତ ଦାସୁ ପୁଣେବ ମୁଖ୍ୟମ୍ ସ୍ଵାମୀ ଜନକେଳିକର ଏ
ନମରକେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ପୂର୍ବ ବିଦ୍ୟାଲୟମାନ ସଂଦର୍ଭରେ
କବିବାକୁ ଯାଇଗଲାଛି ।

ସୁର୍ଯ୍ୟ ଦକ୍ଷାହକର ଶାମସୁଧର ଦକ ପଠାଇଁ ଅନ୍ତରେ
ଅଛି । କଥାକୁ ବର୍ଣ୍ଣମାନ ଦେଇବସତାକୁ ନ ସାଇ
ଦୂର ଦିଲ ମାସର ଗନ୍ଧିତର ହେବେ ।

ମୋହନୀଙ୍କ ଦୁଃଖର ସହିତ ତେଜିଲିଯୁବୁକ ଅବଳାଚ
ଦେଲୁଁ ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବ କଲେକ୍ଟର ଗତିଶ ଯାହେବ
ଏମାସ-ତା ଏ ଉଠିବେ ମାନବଦୟା ସମ୍ଭବନ କଲେ । ସେ
ଗର୍ବାତ ମୋହନୀଙ୍କର ଜଳ ହୁଏ ନିଯମ ଥିଲେ ।

ଅମେରିକା ଆଜନ ସହି ଗବନଟ ହେଉ ଏଠାରେ
ସେ ଡାକ୍‌ଖଲୀ ଅଧ୍ୟାଧିକ୍ୟର ଉପର ସମ କର୍ତ୍ତାମାନ ଭାବା
ନିବାରଣ ହେବାର ମୋଟିଏ ଉତ୍ତାୟ ହୋଇଥିଲା । ଭାବୁର
ତଳେ ଶର୍ତ୍ତ ସେ ବ ପୂର୍ବେ ମାନ୍ୟାଜରେ ଏପଥକେର ଥିଲେ
ସେ ଫେରସନ ନେଇ ଏଠାକୁ ଥିଲା ଅଛନ୍ତି ଏଠାରେ ଡାକ୍‌ଖଲୀ
ଆଧ୍ୟାଧିକ୍ୟ ପାପକ କରିବେ ।

ଶ୍ରୀମତ କରିପାନ୍ଦିର ସାହେବ ଅପାରା ପାତ୍ରମଙ୍ଗଳ
ଲାଗିଥିଲେ ପୂଜାକୁ ଶିଖି ଓ ଧାରାଭାଗିରେ ପ୍ରତିବାନ୍ଧମନି
କରିବେ ।

କେବେଳ କିନ୍ତୁ ହେଉ ଏ ଦରଶରେ ଗୋଟିଏ ଧୂର୍ମ
ଦସ୍ତଖା ହୋଇଥାଏ । ସୁମର ଜଣେ ଲୁଗ ବ୍ୟାପାରଙ୍କଠେର
ହଜାର ଟଙ୍କା ଦେଇ ବ୍ୟାହିକର ସମୟରେ ଏ
ନରରୁ ବାହୁଦର । ସେ ଗାତରେ ପାଇସ୍‌କ ଟଙ୍କା ଓ
ଅନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ସବୁ ଗାତର ବାଟ ମଧ୍ୟରେ ରଖିଥିଲା ।
କାଠଗୋଡ଼ିକୁଳ ସତକ ଉପରେ ପ୍ରେରଣ ହୁଣ୍ଡେ ମର
ଜଣ କେବଳ ପଛରୁ ଆହି ଗାତାମାରର କାତରେ ବିକଲ୍ପେ
ବେ ପକାର ଗଲ ଟତ୍ତ୍ଵ ସୋମାନେ ବ୍ୟାପାରକୁ ଅନ୍ତର୍ମାନ
କଲେ ଉଥାବ ସେ ଟଙ୍କା ମୁଣ୍ଡିବୁ ନ ଯତନ ସହୁଁ ଦରଶକ
ଆସାନ ପାଇବ ମୁଣ୍ଡିବୁ ଏତ ଦେଇ ଏ ଦସ୍ତଖାନେ ପାହା
ଦେଇ ପରାମର୍ଶ କଲେ । ସନ୍ତର ଏଥର ଅନୁଷ୍ଠାନକରେ ଗତିଶୀ
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିମ୍ବା ମିଳ ମାହଁ ।

ଅସେମାକେ ହୃଦୟର ସବୁ ଅବଶ୍ୱ ଦେଖୁଁ ସେ ଏଠା
କଲେବ ବୁନ୍ଦ ବିଜ୍ଞାପନ ଗ୍ରୂ ଟିକ୍ ହାତୁ କାଳୀମୋଡ଼ିବ
ବୋଷାର ମେଟ୍ଟିକ୍ସମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର୍ମଚାରୀ ଦୋର ଥିଲୁ । ଏହି
ପୁରୁଣା ଡେ ପରସ୍ପର ଛାତକ ଏବଂ ବିଶ୍ଵା ତେବେ ପରିପ୍ରେସର
ବିଜ୍ଞାପନ ଥିଲେ । ଦୁଇ ପିଲକୁ ମଧ୍ୟ ଉପରେ କରି ଦେଉଥିଲେ
ମାତ୍ର ବିଜ୍ଞାପନ ହେଲା ସବାକୁହି ଲଭ୍ୟାବି ଯୋଗୁଁ ଗାନ୍ଧିର
ସେପରି ପାରିଗଲା ଦେଖିବାରେ ନ ଅପାର । ହୃଦୟର
ଶର୍ମୀ ।

ଏ ନୟରକରଣେ ଥାବା ଦୁଃଖ ପଣ୍ଡ ଖୋଲିବାମ ହୁଏ
କାହାର ପଣ୍ଡ ଅଳ୍ପ କୋଟିବ ଦୂର ସମେତୁ ପଣ୍ଡ ଦିନହାର
କୁଣ୍ଡେ ମୃଦୁ ଲାଗିଲା । ଏ ପଣ୍ଡ ଅପି ଦୁଃଖ ହେଲେବେଳେ ବଜା
ଶାନ୍ତି ଧେ ସୁଧ ଅବସ କରି କାହାରୁ, ଅବସ ପଣ୍ଡ ତାଙ୍କ
ଆହିମା କରିବାରୁ ସେ କାହାର ପ୍ରବଳ କୁଣ୍ଡେ ମାରିଗୋପାଳିତ
ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ପଣ୍ଡ ପଳାଇ ଯିବାକୁ ପାହାର ଦୂର ଶିଳାପଥ
ଗରୁରେ ବରି ଗରୁରୁ ଅଛି କିଏ ଖୋଲି ଦେଇ ଏ ପଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡେ
ଏଠ ଥାର ମୁହଁର୍ବରେ ପାଖ ଦୀରାର କର । ଏଠା ଖୋଲୁ
କର କୁଣ୍ଡାବରୀ ଦେଇ ମୂର କାରୁ ହରେବୁଟ ଆସିଯେ
ପଣ୍ଡର ଉପିଶିର ଅବାର ଥିଲେ । ସେହିର କର ତ କଳାପ
ପଣ୍ଡ ଏ ଚିକରେ କେବେ ଦେଖା ନ ଥିଲ ପାହାର ପାହାର
ମାନେ ମଧ୍ୟ ବଳୀଷ ହେଉଥିଲେ । ନବେଦି ପାହାର
ମାହାର ମୃଦୁ ଦୁଃଖର କଷ୍ଟ୍ୟ ।

ଶେରଥାର ସବୁ କିପୋଟ ବାବୁ ନାୟକ ତତ୍ତ୍ଵ ନାୟକ
ହାଲ ବାଲ ସବାଗେ ସ୍ମୃତିମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରତ୍ନ ଅଚ୍ଛବି ।

ବାଲେସର କଥା ହେଉ କିମ୍ବା ଅପଣା ଥାରୁ ନିଧି
କରିବା ଦୋଷରେ କବିତ ହୋଇଥିଲେ ହାତକୋର୍ଟରେ
ଅପିଲ କର ମୁକ୍ତ ହେଲେ । ସେଠା ବିଳକ୍ଷଣ ପାଇଁ
କର୍ମରେ ପୁରୀର କିମ୍ବା ଜ ଦିନବାରୁ ସେ କିମ୍ବା କରିବା
ଦେବକାରେ ଅପିଲ କରିଥିଲେ । ଏତ କରିବାରଥାହେବ
ପ୍ରତିକିଂତ ତାଙ୍କ କର୍ମରେ ଉପରାକ ଆଜି ହେଲେ ।
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ।

କଣେ ବାହୁର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଗୁ ସେ, ମାତ୍ରମାନଙ୍କ
ମୟରେ କେବେକ କାହିଁ ଦିଶାକୁ ମାତ୍ରିତା । ସାପାକରେ ତଥି
ପ୍ରକାଶ ମାତ୍ର ଅଛନ୍ତି ତାହା ଖାଇଲେ ଅବଶ୍ୟ ଯିତା ହୁଏ;
ସେଥି ମଧ୍ୟରେ କେବୁ ଜାମକ ମାତ୍ରକ ମାଁ ସ ଖାଇଲେ ଶାସ୍ତ୍ର
ମୃଦୁ ହୁଏ ଯିତୁର ଲକ୍ଷଣ ଏହି ସେ, ପ୍ରଥମେ ମୁସ୍ତ ଦିନେ
ପରେ ଦେହ ଅବଶ ହୋଇଥାଏ; ଶେଷରେ ନୟାଏ ବିବ
ହୋଇ ମୃଦୁ ହୁଏ ।

ଦେଶ କୋଳିତା ସ୍ଥବେଦେଶ୍ୱର ଲଜ୍ଜାବାରେଡ଼ା ଜମବାବ
ଦେଶରେ ସବା ଜଳନ କେଣ୍ଟୁ-ଏଣ୍ଟ ଲା ସିନ୍ଧବାଦୀ ଅପଦିତ
ହୋଇ ଥିଲା କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା ଯୁଦ୍ଧକର୍ମେଣେଖା ଯାହେବ, କବର-
କର କେପୁଣୀ ମାନିଷେଣ୍ଟ ଯାହେବ ଏବଂ ଉତ୍ସପେଦିତର
ଶୋଇନବାବୁ ଦିଗବ ସବାରେ ସରଜନିବକୁ ଯାଇଅଛିନ୍ତା ।
ପୁଣ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପଢ଼ି ନାହିଁ ।

ବାରୁମ ଓ ବାନ୍ଦାଳ ପରିଜାରେ ଘୋଷୁଣ୍ଡ ମୃଦ୍ଦା-
ମାହରୀ ଶୋଷ୍ଟେ କୂଳନ ପ୍ରକାର ପତ୍ତା ଅରଣ ହୋଇଥି
ପ୍ରଥମଠ ପରମାନେ ଦସ୍ତବ୍ଧିତରେ କିଛିପରି ମୁଁ ତଳରୁ
ପୋଛ ଉଦ୍‌ଦ୍ଵେଷ । ଦୂର ଏକ ଦଳ ବାଦ ପ୍ରାୟ ସବୁ ଦେଲେ
ଦୂର ଦୂରତା । ସମସ୍ତରେ ଯେମାକେ କହି ଥାଏ ଅହାର ତେ
ମଳମୁକ୍ତ ତ୍ୟାଗ କରୁ ସଲେହେଁ ସବୁ ବେଳେ ଠିକ୍ ହୋଇ
ଆଶ୍ରମ କଥାପି ଶୟକ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏବେ ଅଶ୍ରମରେ ମଧ୍ୟ
କହି ଦେଖି ପାରନ୍ତି ହାହିଁ । ଏହିତପରି ମନ୍ଦରି = । * ଏହି
ପୁରୁ ଦୂରକା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ଅଚାର ନବ ତ୍ରୈ ପୂର୍ବ
ସେମାକେ କୌବିଲା ପ୍ରସରିବା । ९ ଦଳ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍‌ଦେଶ

ପଢ଼ୁଥାଇ ନିମାଗତ ଛଟ ପକ୍ଷ ଦୂରେ ଓ ଦକ୍ଷିଣାଧ ହାତ ପ୍ରାଏ
ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚତା । କେବେ , ଜୀବା ସମୟରେ ଏବଂ ମଧ୍ୟ
ଦରନ୍ତା ।

ପୁରୁଷ ମହାରୀ ଦୂରଗୋଟି ଦକ୍ଷତ ଏ ହଜକର
ଯାଏ କରିବାକୁ । ଶୋଭକରେ ସେ ଏଗାର ଦୂରାର ଟଙ୍କାର
ଦୂରାର କାହାର କରି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ସେ କହିଲା ରୁଧିର
ଦିଲ୍ଲୀର ସୁର କହୁ ଚିକିତ୍ସକ । ଅଳ୍ପକି ଏହି ସେ କହିବ
ଦୂରାର ଟଙ୍କାର ଦୂରଗୋଟି ସଂକୁଳ ପାପିର ହୋଇ
ଗୋଟିଏ ଶ୍ରୀ ସୁତ ମହିନେବୁଦ୍ଧିକ ଏବଂ ଅପରତ୍ତ ଶ୍ରୀ ମୃତ
କେବିଥାବେବିକ ମାମରେ ଫାର୍ମିବ ।

ଅସାମର ହେଠେବ ଅକ୍ଷୟାଗୁର ଅତ୍ୟ ଦୟାପୂର୍ବ
ଠଟେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀଗୁର ଲାଖା ଦୂଳର ଚଣେ ଯଦି ଦୂଳର
ସାରଥିଗ ହେଲେ କାଟରେ କେଟିରେ ଧର୍ମଯାତ୍ର କରିବା
ଅନ୍ତିମକ କରିବାରଙ୍କ ମନ୍ଦିରମାର ହେଉଛିବାକୁ ପୃଷ୍ଠର
ଦୋଷ ସେଇ ଜନନ ଦସ । ଏହି ଦୟାପୂର୍ବ କର୍ତ୍ତପତ୍ରମା
କେ ଜୀବିତାର ମୌଳିକାର ଓ ହେଉଛିବାରୁ କରିଲିଲେ
ଏହି ଅନ୍ତିମକ କରିବାରଙ୍କ କଳକୁ ପୂର୍ବ ଧର୍ମୋତ୍ସମ୍ବନ୍ଧ କଲେ
ମାତ୍ର ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରିବାରେ କୌଣସି ଫୁଲମ ନ ହେଲେ । ମୌଳିକାର ଏହି ଜାଗର ଯେଲେ ତେ କୁକୁ ପ୍ରକା
କଳିବ ଶାମକ ପ୍ରେକ୍ଷଣ ସମ୍ମାନ ପାଇବୁ ତାହା ଦୟାପୂର୍ବ
ଧର୍ମଯାତ୍ର ଅଛି । ଆର ଯନେ ସେପରି କଣେ ଏକ କେଟିରେ
ସେପାର ନାମାପୁରୁଷ ଦୂରତ୍ତରେ ଯେହିତ ହୋଇଥାଏ ଏହି
ଦୟାପୂର୍ବ ଦୂଳର ଲୋହାବ୍ରତ ତେବେହ ସମ୍ମାନରେ କଣା
ଯାଇ । ତେବେ କମେଶବନ୍ଦ ମୌଳିକାରରୁ କେତେଥିଲୁ
ସହିଲେ ସେ ବୋଲି ହେବିଦୁଇ ନ ଦେଲେ ଏହି ଜାଧା
ଦୟାପୂର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

କାଳେଶ୍ଵର ଦେବ ବିହାର ମୌଳିକରେ କନ୍ଦକ ସରେ ଗପି
କାଣ ଦେଖ ଦୂର ସମୟରେ ଅଧାର ଲାଗୁ ଏ ମନୋଭ୍ୱାସ
ମନ୍ଦିର କାହାର ଭାବରେବେ କହ ଦେବି । ଶେଷେ ଶେଷକର
ସବୁ ଉତ୍ସବପ୍ରେସର ସମ୍ମାନ ଏହି ଉତ୍ସବରେ ଜଣାଯାଇଛି କିମ୍ବା
କିମ୍ବା । ଉତ୍ସବରେ କାହାର କୌଣସି କିମ୍ବା ପଣ୍ଡିତ ଯାଇ
ଲାଗି ।

ମୁଦ୍ରାକ୍ଷେତ୍ର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ବାର୍ଷିକ
୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ପାଇଁ ବନ୍ଦିକାର ପ୍ରାକ୍ତନ ସହାଯ ଦିଲାଖଚୁ ପ୍ରକାଶନ
କମିଶନ ।

ମିରବ କୋମନ୍ ତଥେ ଶର୍କିଟ ନୁହିଲାଏ ହା ମହିମ
ଦେଖିବ ହୁ ସୁନ୍ଦିଆ ଓ ମଦାହିଲା ଛୁଲାଇବ ଦେଖି
ବୁଝଗେଲେ ଖେଳ ପିଲା ପୂର୍ଣ୍ଣ ମରେ ଦେଇ । କରି
ବାଧ ଫୁଲ୍ ଦୋହାର ବେ ଥା ଏବୁପରି ପିଲାକେ ପ୍ରସର
କମ । କରିବି ଉଦ୍‌ଦେଶ ପେଇବ କମ କମ । ପରିଚାଳନା
ଦେଇ ପୁରୁଷ ପାଦ କରେ ଯାଏ ଶେଷପରି ପିଲା କରି
ତୁମ ହୋଇ ବେ ଦଖା ତଥା ତଥା ଠିକ୍ କୋଷ ଦେଇଥିବ ।

ଅଦୟରେ ହୃଦୀର ସାହାଯ୍ୟ କମିଶନ୍ଡର ଏତେ
ମାତ୍ର ୧୫୮ ଟଙ୍କରେ ସର ଦୋଷହତ୍ତର । ତୁ ହୃଦୀର ମଧ୍ୟ
ପରା ୩୫୦୦ ଟଙ୍କା ଓ ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତିଗାମୀଙ୍କୁ ୩୦୫୫ ଟଙ୍କା
ଦେବା ହେଉ ଅଛନ୍ତି ।

ମୁଣ୍ଡର ନାଥାଳା ହାତା ସୁନ୍ଦର କରିଲେ ମେଲଙ୍ଗ ପା-
ଇଲେ କବି ଦିନାର କରିଲେ ମେଲଙ୍ଗ ତାଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦର ନାମକ ନ-
ାମ ଦେଇ ଥିଲା । ଏତୁତେଥିର ଲେଖଣ ବୋଲି ମଧ୍ୟ
ଶତାବ୍ଦୀ ଏବଂ ଦିନାର ଦିନକ ଶିଥେଯାଇ ବିନାମ୍ବେ ପୁରିଛାଇ
ଥିଲା ଅଛି ।

ଦୋଷାଦର ମହାର ସନ୍ଧାନପୂର୍ବ ହେଲେ ଯାତ୍ରକ ଦିନର
ପାରଥିବାରୁ ସରଫେସ୍‌ମ୍ୟ ଫର୍ଜିନ ଯାତ୍ରକ ଜାଗିପଠରେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏ ମହାଶୟ ନାନାପ୍ରକାର କର,
କର୍ମମଳ ବିହାରପ୍ରକୃତ ଓ ଥରେ ଉଚ୍ଚପରିପ୍ରକୃତ ଅନ୍ୟଥିଲେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପ୍ରେଜନ୍‌ମ୍ୟ ତାଙ୍କରିଣରେ ସେ ବସନ୍ତର ବାହା-
ନୁହେ ।

୫ ଏହିକେଣକ କେତେଟିରୁ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁଁ ୨୮
ଜାଗର ସଙ୍ଗ ଲାଗୁଥାର ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦିର ଫେରନ
ବାହୁଦର, ମହାବଳ ମାହାତ୍ମୀୟ, ଉପାଧିକାର ବିଷ ଅବସ୍ଥା
୨ ଜାଗାବୁଦ୍ଧର ବିଷ ପ୍ରମଣ ଥିଲା ହୋଇ ଯୀଠିରେ
ରତ୍ନ ଗାନ୍ଧିଜୀ ଅବସରଠାରୁ ଗାନ୍ଧିର ପିରିବେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତରେ କହା ବିଷ ହୋଇଅଛି । ଏକନାମକ
ଅନ୍ତରମାନେ ଜାହେ ୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଶାଖୀ ଥାଲାରେ

ରାଜା ହୋଇଥିବା । ସୁଧାଂ ଏଥମାଥରେ ଏକଳ କବି
କ୍ଷୟ ଦେବା ଶାତରାତିର
• ଅନେମାନେ ଶୁଣି ଅପାରତ ହେଲୁ ଏଠ ଜୀବିଦ୍ୱାରା
ଚାଲିଛିରେ କିଛିରେ ଦଶାବଳେକ ଦୃଶ୍ୟରେ ଯାଏ
ବୋଲିଥିଲା ମଧ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗରେବେଳେ ହୋଇଥିବା । ସର୍ବାଳକେ
ଅତେବେ ସ୍ଵାତ୍ମକ ବ୍ୟକ୍ତି ପରିପାତ ଅଲେ ତ କେବଳିମ୍ବା
କଥା ସ୍ଵର୍ଗର ହେଉ ଏଥର କିନ୍ତୁ କିନ କିମ୍ବାରେ
କଥାକେବଳିକା ନାହିଁ । ଅନେମାନେ ଶଖା କରି, ଶାଖା
ଦଶାବଳେକ ପରି ପରିଦ୍ୱାରା ଦେବ ।

ପ୍ରକାଶକ ।

To THE EDITOR OF THE UTKAL DIPKA,
SIR.

The Indian Daily News of the 8th. Instant has I see referred to a passage in the History of Orissa published lately by Babu Pyari Mohan Acharjya which in the opinion of the Editor is likely to create some excitement amongst the orthodox Uriyabs. The passage alluded to relates to the throwing of the idol of Jagannath by Kalapahar into a blazon pile of wood. I do not understand how could this have been taken objection to when a tradition to the same effect has been handed down to us from times immemorial, and when eminent writers such as Mr. Sterling, Mr. Sutton and Dr. Hunter have given a similar version of the same story. The Bahn

the agitation cleverly got up for the Calcutta Daily, with the intention perhaps of bringing the author into disrepute or of insinuating the authorities to put a stop to the further circulation of the book in question, which for its real intrinsic value should in my opinion deserve greater encouragement. It is not my wish, nor should it be the wish of others, that real worth should succumb to private animosity. If there exists any anywhere, it should be watched over with caution. It is not desirable that high-handedness which is so universally condemned, should take the lead in matters involving justice and equity.

has done nothing else, but reproduced the same in Uriyah. He has nowhere besides said in his book that the idol was entirely burnt so that the Daily

News may be led to suppose that with the extinction of the body the sanctity of Jagannath is gone. We are at the spot, and in the midst of the Uriyah community, but up to the present moment we have not heard of any sort of public excitement, or anywhere marked the hostile feelings of the public towards the book or its author. The alarm therefore of excitement tolled abroad in the columns of newspapers is wide of the mark, and cannot but be taken as the effusion of some disordered intellect who cries out *The wolf, The wolf* when in fact there is none to be seen in the neighbourhood. If the passage quoted by the Daily News, were obnoxious, and any way offended the religious feelings of the Hindoo community here, the *Utkal Dipica* and the other leading journals of the day in Orissa would I am sure have never kept silence in the matter so long, but would on the other hand have been foremost in condemning the book, or recommending for its immediate exclusion from the school course.

But I am surprised that the local papers seem to have no knowledge of the agitation cleverly got up for the Calentta Daily, with the intention perhaps of bringing the author into disrepute or of insinuating the authorities to put a stop to the further circulation of the book in question, which for its real intrinsic value should in my opinion deserve greater encouragement. It is not my wish, nor should it be the wish of others, that real worth should succumb to private animosity. If there exists any anywhere, it should be watched over with caution. It is not desirable that high-handedness which is so universally condemned, should take the lead in matters involving justice and equity.

16-3-80. Yours faithfully,
No HUMBUG.

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶ ୧୯ ଜାନ୍ମନୀ

୩୨ ଦିନ ମାହେ ମାର୍ଚ୍ଚ ସନ୍ଦିଖ୍ୟା । ମୁ । ତେଣୁ ଦିନେ ଦିନ ୧୯୮୭ ସାଲ ଶତାବ୍ଦୀ

ଶ ୧୯ ଜାନ୍ମନୀ

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ	ଟ ୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁଟ ୨୯	
ମଧ୍ୟସଲପାଇ ଡାକମାସୁଲ	ଟ ୧୫୦

ଅମ୍ବମାନେ ଅନନ୍ତ ସହିତ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ଓଡ଼ିଆର ଜଣେ ଶୁଦ୍ଧ ଶ୍ଵାମାକରଣ ଯୋଗ୍ୟ ବର୍ଷା କଳିବାର ମେତାବଳ କଲେଜରେ ଅଶ୍ୱିନ କର ଗେଷ ପରିଷ୍ଵାରେ ଉତ୍ସାହ ଦିଗ୍ନାମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଏଥର ସେ ଅଶ୍ୱିନୀ ସର୍ବଜ୍ଞ ହୋଇଥିଲା । ଏହିର ପଦି ଅକ୍ଷୟ ହେଲା ତେଣାବିଜ୍ଞାନ ବ୍ୟାକରଣରେ ଯେତେ ନାହିଁ । ବନିଷ୍ଟର ଯାହେବ ଏହାଙ୍କୁ ତେଣାକୁ ଯେତେ ଅବସ୍ଥା ଯେ ଯାହେବ ଏହାଙ୍କୁ ତେଣାକୁ ଯେତେ ଅବସ୍ଥା ଯେ ଆଉ ଅନ୍ୟ ପ୍ରଦୀପାକଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ଦିଗ୍ନାମ୍ଭ । ଆଉ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପର ଏହାଙ୍କୁ ଅପରାକିରଣରେ ହେଲେବାରେ ଟ ୪୦୫୦୫ ଲାର ବିରମାଗିରିରେ ନିୟନ୍ତ୍ର କରିଛନ୍ତି ।

ଫେଟେ ଯାହେବ କର୍ତ୍ତମାନ ପାଲିମେଝାର ହରିଦିବ୍ୟାକଙ୍କ ସମୟରେ ଉତ୍ତର ସବରେ ସ୍ଥାନ କିମ୍ବାକୁ ଏପକ୍ଷରେ ଲାର କିବନ୍ଦୁ ପିଲ୍ଲକୁ ଦଳ କରି ଦେଖା ବରୁଅଛନ୍ତି । ଯେବେ ହେଲାନଙ୍କ ଲାମଜା ସିଂହ ହିଅର ତାହା ହେଲେ ଭାବରବର୍ଷର ଭାଷ ଅନନ୍ତକ ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ବାରଣ ତାହାଙ୍କପର ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ସକାଗେ ପାରିମେଶ୍ୟ ପରରେ ଲାରିବ ଏମନ୍ତ ଆଉ ଜଣେ ସର୍ବ୍ୟନାହିଁ । ଫେଟେ ଯାହେବଙ୍କ ସବୁ ଅନ୍ତିବା ହରିଦିବ୍ୟାରେ ଭାବରବାସୀ ମାଧ୍ୟମେ ଯହି ଅନ୍ତିବା ହରିଦିବ୍ୟାରେ ଏଥର ବନ୍ଦୁ କିମାର ପକରିବାର ଉଚିତ ତେ ଏଥର ବନ୍ଦୁ କିମାର ପକରିବାର ଉଚିତ ହେଲେ ସମୟକୁ ଯଥାବାଧ୍ୟ ଦାନ କରିବାର ଉଚିତ ।

ଆଜି ଧୋଲଣ୍ଡି, ଦୋଳୟାତାର ଶେଷ ଦିନ । ପୂର୍ବପର ଯାତାର ଧୂମ ଲାହି ଏମନ୍ତ କି ଗଢି କାଲି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ନିରାରେ ନିତି ଜଣାଯାଇ ନ ଥିଲା । କାଲି କୌଣସି ରୂପେ ଉଣା ଅଧିକରେ ଯାତା ନିରାମ ହେଲା । ଆଜି ଧୋଲଣ୍ଡିରେ ଯାତା ଦେବ ପାଠକମାନେ ଦେଖିବେ । ଦେବେ ଏ ବର୍ଷ ବିଶେଷ ଏହି ଯେ ପ୍ରାୟ ଫିଙ୍କନ ଦେଲା ପବନ ଦେବତା ଅଛି ଧୂମ ଧାମରେ ଧୋଲଣ୍ଡି ଖେଳ ଅଛନ୍ତି । ସତ୍ତବରେ ଏମନ୍ତ ଧୂମ ଉତ୍ତରାହୁ ଯେ ଏକ ଏକ ସମୟରେ ବାଟ ଗୁଲିବା କଷ୍ଟ । ମିଛନିହିପାନିଟ କୌତୁକରେ ଦେଇ ଥିବା ଅନ୍ୟା ଅନ୍ୟ କାରଣରେ ଦେଇ ପାଣି (ଦୁଃଖ ବିଷୟ ରଙ୍ଗପାଣି ନୁହେ) ପକାଇବାର ଆରମ୍ଭ କରିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ସେଥିରେ ଧୂମ ନିବାରଣ ନ ହୋଇ କେବଳ କଥାହିଁ ପରିବ ଅଙ୍ଗ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ।

ଗତ ଖୋମବାର ଦିନ ଏ ଜଳର ଯାତାକ ଅଗାମ ବର୍ଷ ସକାଗେ ଜଳମ ହେଲା । ଗତ ବର୍ଷ ଯୋବର୍ତ୍ତ ଦାତର ଜମା ଟ ୨୨୫୫ ଲା ଓ କାଠମୋଡ଼ିର ଟ ୨୧୦୦ ଲା ଥିଲା ଏ ବର୍ଷ ଟ ୪୫୦୦ ଲା ଓ ଟ ୨୪୫୦ ଲା ଯଥାକମେ ହୋଇଥିଲା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯାତାର ଜମା ଗତବର୍ଷ ଅପେକ୍ଷା ବନ୍ଦୁ ବନ୍ଦୁ ହୋଇଥିଲା । ଉପର୍ଯ୍ୟକୁ ଦୁଇଅଠର ଜମା ଏବେ ବନ୍ଦୁ ହେବାର କାରଣ ଏହି ଯେ ପ୍ରକଳପର ମାଧ୍ୟମ ଏକପରିଷା ।

ବେହିଆ ବା ଭାବାର ମାସୁଲ ଦୁଇପରିଷା ପରିବର୍ତ୍ତ ଦୁଇପରିଷା ଓ ଏକଅଶା ଯଥାକମେ ବନ୍ଦୁ ହୋଇଥିଲା । ମହାଜନ ଓ କାଠମୋଡ଼ି ଦୁଇପରିଷାର ଜଳ ହେଲେବେ ଏ ଦେଗର ଅବସା ଦୁଇରେ ଏକପଇଥା ଓ ଦୁଇପରିଷାର ନିରାମ ହୋଇଥିଲା । ଦୁଇପରିଷାର ଜଳର ନିରାମ ଦୁଇପରିଷା ପରିଷା ପରିଷା ହେଲେ । ଏ ଦେଗର ଅସମକାଙ୍କ ମୋତ ପାଇଁ ଦୁଇପରିଷାର ନିରାମ ହୋଇଥିଲା । ଏହିର ପରିଷାର ନିରାମ ହୋଇଥିଲା । ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ବିବେନାରେ ନିରାମ ବୁନ୍ଦି କୁରିବାର ଭାବର ଉଚିତ ନ ଥିଲା ଓ ଏହା ଅଛି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଏ ବିଷୟରେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର ବୋଲିବାର ମାନସ ରହିଲା ।

ଇଂଲାଣରେ ଭାବରବର୍ଷର କିମାର ।
ବାଲକତାର ‘ଇଣିଯାନ୍ ଅଧୋଦେବମନ’ ଜାମକ ସବ ଥାର ଗୋଟିଏ ମହିତ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିଅଛନ୍ତି । ବାବୁ ଜଳମୋହନ ଯୋଷ ଭାବର ସବୁକୁ ପୁନର୍ବାର ଇଂଲାଣକୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି, ଭାବର ଉଦେଶ୍ୟ ଏହି ଯେ ଅଗାମ ପାଲମେଶ୍ୟ ସବ ବାଗେ ଯେଉଁମାନେ ମେଗର ହେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେମନ୍ତ ଭାବରବର୍ଷ ବହୁକୁ ସହାନ୍ତରୁ ଥିବା କୋକଙ୍କ ସଙ୍ଗା ଅଥବା ହେବାର ଉଚିତ ଏଥର ଉଚିତ କରିବାର ଉଚିତ ।

ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ମେମୁର ମନୋଲକ କାରିକ
ନିକଟକୁ ସବୁର ସଙ୍ଖ୍ୟାଦିକ ଆଣ୍ଡେଦିନପଥ ପଠାଇ
ଅଛନ୍ତି । ଜିହ୍ଵରେ ଲେଖାଥିଲେ ଯଏ ବିଷ୍ଣୁରଙ୍ଗ
ଅସୀମ ବିଶ୍ୱାବଳମେ ଲବନବର୍ଷ ଜାଗର-
ମାକଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଚିହ୍ନିଯାଇ ମୂରମୁ । ଏଥର
ସୁମ ପୂର୍ବ ଉପକଳ୍ପ ଶୁଭେତ୍ର ଓ ଜାପୁ ଉପକଳ୍ପ
ରେ ବିର୍ଭବ ବର୍ଷର । ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟରେ ଭାବିତ-
ବର୍ଷର ହତ ଭାବେଶନରେ କଥା କହିବାର
କ୍ଷମତା ଜାହାଙ୍କ ହାତରେ ସେମାନେ ଯେବେ
ମେମୁର ମନୋମାତ୍ର କରିବା ସମୟରେ ଯେଉଁ
ମାନେ ଭାବିତବର୍ଷର ଦିନପୁ ସମସ୍ତ ଜାହାଙ୍କ ଓ
ଏ ଦେଇ ସହଜ ଯାହାଙ୍କର ସହାନ୍ତରୁ ଅଛି
ଯାହାଙ୍କ ଅଗରଣ୍ୟ କରିବେ ତେବେ ଭାବିତ-
ବର୍ଷର ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ କିଛି ଦିନ ଅଛି ଜାହା
ଫଣ୍ଡେ ବହୁବ ନାହିଁ । ଥାବେଦନ ପଥରେ
ଲେଖାଥିଲି ଯେ ଗ୍ରା ଗ୍ରାମ୍ପ ମହାପାଦୀ ଭାବ-
ଭେଦଭେଦ ପଦ ପ୍ରଦାନ କଲ ଉତ୍ତାରୁ ଏଠା ଗବ-
ତ୍ତମେଷଟର ବାର୍ମମାନ କରିବ ସୁତକ କ
ହୋଇ ଉପର ବିଷ୍ଣୁ ମାର୍ଗରୁ ପତ ବରୁଆଟି
ଏହି ଏଥର ଉଦ୍ବାହନର ସ୍ଵରୂପ ଦେଶୀୟ ମୁଦ୍ରା-
ଯତ ପଞ୍ଚର୍ତ୍ତ୍ତୁ ଅରକ ଅଦ୍ୟମୟ ପଞ୍ଚର୍ତ୍ତ୍ତୁ ଅ-
ରକ ଭାଇ ଶିଳ୍ପର ହୃଦୟ ସାଥନ, ଝାବୁର ବୃକ୍ଷ,
ଅଧିଗତ ଶୁଦ୍ଧି କରୁଥିବାରେ ଜାରେ
ପକାଇବା ଏବଂ ସିଳିଲାଇବିପର୍ବତୀ ଦେଶୀୟ
ମୋହର୍କ ବିଶ୍ୱାଳ ବରିବା ଉତ୍ସାହ ଲେଖାଥିଲି ।

କର୍ତ୍ତମଙ୍କ ପାଲିମେଘ ବଜିଏବା ସମ୍ବାଦ ପା-
ଇବା ମାଧ୍ୟମେ ସଙ୍ଗ ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭର ହୋଇ
ଲଳମୋହିତକ ବାଚୁଣ୍ଡ ପଠାଇ ଅଛିବୁ ଜାହା
ଅଛି ପ୍ରଶଂସର ବିଷୟ ଅପର ମାଥ ଏମନ୍ତ
ଅଗନ୍ତା ହେଉଥାଏ ଯେ ଏହାହୁବୁ କରିବା
ଫଳ ହେବ କାହିଁ କାରଣ ହୃଦୟ ପାଲିମେଘ
ସବର ମେମୁର ମହୋମାତ କାର୍ଯ୍ୟ ଏତେ
ତୁମ୍ଭଙ୍କ ଘେଷ ହେବାର କେବୁ ହେଉଥାଏ ଯେ
ଲଳମୋହିତ ବାଚୁ ଏହିହୁବୁ ସମୟକୁ ପ୍ରାୟ
ଦିନ ବାଜା ନ ଥିବ । ଅତି କୁହିବ ଅଗରୁ
ଏହା ହୋଇଥିଲେ ବଜା ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା ଜା-
ଆଦିବିହୁ ଜ ହେବାତାରୁ ବଜବ ଦୟା ଭଲ ଏବା
ଅମେମାନେ ଏତକି ଆଗାମରୁ ଯେ ଜାରମୋ-
ହିକ ଦାଖୁଣ୍ଡ ଉପରିରେ କିନ୍ତୁ ଜାହାଙ୍କ ଉଦେ-
ଶ୍ୟ ସାଧନ ଯତରେ ଗୁରୁତ୍ୱରେ ବନ୍ଦୁ ମୋହ
ଯେ ଯାଦା ମହି ଅନୁଧାରେ ଛାତ୍ରମୋହ ସବୁ
ବାହୀନ୍ୟ କରିବୁ ଜାବା ହେଲେ ଅକୁରୁ
ଅନେବ ଜୟକାର ହେବ ।

କଥାକୁ ଅଛିବୁର ।
ଏ ବିଷୟରେ କଲେକ୍ଟର ସାହେବଙ୍କ କଷ୍ଟଦ୍ରିକ
କିମ୍ବାତେ କିମ୍ବାରେ ଅଗ୍ରାଜ ଦେବାର
ଦିଥା ଏହିପୂର୍ବେ ଲେଖିଥିଲା । ପଞ୍ଚାନ୍ତର କମ୍ପିନ୍
ମୂର ସାହେବଙ୍କ ରୟର ନକର ଦେବାରେ
ଜାଣା ଗଲା ଯେ ତଳକ ମାସ ତା ଫରରେ
କବୁ ମୋଦମା ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିବ ପାଦପଦମ
କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ସାହେବ ଅଧିଶା ପାଦରେ ନନ୍ଦ
କଲର ଉଚିମୀମା ମୁଣ୍ଡର କର ଦେବା ବିଷୟ
ଦରଶାସ୍ତ୍ରକାଣ୍ଡଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେକ୍ଟର ସାହେବ
ବଙ୍କ ଫୁଲୁଣ୍ଡିଧା କିମ୍ବନ୍ତି ଏବ ଅଗ୍ରାଜର ଆପଣି
ମାନ ସଂକ୍ଷେପରେ ବ୍ୟୁତି କର ପରିଶେଷରେ
ଏହିବ ସମ୍ବନ୍ଧ କେଣିଅକିନ୍ତୁ କି “ଏ ପ୍ରାବାର
ବିଷୟରେ ଆମ୍ବ ଜାଣିବାରେ ଫରୁକଦାନ
କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବର ଧାଁ” ସ ଅନୁଥାରେ ତମନ୍ତର
ବରକା ଉଚିତ ଉପାୟ ଦେଉଥିଲା । ଦରଶାସ୍ତ୍ର
ଦାରମାନେ ଭକ୍ତ ପ୍ରକାର ତମନ୍ତର କମ୍ପିନ୍ ମାତ୍ର
ଖେଳକ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ପାରନ୍ତି ଅଥବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମହ ସିର ଦୁଇଲେ ଏକାବେଳକେ ଦେଖିଲା
ଅଦାଲତକୁ ଯାଇ ପାରନ୍ତି”

ଅମେହାଜେ ବାଥ୍ୟ ଦୋର ବହୁଧରୁ ଯେ
ବନିଶନର ମାହେବକ୍ଷ ବିଷତିର ମର୍ମ ତବଦି
ଦଳିବାକୁ ବନ୍ଦନ ହେଲୁ । ସାହେବ—
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ବଳେ ଏପରି ଦୋର ଯାଇ ନ ପାରେ
ବାରଣ ଗାହା ହୋଇଥିଲେ ମାଇଟ୍ରେପ୍ଟ୍ ସାହେ-
ବକ୍ଷ ଅନ୍ତର୍ବାକୁ ବହୁତ ଦର ଆନ୍ଦୋଳନ ଅଗ୍ରଲ
ତଥମିଶ କଲେ ଏମନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଦୋର ଯାଇ ନ
ଥାରେ ବାରଣ ସେ ପ୍ରତିକ ଉପାୟ ଲୋକଙ୍କୁ
ବହ ଦେବାଶ୍ଵର ପ୍ରବାନ୍ତରେ ଖର୍ବ କରୁଥ-
ଛିଲୁ ଯେ ମାଇଟ୍ରେପ୍ଟ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ଉଚିତ ହୋଇ
ନାହିଁ । ପ୍ରବୃତ୍ତ ଉପାୟ ବ ଅବେଦନଦାର
ମାନେ ଭାବୀ ଜାଣିବା କାରଣ ଏତେ ଖର୍ବନ୍ତ
ହୋଇ ନ ଥିଲେ । ଗର୍ବଶୀଳେଶ୍ୱର ଯେଉଁ
ସରବରିଲ୍ୟାରକୁ ଅବଳମ୍ବନ କର ସେମାନେ
ମାହିତ୍ରେପ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଦିରଣସ୍ତ ହେଉ ଥିଲେ
ମାଇଟ୍ରେପ୍ଟଙ୍କ ଫୁଲ୍ଲି ମିଆ ଅଶ୍ଵ ଠିକ ତହିଁର
ଅବିପ୍ରାୟ ଅନୁଷ୍ଠାରେ ଥୋଇ ଥିଲ କ ନାହିଁ
ଏହାକି ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଷୟ ଥିଲ । କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସା-
ହେବ ଭହିରେ ଅଧିକୀ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ କରି
ମାହିତ୍ରେପ୍ଟଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ବାକୁ ବାନାନ ଅଧିକା ରଦ ଦିଲା
ଆନ୍ଦୋଳନ କରୁ ସେ ବିଷୟରେ ସାହେବ ପ୍ରକାଶ-
ପତ୍ର ଅଛି ସାହିତ୍ୟର ପରମ କରିବ ରହ ଲୋକ
ବକ୍ଷ ଅଛି ଗୋଟିଏ ଜ୍ଞାନୀ ଦେଇ ଦେଲେ

ଅବଶ୍ୟକ କେ ତୁମ୍ହାରୀ କଲ ଅନ୍ତର ସରେବି
କାହିଁ ଦିନ୍ତ ଥା ॥ ୧୦ ॥ ଏ ଅନ୍ତରରେ କବନ୍ତି
କରିବା କାରଣ ଏକାବେଳରେ ମାହିଷ୍ଟ୍ରେ କଲ
ଅଜ୍ଞ ଦେଇଥିଲେ ଶୁଣଇ ହୋଇ ଥାମ୍ଭା ।
ବିମ୍ବିଶିଳର ପାହେବ ଯାହା ଦିନ୍ତ କରିଅଜ୍ଞିତ
ତତ୍ତ୍ଵର ଫଳ ଏହି କେବଳ ଯେ ମାହିଷ୍ଟ୍ରେ
ପାହେବ ଗୋଟାଏ କରିବିଲୁ ଓ ଅପରି ଆଜ୍ଞ-
ଦ୍ୱାରା ଦିନ୍ତ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକର ଚିରକାଳରୁ
ମୋକହର ଆସୁଥିବା ବନ୍ଦରୁ ଅନ୍ତରକାର ପ୍ରଦେଶ
କାହା ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପରିମାଣ କଲେ ଏହି
ବିମ୍ବିଶିଳ ପାହେବ ଦେବୁ ଅଜ୍ଞର ଅବିକୃତକାରିବା
ବିଜ୍ଞ କି ବୁଝି ପ୍ରପାଠର ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଣ-
ବାର ଚେତ୍ତା କରିବାର ଉପଦେଶ ଦେଲେ ।
ପଢା ଯେ ଦୃଢ଼ିତର କଲ ଏହା ବିମ୍ବିଶିଳ
ପାହେବ ହାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗତରେ ହୁଏ ହୋଇ
ଯାହା ବୁଝିଲେ ଜାହିଁ ବଡ଼ ଦୂରର ବିଷୟ
ଅନ୍ତର । ଯାହା ହେଉ ଅମ୍ଭେଦିକାରମାନେ ଏଥର
ଗବ୍ରୁମେଲୁରେ ଅପିଲ ଦୂରକେ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପରେକୁ ଲିଖା

ଏଥେ ପରିଷରେ ପ୍ରଥମ ତୁଳ ଅପରି ଆହେ ।
ମାତ୍ରକ ଗଜ ସପ୍ରାହରେ ଲୋନ କରିଥିଲୁ ।
କର୍ତ୍ତମାନ ଯ ଧୂ ଏ ଏ ଅପରିଲ ଦିନ
ବରିବାରୁ ପ୍ରବତ୍ର ଚୋଇଥିଲୁ । ଯ ଅପରି
ଏହି ଯେ ଉଠିଲେ ଟିକା ମେସର ଚଳାଇବାର
ଡାକ୍ତର ସାହେବ ପ୍ରସାବ କରିଥିଲୁ ତଥି
ପରିଷରେ ଅଛନ୍ତି କ ହେଲେ ତାହା କଲ କ
ପାରେ ଓ ବିଦ୍ୟୁତ୍ତାପକ ସର ହେଲେ ଆଜିନ
ବରିବାର ସନ୍ଦେହ ମୁଳ ଅଣ୍ଟା । ମୁଁ କିଥା
ଏହି ଯେ ଦେଖାଯି ଟିକା ବନ୍ଦ ବର ଉଠିଲେ
ଟିକା ଚଳାଇବାର ଅଭିନ ଫୋଇ ପାରେ କ
ନା । ଅମୃତାନନ୍ଦ ହଟେବନାରେ ଅଜଳ
ହୋଇ ପାରେ । ଯଦି ବୋଲ ଦେଖାଯି ଟିକାର
ମାଧ୍ୟମ ଲୋକେ ଧରି ସଂତୋଷ କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲ
ଦେଖା କରିବି ସେ ସୁଲେ ତାହା ଦନ କରିବା
ଅପରି କଷର ଥାଇନ ହୋଇ ପାରେ । ଏଥିରୁ
ଅମୃତାନନ୍ଦ ହର୍ବୁ ଜାହାଙ୍ଗପାରେ ବନ୍ଦ ଠାକୁ-
ଶଶୀ ନୁହେ କିମ୍ବା ଟିକା ଧରିଦୂକାନ୍ତ ବାର୍ଷିକ
ନୁହେ । କବନ୍ତୁ ଠାକୁଶଶୀ ନ ଥାଇ ବେଳ
ଥିବାର ଶାସ୍ତ୍ରେ କିମ୍ବା ଏଥେ ପୁଣେ ଅମୃ-
ତାନେ ଦେଇଥିଲୁ । ଏ ଯୁଦ୍ଧ ଦେଖାଇ ଥିଲୁ ।
ଜଥାର ପାଞ୍ଚ ମାତ୍ରକାଳୀ ଲୋବେ ତାହା ବର୍ଣ୍ଣ

ପୁନଃନାକାର୍ଯ୍ୟବୁଦ୍ଧ ମଣିଦାର ଅପରି କରସାବୀ
ଏଥକୁ ଅମ୍ବେଲାକେ ବୋଲୁ ବିଧବାଙ୍ଗର ସହ
ମରଇ ଅର୍ଥାତ୍ ସଜ୍ଜ ଦେବା ହନ୍ତୁ ଧର୍ମରେ ବିଦ୍ୟ
ଥୁଲ ଓ ପରାଷ୍ଟମ ଚଳ ଆସୁଥିଲା ତାବା ରହଇ
କରିବାର କିପରି ଅଛନ୍ତି ହେଲା । ସାଥାରଣ ବା
ଇତର ଲୋକେ ଚରଣ ପାଦୁଆ ପଢ଼ିବାକୁ ଧର୍ମ
ପଂକ୍ତିକୁ ବୋଲି ମନ୍ୟୁଲେ । ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡୁ
ତାହା କିପରି କଳ ବହାର ମେଲେ । ଚରଣ
ପାଦୁଆରେ କେବଳ ପାଦୁଆର କଷ୍ଟ ଜନସାଧ୍ୟା
ରଖଇବ ବିକ୍ରି ଅବଶ୍ୟକ ଥିଲା ବରଂ ସେମା-
ନଙ୍କ ଅମୋଦ ଥିଲା ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡୁ ଯେବେ ଜାହା
କଳ ଡରିଲେ ତେବେ ଯହିଁରେ ବିଶେଷ
କଷ୍ଟ ଓ ଯାଥାରଣଙ୍କର ଅତି ଅନନ୍ତ ତାହା
କାହିଁକି କଳ ନ କରିଲବେ ? ବହନ୍ତୁ ରେଗରେ
ପ୍ରତିବର୍ଷ ଶତ ବା ସହଦ୍ୟ ପ୍ରାଣ କଷ୍ଟ ଦେଉ
ଅଛିନ୍ତି । ଦେଶୀୟ ଟିକା ଏହା କିବାରଣ
କର ପାରୁ ନାହିଁ ବରଂ କ୍ରେମକୁ ତାବି ଅଣେ
ଅର୍ଥାତ୍ କୋଣସି ହୀନରେ ଦୂର କରିପାଇଲା ସେ
ଟିକା ଘେବିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ବହନ୍ତୁ ହେଲାରୁ
ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ସେ ରେଗ ବିସ୍ତାର ହେବ ଓ
କ୍ରମେ ସଂକାମକ ହୋଇ ପଡ଼େ । ଯେ ସ୍ଥଳେ
ଦେଶୀୟ ଟିକାରେ ଏପରି ଅନ୍ତର୍ମା ଓ ଅସୀମ
କଷ୍ଟ ବିନ୍ଦୁ ଉଠେଇଲା ମୁକ୍ତରେ ବିକ୍ରି ଅନନ୍ତ
ନ ଆଇ ବହନ୍ତୁ କ୍ରେମ କିବାରଣର ଏବମାଧ୍ୟ
ଉପାୟ ବୋଲି ହିଚାନ୍ତ ହୋଇଥାଏ ସେ ସ୍ଥଳେ
ପ୍ରତିମାଳକ ଗଣ ରକ୍ଷା କିମନ୍ତେ ଦେଶୀୟ ଟିକା
କଳ କର ଉଠେଇଲା ଟିକା ପ୍ରତଳ ବରାଇବାର
ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡୁଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ ଅଟି ।

କେବୁ କେବୁ କହିପାରନ୍ତି ଲୋକ ଯେଉଁ
ଆଜନ କ ଗୁହାନ୍ତି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘା ଭାବା କାହିଁକି
ବରବେ । ଏଥକୁ ଆମ୍ବେମାନେ ଦଷ୍ଟ ଲୋକେ
କି ଠାର୍କସ ଆଜନମାନ ଗୁହାନ୍ତି ? କା ଦେଶୀୟ
ବ୍ୟାପିକଷ ଆଜନ ଗୁହାନ୍ତି ନା ଅସ୍ତରା ଆଜନ
ଗୁହାନ୍ତି ? ଏ ସବୁ ପକ୍ଷରେ ସମସ୍ତ ଲୋକେ
ଏହିମନ୍ତି ହୋଇ ଆପଢ଼ି କଲେ କିମେଣଙ୍କିଛନ୍ତି
ଗୁହାନ୍ତି ହେବୁ ଶେଷ ବଜ ବ୍ୟାପ ଅସର୍ଯ୍ୟ ସମ-
ସ୍ଵରୂପ ଅସମ୍ଭ୍ରୋଷକାଳିତଥେଲ ଏବା ଏବେଶୀୟ
ଲୋକେ ଯେ ତହିଁ ବିଦୃଷରେ ଅବେଦନ ପଦ-
ମାନ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘାକୁ ପଠାଇଲେ ବା ପ୍ରତିବାଦ
କଲେ ଏମନ୍ତ ନୁହେ ବିଶ୍ଵାଳରେ କେତେବେ
କିବି ବିକମ୍ବାଳକ ଧୂରୀ ସେ ଆଜନମାନଙ୍କୁ ଧୂରୀ
ଲ ଉଥାବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘା ସେ ଆଜନମାନ
ଲାଇଲେ ତଥବେ ବିଲାହାରୀ ଲିଂସି ତିକା

କଷୟରେ ଆଇନ କରିବାରେ ବି ଦୋଷ ?
ଏଥୁ ପକ୍ଷରେ ତେଣେ ବା ଅପ୍ରେ ଅପରି ହେବ
ହାହଁ । ବରଂ ନବ୍ୟ ଓ ଶିକ୍ଷିତ ସମ୍ମାନୀୟ
ତାହା ଅନ୍ଧାଦିଗଲକ ଯେତା କରିବେ ଓ ସେପରି
ଆଇନ ହେବାର ସେମାନଙ୍କର ଏକାନ୍ତ ଇଚ୍ଛା
ଏକ ମହିଳ ସମ୍ମାଦିଷ୍ଟ ସେପରି ଆଇନ କରି
ବାକୁ ଗବ୍ରେନ୍‌ମେଣ୍ଡଲ୍ ବାର ବାର ଅନୁରୋଧ
କରୁଥାଇଲୁ । ଯଦି ଗବ୍ରେନ୍‌ମେଣ୍ଡ ପ୍ରଜା ବର୍କଙ୍କ
ଇଚ୍ଛାନ୍ତମାରେ ସକଳ ଆଇନ କରୁଆନ୍ତି
(ଯାହା ବି ଅଛି ବାଞ୍ଚିମାୟ ଓ ଭାବର ବିଷୟ)
ତେବେ ଏପ୍ରକାର ଅପରି ସାକନ୍ତୁ । ଗବ୍ରେନ୍‌
ମେଣ୍ଡ ଅପଶାର ଲାଭ ବା ସୁଧିଧା ଧାର ନେବା
କୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଷରେ ଆଇନମାନ ସର୍ବଜ୍ଞ କରି
ବେ ଯହିଁରେ ନୋକରି ଲାଭ ଓ ପ୍ରାଣରକ୍ଷା
କେବଳ ଦ୍ରୁମ ଓ ଅଭିଜା ହେଉ ନୋବେ ତାହା
ରୁହାନ୍ତି ହାହଁ ତହିଁ ବେଳକୁ ଲୋକଙ୍କ ଇଚ୍ଛା
ନେଇବେ ଏହା ଉଚିତ ବର୍ଜନାର ଜୁହିର ।
ଅତିଏବ ବଳାହାର ଇଂସନ ଟିକା ଧରିବେ
ଆଇନ ଅନ୍ନାଯାସେ ହୋଇପାରେ । ଆଇନ
ହେଲେ ଯେପରି ତାହା ସୁଧିଧାରେ ତଳବ
ତହିଁର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ହେବ । ଏଥର
ମରା ପରି ଅପରି ଏହିନିମ୍ବର ନାମାନ୍ତର ।

ଚର୍ଚ ଆପଣଙ୍କ ଏହି ଯେ ତାକୁର ସାହେବ
ଯେ ଏହି ଚକ୍ରଲାଭେ ଜଣେ, ମୌର୍ଯ୍ୟ କି-
କାଦିଆ ସ୍ଥଳୀ କର ସେମାନଙ୍କୁ ଏକାୟପତ୍ର (Monopoly) ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରନ୍ତି
ତାହା ଅସୁବିଧା ଓ କଷ୍ଟକର ଅଟେ ଓ ମଧ୍ୟ
ଚଳ ନ ପାରିବ । ଅମୂଳାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ
ମଧ୍ୟ ତାକୁର ସାହେବଙ୍କର ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଉଲ୍ଲ
ନୁହଇ ଓ ଆପଣି ଠିକ ଅଟେ । ଆମ୍ବୋମାନେ
ଏକାୟପତ୍ରର ବଢ଼ ବିଗ୍ରହୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି
ବିଧବସାୟରେ ତାହା ଗଢ଼ି ଲାଗୁ । ବାସ୍ତବରେ
ଏକାୟପତ୍ରର ଅନେକ ଦୋଷ ଓ ଅସୁବିଧା ।
ଏ ସକାନ୍ତରେ ଅମୂଳାନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ ସେନା
ହେଲେ ଇଂରେଜୀ ଟିକା ଅଛେଇ ଓ ଲିର୍ଡୋ-
ଷ୍ଟରେ ଚଳ ପାରିବ । ଘରଜରେ ଏପରି ବିଦ୍ୟ
ହେବ କି ଏକବର୍ଷ ବା କୌଣସି କିମ୍ବା ସମୟ
ଉଡ଼ାରେ ଯେଉଁ ଟିକାଦିଆ ଇଂରେଜୀ ଟିକା
କ ଦେଇ ବେଶୀୟ ଟିକା ଦେବ ସେ ଦିନୁମାୟ
ହେବ । ଏଥି ସଙ୍ଗେ ଦେଖୋ ଟିକାଦିଆମା-
ନଙ୍କ ଇଂରେଜୀ ଟିକା ଖିଲ୍ଲା ଦେବାର ସମ୍ମେଲନ
କର ଦିଅ ଯିବ । ଏଥୁରେ ସରକାରଙ୍କର କିମ୍ବା

ଖରଚ ହେବ ଓ ଉତ୍ତର ନାହିଁମେଣ୍ଡୁ କାଗର
ନୁହନ୍ତି । ଏହା ହେଲେ ଦେଶୀୟ ଟିକାଦିଥା-
ମାନେ ଇଂରେଜ ଟିକା ଶିକ୍ଷ ତାହା ଦେଖାକୁ
ପାରନ ହେବେ । ଆଉ ମୋଟିଏ ବିଦ୍ୟ ଏହି
ହେବ ଯେ ଯେତେ ଲୋକ ବୌଦ୍ଧପ୍ରକାଶ
ଟିକା କେଇ ନାହାନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଦେଇବର୍ଷ
ବା କୌଣସି ବିଦ୍ୟକୁ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଇଂରେଜ
ଟିକା କାନ୍ତି ନେଲେ ଦ୍ୱାରା ହେବେ ଓ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ୟ-
ତକୁ ବୌଦ୍ଧ ସିନ୍ଧର ପତା ମାତା ବା ରକ୍ଷକ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଏବବର୍ଷ ବୃଦ୍ଧି ମଧ୍ୟରେ ଇଂରେଜ
ଟିକା କାନ୍ତି କଥାରଲେ ଦ୍ୱାରା ହେବେ । ଏ
କିଧରେ ସମସ୍ତେ ବାଘ ଦୋଇ ଟିକା ନେବେ ଓ
ଆପଣା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦିଅଇବେ । ଯେଉଁ ମୂର୍ଖ
ଓ ଅବୋଧମାନେ ଅମୃତରେ ଟିକା ନାହିଁ
ବୋଲି ବୌଦ୍ଧପ୍ରକାଶ ଟିକା ନାହିଁ ହାହିଁ
ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବାପ ଦୋଇ ଟିକା ନେବେ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେପରି ଦେଶୀୟ ଟିକା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି
ସେହିପରି ଇଂରେଜ ଟିକା ଦେବେ ଓ ସେମାନ-
ଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ଜବନ୍ ଓ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ
ଉପଦେଶ ବା ଶିକ୍ଷାଦେବା ନମନ୍ତେ ଗର୍ଭି-
ମେଣ୍ଡୁ କେତେବେଳେ ଜଣ ତତ୍ତ୍ଵାବଧାରକ ରହିବେ ।
ଟିକାଦିମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଯେ-
ପରି ପାରିଗୋଣିବ କେଉଁ ଅଛନ୍ତି ସେହିପରି
ନେଇ ଥିବେ । ଏପରି ହେଲେ ବଲାହାର
ଇଂରେଜ ଟିକା ଅଛେଣରେ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ-
ଙ୍କର ବଜା ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଡଳ ପାରେ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଯେ ଟିକାଦିମାନ ମହିକୁମା ଅଛି ଉତ୍ତର ପରିବର୍ତ୍ତେ
ତତ୍ତ୍ଵାବଧାରକ ମହିକୁମାଟିଏ ହେବ ଓ ଏଥରେ
ଅୟକା ଝାର୍ତ୍ତା ନ ପଡ଼ିବ । ଅଭାବ ଅମ୍ବେମା-
ନେ ତାକୁର ଶ୍ରୀକୃତ୍ତି ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ
ଯେ ସେ ଏହିପରିମୁଦ୍ରି ଓ ବସନ୍ତରେ ଏ ବର୍ଷର
ମୂର୍ଖ ସଂଖ୍ୟା ଦେଖାଇ ବଲାହାର ଇଂରେଜ
ଟିକାର ସୁନ୍ଦରାର ପ୍ରତ୍ୟାବ କରନ୍ତୁ । ଜାଇ ଆ-
ନୁଗେଧରେ ଟିକା ମହିକୁମା ପ୍ରାପନ ହୋଇ
କିମ୍ବା ଫଳଦାୟକ ହୋଇଥାଏ ଓ ବଲାହାର
ଇଂରେଜ ଟିକାର ଆଇନ ହେଲେ ପଞ୍ଚାଶ ଫଳ
ନେଇବ । ମେଲଙ୍ଗର ଓ ହମିଶର ସାହେବମାନଙ୍କୁ
ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଅଛୁଁ ଯେ ସେମାନେ ଏଥରେ
ପୂଜାର କରି ଇଂରେଜ ଟିକା ପ୍ରତିର ପୂଜା
ଅମ୍ବନ୍ତ ମହାପ୍ରାଣୀ କଷ୍ଟ ନିବାରଣ କରନ୍ତୁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଆମେମାରେ ପୁଣି ଅମ୍ବାଳକ ଏହଟିକୁ କରିବାର ଜୀବନ ବିଧି ଓ ସାହେବ କରିବାର ପଦରେ ବାହାର ହୋଇ ଥାଏନ୍ତିରୁ । କେବୁ ପାହାରେ ବାହାର ହୋଇ ଅନ୍ତରୁ କରା ଏହାର କୋଷ କୁଟ ଏହଠାରେ ହୋଇଯାଏ । କରିବାର ପରେମ୍ଭାରୁ କେବୁ ବଳାତ ବିଶାର ଆମ୍ବାର ମହା ଅଛି କୋରୁ ଶୁଣା ଯାଏ ।

ଆମେମାରେ ମହାନ ଜୀବନାଟକ ରେତଣାର ମୁଖ୍ୟତିର ଅଧ୍ୟ ମହା ଜୀବନକୁ ବିବିଧ କର ଥିଲୁ । ଯାକୁପର ମୁଖ୍ୟ ସିରାକାର ପେନସନ ମେର ପାହାର ଏବଂ ସିର ମୁଖ୍ୟର ବିଭାଗାବାର ଯେଠାରୁ ଯାଇ ଥିଲୁ । ଏବଂ ଏକ ମୁଖ୍ୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୋହରର ଅନ୍ତରୁ ମୁଖ୍ୟରୁ ବିବିଧ ମୋହର ଥିଲୁ । କେବଳ କରିବାର ଏବଂ ବିଭାଗାବାର ଯେଠାରୁ ଦେଖାଇବାରେ ଏହିର ସମ୍ପର୍କ ଥାଏ ।

ବାହୁ ପ୍ରାରମ୍ଭକ କଥା ପରେଇବ ବିଲେବକର ବିନବାରୁ ଏବଂ ମୋହରକ ଫେର ଅନ୍ତରୁକୁ । ତାକୁ ବିଲେବକର ବିନବା ଚଢ଼ିବାରୁ କରିବାର କରିବାର କରିବାର ସମ୍ପର୍କ ଥାଏ । ଚଢ଼ିବାରୁ କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର ।

ଏଠା କରିବାର ବିଭାଗାବା ।

ଏଠା ମୁଖ୍ୟ ପାହାରେ କରିବାର ।

କାହାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର ।

ପାଇଁ ଦେଖିବେ କାହାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର ।

କାହାର କରିବାର ।

କାହାର କରିବାର ।

କାହାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର ।

କାହାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର ।

କେ କିମ୍ବାକ ହୋଇଥିଲୁ । କେ ଅମରା ଅଗ୍ରଲାମାରୀ । କେବଳେ ବିଷାକ୍ତ ଅଭିଭେକ । ଏ ସାହେବଙ୍କର ବିଷାକ୍ତରୁ ଅଛି କୁଣ୍ଡ ହୋଇ ମାହି ।

ମାହାକରେ କରେ ଯିଥାର ବାଲାକର ମଧ୍ୟକରେ ଗୋମାଳ ହେବରେ ଅପଣା କେବରେ କୁଣ୍ଡ କରାଇବାର କେଣ୍ଟା ବିଷାକ୍ତ ମାତ୍ର କରିବାକୁ ଅନ୍ୟ ଯେବାକୁ ସେହି ଅଷ୍ଟବ୍ୟକ୍ଷମାନ୍ତ କରାଇଛନ୍ତି କରିବ । ବର୍ଷମାନ ସେ ପାଇବ ବୋଲି କରିବ ।

ବଳାରେ ବିଲାକୁ ସମ୍ମାନ ସାହେବ ବାରତବର୍ଷ ବିଭାଗ ପାଇବରେ ବିଷାକ୍ତର ବିଭାଗରେ ପ୍ରକାଶିତ ବିଭାଗ ଏବଂ ମନ୍ଦିରମେଳକ ଅଥ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଲେକମାନର ଅଭିଭେକ କୁଣ୍ଡର ଏବଂ ବିଷାକ୍ତର ପ୍ରକାଶ ପାଇବିଲାକୁ କରିବାର ପାଇବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର ।

୧ ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ମାନ ବୋଲାକୁ ଅମରାକର୍ମ ପାଠକରେ ଶୁଣି ଅନ୍ତରୁ ହେବେ ଯେ କେବେଳେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ପାଇବାର କରିବାର ।

୨ ପାଇଁଯା ହୃଦୟ ଅନ୍ତରୁ ଯେବାକୁ କରିବାର ।

୩ ପାଇଁଯା ହୃଦୟ ଅନ୍ତରୁ ଯେବାକୁ କରିବାର ।

୪ ପାଇଁଯା ହୃଦୟ ଅନ୍ତରୁ ଯେବାକୁ କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର ।

୫ ପାଇଁଯା ହୃଦୟ ଅନ୍ତରୁ ଯେବାକୁ କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର ।

୬ ପାଇଁଯା ହୃଦୟ ଅନ୍ତରୁ ଯେବାକୁ କରିବାର କରିବାର କରିବାର ।

ବୋଲାର ତତ୍ତ୍ଵରେ ବେଳେ ବିଭାଗ ପାଠକର୍ମର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର । ଏ ପାଇଁଯା ଅନ୍ତରୁ ଯେବାକୁ କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର ।

୭ ପାଇଁଯା କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର । ଏବଂ ଅନ୍ତରୁ ଯେବାକୁ କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର ।

୮ ପାଇଁଯା କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର । ଏବଂ ଅନ୍ତରୁ ଯେବାକୁ କରିବାର କରିବାର କରିବାର । ଏବଂ ଅନ୍ତରୁ ଯେବାକୁ କରିବାର କରିବାର ।

୯ ପାଇଁଯା କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର । ଏବଂ ଅନ୍ତରୁ ଯେବାକୁ କରିବାର କରିବାର । ଏବଂ ଅନ୍ତରୁ ଯେବାକୁ କରିବାର କରିବାର । ଏବଂ ଅନ୍ତରୁ ଯେବାକୁ କରିବାର କରିବାର ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

କାହାର କରିବାର ।

ଏବଂ ଏବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର ।

ଏବଂ ଏବାର କରିବାର କରିବାର ।

ଏବଂ ଏବାର କରିବାର ।

ଏବଂ ଏବାର ।

ଏବଂ

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପାତ୍ର

ସାଧୁହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୫୮ ଶତ

ଜାନ୍ମଜୀବିନୀ

ତାରିଖ - ଦିନ ମାହ ବିଷେଳ ସନ ୧୯୫୮ ମେଁହା । ମୁ । ପେଟ୍ରିକ ବିଷେଳ ସନ ୧୯୫୮ ଶାର ପନବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାକ୍ରୋମ୍‌ମୂଲ୍ୟଦେଲେ ବର୍ଷାକ୍ରୋମ୍ ୨୯
ମଧ୍ୟମାଧ୍ୟମ ପରିମାଣ ୩୫୭

ନାଗା ମୁକ୍ତ ପ୍ରାୟ ଶେଷ ହୋଇ ଥିଲା । ତାରିଖ ସମ୍ବାଦରୁ ଜାନାଯାଏ ଯେ ଜେନରଲ ସାହେବ କୋନାମାରେ ଦୁଇଚାପେ ଅପଣାକୁ ସାରି କରି ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଶାମମାଜ ଅଥକାର କରିନାରେ କୋନାମାର ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଜେନର ଜାଗମୂଳରେ ଅଧିନିତା ପାଇବାର ବରିବାକୁ ଯାତକ କରି ଥିଲା । ଆ ଗେଟା ଗେଟ ସେମାନେ ଫେର ଦେଇଅଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ସବୁ ଘୋଷ ନ ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୈନିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ହେବ ନାହିଁ ।

ଶୁଣପରିଣୟ ନାହିଁରେ କମ୍ରାନିଜ ଚାଲି ନାମକ ବାହୀଯ ଜାହାଜ ଗରି ସପ୍ରାଦରେ ବଜାଯର ନିକଟରେ ବାଲି ଉପରକୁ ଚଢିଯାଇଥିଲା । ଏଥର ବାହାଯ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ବରିବାରୁ ଏହରପାଇକି କାମକ ଜାହାଜ ଅଧିକରି ଏବଂ ଖଣ୍ଡାନ ଜାହାଜ ସେ ବାଟେ ମାତ୍ର ଥିବାରୁ ଭାବୁ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିଲା । ଭାଗକମେ ଜାହାଜକୁ ଛାପିବାରୁ ସମ୍ପ୍ରଦୟରେ ସାହାଯ ପାଇବାରୁ ବିଷିତି ରଖା ପାଇଲା । ଜାହାଜର ବିଶେଷ ବହୁ ମତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇ କମ୍ରାନର ତମ ବୁଝିଯ ଜାହାଜ ବିପଦପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲାନି । ଦୁଇ ଏକ ହୋଇ କେବେ ଥିଲା ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଲୁ ବାର କାଳିପଦ ବାର୍ଯ୍ୟମାନ ମୁଦ୍ରନିଧିଲ ସହିକାର ସର୍ବପତି ପରିମାଣ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଗଭିରେ ଯା-

ହେବ ଏଠାର ଜଣମେଜଞ୍ଚର ମୁଗୁଗ ଅସିବା ପ୍ରତିମେ ଛାପୁ ଦେଇ ପଦର ଭାର ବଥ ନ ଯାଇ କାଳିବାରୁଙ୍କ ବସ୍ତରେ ରହିଥିଲା । ସେ ନିଜେ ଶତ ଶତ କାହିଁକି? ସେ କିନ୍ତୁ କାମ ନ ପାଇବାର ଗୁରୁତବ କରି ରୁଲାନ୍ତି ଓ କତ ବସ୍ତୁ ବା ଦୃଶ୍ୟର ଆନ୍ତି, ପରି ସାହେବଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ଯଦ ଅଣ୍ଟିଏ କାମ ପାଇଥିଲେ ତାହା ଶତ ଦେଇଥିଲା କାହିଁକି? ପରି ବାହୁଦାର କାହିଁକି?

ତେଣୁ ଗଜେଟରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଗଜ କାନୁସା ମାସ ଭାରି ରଖିରେ ପୁଷ୍ଟ ବିଷାକ୍ତ କମିଟିକର ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ଅଧିବେଶନ ହୋଇଥିଲା । କମିଟିର ପ୍ରାୟ ମୁଗୁ ସହ୍ୟ ରୂପତ୍ରିତ ଥିଲେ । ସବରେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ପିଲାବା ଧାରି ଯୋଗାଇବା ଏବଂ ନଗରବୁ ଜଳ ନିର୍ମଳ ହେବା ଓ ମରଳା ଜୀବାରା କିମ୍ବା ହୋଇଥାରିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ ପରି-

ମାନରେ ପୁଷ୍ଟ ନିଜରେ ଯାତ୍ରା ମରୁ ଥିଲା କାହା ବିଶ୍ଵର ଭଣା ହୋଇ ପାରେ । କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ଯାହା ବିଦୟ ଲାଗିବ ତାହା ଯାତ୍ରିଙ୍କ ଭିପରେ ପତିବାର ହିତକ ଥିବେବ ଯେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯାତ୍ରୀଠାରୁ ଦୂର ପରିଷା ଲେଖାଏ ତାକୁ ନିଅରୀବ ତେବେ ବାର୍ଷିକ ଟ୍ୟୁନ୍‌ମାନଙ୍କା ଆୟ ହେବ ଏବଂ ତାକୁ ବାହୁଦାର କମରା ଭକ୍ତି କରିବାରେ ଏବେ ଭନ୍ଦର ହେବ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରି ଦୟାନକ ମୂରୁଷଂଖ୍ୟାନବାରକ ହୋଇ ପାରିବ । ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ବାର ଶାଖେଦତନ୍ତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧ ପରିଷାଧର ପ୍ରଯୁକ୍ତି ଅଗର ନିଜେ ଯଥା; ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯାତ୍ରି ଭିପରେ ଯେବେ ଦୟାନକ କାଳିକା ହେଉ ପଲ୍ଲକେ ଗୋଟିଏ ସବହକର ନ ବସାଇ ପ୍ରତିକିଳ ଲୋକେନ୍ତି ଯିବର ଦର ବୁଦ୍ଧି କରିବାହାର ଅବଶ୍ୟକ୍ୟ ଟଙ୍କା ସତ୍ରହ କରିବାର ରହିଛି । ଏହି ସଖୋଦର ପ୍ରସ୍ତାବର ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଏକମର ହୋଇ ଥାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଓ ପ୍ରଥମ ପ୍ରସ୍ତାବର ରହିଛି ହେବ କାହା ଅବ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ନାହିଁ ।

କାହାର

ବାହୁଦାର ଶୀଘ୍ର ଶେଷ ହେବାର କୌଣସି ଅବାର ଦେଖା ମାତ୍ର ନାହିଁ ଅନ୍ଧଗାନ୍ଧମାନେ ପୁନଃ ଦୟା ଯାହାକୁଳେହେଁ ସୁନ୍ଦର କରିବାର

ଗୁଡ଼ ଜାହାନ୍ତି ଏହି ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେ
ସରଦାର କେତେ ଅଭିଷକ୍ରେ ହୁଳଥୁଲାନ୍ତି
ଜାହା ଠିକ କରିବା କଠିନ । ଅଧିଶାନମାନେ
ନିଶ୍ଚିପ୍ତ ଜାଣନ୍ତି ସେ ସେମାନେ ଇଂରେଜଙ୍କ
ସହିତ ସୁନ୍ଦର ବନ୍ଦବାକୁ ସର ନୁହନ୍ତି ଏହି ସେ-
ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ମେଳ ଜାହିଁ ସେ
ସମସ୍ତେ ଏକଥିରେ ମିଶି ଆପଣାର ସ୍ଵାଧୀନତା
ରିଯା ସହାସେ ପ୍ରାଣ ପରାଗରେ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ।
ଆରେ ସେପରି ଚେଷ୍ଟା କରି ଦେଖି ନିରସ
ହେଲେ ମନ ମାନ ଯାଆନ୍ତି ଭହିଁ ଦ୍ଵାରା
ଇଂରେଜଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗ କର ନିଶ୍ଚିନ୍ତା ରହନ୍ତେ
ମାତ୍ର ଏହି ମଧ୍ୟରେ ମେଳ ନ ଥିବାରୁ ଜାହା
ସୁନ୍ଦର ଫୋର ପାରୁ ନାହିଁ । ତୁଳବରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଶୁଭ ମଧ୍ୟରେ
ଅର୍ଥିତି ହିରଟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହି ଭାତ୍ରର ଓ
ଦକ୍ଷିଣ ଦିବାସିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଦ୍ର ଲାଗିଥାଏ ।
ଫଳରଃ ଇଂରେଜଙ୍କରୁ ପାରନ୍ତ ଥିବା କି ପାରନ୍ତ
ଏମାନେ ତୁଳ ହୋଇ ବହିରା ଫୋର ହୁଅଛି ।
ଯୁଦ୍ଧବେଳେ ଇଂରେଜଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏମାନେ
ଯୁଦ୍ଧାଭାବ କରିଥିଲୁଣ୍ଟ ଏହି ସୁଯୋଗ ପାରଲେ
କହିଁର ବୁଦ୍ଧିକାଳିବାରୁ ବୁଝି ହୁଅନାହାନ୍ତି ।
ଥାର ଏଠାରେ ଦାଲି ଘେଠାରେ ଇଂରେଜ
ସେବାକୁ ଅନ୍ତମର କରିବାର ଅଥବା କହିଁ
ଦିବାସି ସୁମହିତ ହେଉ ଥିବାର ମୋଦି ମୋଦି
ଶୁଣା ସାହିତ୍ୟ ଏଣେ ଶବ୍ଦମୂଳରେ ଯାହାକାର
ଭାଷ ଗଢି ଦୂରୀ ଦେଇନ୍ଦ୍ର ଓ ଯୁଦ୍ଧର ଭୂପକଳର
ଫଠାଇବାରେ ହୁଅ କରୁ ନାହାନ୍ତି । କେବା
ଜୀବାଦବୁ ତାରଜାର ଯୋଗେ ସବାବ ଥିଲି
ଅଛି କି ଶତମାସ ଦା ୨୨ ଲିଖିର ପଢ଼ରେ ଗ୍ରାମ
୨୦୦୦୦୦୦ ହୋଇବିଲାଗେ ଜାଗାଗୁ ସେମାନେ
ଗରିବ ଯାଇଲୁ ଥିଲି ବାବେଇ ବିଶାରୁ ଅନ୍ତର
ମଧ୍ୟ ବରତ୍ଥକେ ଯାତ୍ର ପରିପ୍ରେ ହୋଇ ଛାପଟ ମୁଣ୍ଡ
ଦେବ ଥିଲି ମୁଲି ଗଲେ । ଇଂରେଜଙ୍କ ପକ୍ଷରେ
ଲେପ୍ଟନଙ୍କ ଅନ୍ତିଲେ ଜି ୫ ଟଙ୍କା ସିଧାରୁ ଏହି
ବୁଦ୍ଧିକାଳ ଜାହାର ଦର ଏହି ଜି ୫ ଟଙ୍କା ସିଧାରୁ
ଓ ଦିବାର ଥରତ ଦେଲେ । ସମସ୍ତ ବାହିନେ
ଅଧିଶାନ ସେନାକର ଦ୍ୱାରାବର ବଥା ଶୁଣ
ପାଏ ଓ ବହିରୀର ଇଂରେଜ ସେନାମାଟି
ଦ୍ୱାରା ପରିବା ଜାହାମତ୍ତୁ ନାହିଁ ।

କନିକାମାମଳୀ ।
କନିକାରହିଲକାରଙ୍କ ବଥା ଏଥିଥେ
ଦେଖୁ ନେବୁଯାଇଥିରୁ ପାଠକମାନେ ଅବଗତ
ଥିବେ । ସେ ଏଥିମଧ୍ୟରେ କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ଓ
କମିଶର ଘାହେବଙ୍କ ନିକଟରେ ଦରଖାସ୍ତ
ଦେଲେ ସେ ବନୋବସ୍ତ କର୍ମଚାରୀ ନିମ୍ନା
ହୋଇଥିବା ସବ୍ରତପୋଟିମାନେ ଜଳବ ଟଙ୍କାରୁ
ଆମକ ଟଙ୍କା ଓ ରୟମ ଇତ୍ୟାଦି ତଥିଲିତାରଙ୍କୁ
ଦେଲେଥିବାର ପ୍ରମାଣ ନିମିତ୍ତ ମିଥ୍ୟା ସିଦ୍ଧାବାଗଙ୍କ
ପ୍ରମୁଖ କରିବାକାରଣ ମୂସ୍ତାଜରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବ-
ର୍ତ୍ତାର ଅଛନ୍ତି । ସବ୍ରତପୋଟିଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ଓ
ପ୍ରାଣକୃତିବାରଙ୍କ ତଦନ୍ତ ଓ ତଥିଲିତାରଙ୍କର
ଉପରଲେଖିବ ଦରଖାସ୍ତ ଦୁଷ୍ଟିରେ କଲେକ୍ଟର
ସାହେବ ଉଦ୍‌ଦିଲିଦାରଙ୍କୁ ଜଳଲେଖିବ ଉପରୁ
ର କୈମିଯତ୍ତ ତଳବ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ସଥା;—

୧ । ତଥିଲିତାର ସନ ୧୮୮୨ ମାର୍ଚ୍ଚେ
ରିପୋର୍ଟ କରି ୨୦ମଈନାର ଜମା ଭଣୀ ହୁଏ
ନେବୁଥା । ତେବେ ମର୍କିଜାମାନଙ୍କର ମୂସ୍ତାଜରଙ୍କ
ହିହା ଇତ୍ୟାଦି ଦେଖିବାରେ ମର୍କିଜାମାନଙ୍କ
ଉଦ୍‌ଦିଲିଦାରଙ୍କ ହସାବ ବହରେ ତଥା ଏଥିରୁ
ଅସୁଲ ସେତେ ଲେଖାଇଲୁ ରହିଅପେଣା ମୂସ୍ତା
ଜରଙ୍କ ଅସୁଲ ଓ ଅବାୟୁ ଅନେକ ଅଧିକ
ଅଟେ ।

୨ । ୩୦ ମୋଟା ମୂସ୍ତାଜର ସିଦ୍ଧାବୁ ପ୍ରକାଶ
ସେ ତଥିଲିତାରଙ୍କୁ ରୟମ ଓ ପିଆବାନେଥିରୁ
ଦୁର୍ଗୁପ୍ତ ଅନେକ ଟଙ୍କା ଦିଅ ଦୋଇଥିଲୁ
କନିକା କାନୁନଗୋରୁ ମଧ୍ୟ କେତେକ ରୟମ
ଦିଅ ହୋଇଥିଲା ।

୩ । ୨ ମୋଟା ମୂସ୍ତାଜର କାଗଜରେ
ସେତେ ଅଜଣା ଉଦ୍‌ଦିଲିଦାରଙ୍କ ଦିଅ ଦେଇ
ରୁଥାର ଲେଖାଯାଏ ତଥିଲିତାରଙ୍କ ବହରେ
ବହିରୁ ପଣା ଖେଳ ଅତିଥି ।

୪ । ତଥିଲିତାର ପେଣ୍ଟ ହିହା ମୟୁ ରାତରେ
ଦିବୁବରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରମୁଖ ହୋଇଥିବା
ବହିରୁ ସେ ସବୁ ପୁରୁଣା ଅଟେ ଓ ତଦନ୍ତରେ
ପ୍ରକାଶ ସେ ସେ ମତ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରମୁଖ ହେବ
ନାହିଁ ।

୫ । ପେଣ୍ଟ ସିଦ୍ଧାବାନଙ୍କରେ ଉଦ୍‌ଦିଲିତାରଙ୍କ
ରହି ରୟମ ଇତ୍ୟାଦି ଲେଖା ଜାହିଁ ସେ ଏବଂ
ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରମୁଖ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ମୂସ୍ତାଜର
ଜୋଗନବନ୍ଦରୁ ପ୍ରକାଶ ସେ ତଥିଲିତକ
ସେମାନଙ୍କ ଭାଗରେ ପିଆଦା ଦେଇ
ହେଖାଇବାରୁ ସେମାନେ ଜାହିଁ ହିହା ରୁ

ମେଳ କର ଅନ୍ତଦିନ ହେଲ ବାଗଜ ଲେଖ
ଅଛନ୍ତି ।
ତତ୍ତ୍ଵବିଜ୍ଞାନ କୈପିୟର ଦେଇବୁ ବିଶ୍ୱର
ହେବ । ଅସ୍ମାନଙ୍କ ବବେଳାରେ କୈପିୟର
ବଡ଼ ମୋଟ ମୋଟରେ ଛଇବ ହୋଇ
ଥିଲା । ପ୍ରଥମର ଉପରଲିଖିତ ୨୦, ୩୦ ଟଙ୍କା
୨ ମୌଜାର ନାମ ଦିଆ ହୋଇ ନାହିଁ ।
କେଉଁ ମୌଜାରୁ ବେଳେ ଅଧିକା ଟଙ୍କା ତେବେ
କେଉଁ ମୂଲ୍ୟରଠାରୁ କେବେ ରୂପମ ତତ୍ତ୍ଵବିଜ୍ଞାନ
କେବାର ନେଇ ଅଛନ୍ତି ବହୁର ଘଣ୍ଟାନ
ଲେଖା ହୋଇ ନାହିଁ । ଏ ସବୁ ବିଷ୍ଟାରିତ
ବୁଝେ ଲେଖା ହେବାର ଉଚିତ ଥିଲା । ଏହା
ନ ହେଲେ ତତ୍ତ୍ଵବିଜ୍ଞାନ ଉପର କୈପିୟର
ହେବ ।

ବିଦ୍ୟାଲ୍ୟାର ଗ୍ରମସଳ

ରପୋଟ କର ୨୦ମିନିଟାର ଜମା ଉଣା କର
ନେଇଲେ । ସେ ମିନିଟାମାନରେ ମୁଣ୍ଡାଜର
ହିହା ଛତ୍ରାଧି ଦେଖିବାକେ କଣାକୁଳ ଯେ
ତଥିଲିଦାରଙ୍କ ହସାବ ବହରେ ଗଲନ୍ତ ଏ
ଅସୁଲ ସେତେ ଲେଖାଇଛି ରହଁଅପେକ୍ଷା ମୁଣ୍ଡ
କରି ଅସୁଲ ଓ ଅବାୟୁ ଅନେକ ଅମୃତ
ଅଟେ ।

୨ । ୩୦ ମୋଟା ମୁଣ୍ଡାରୁ ବିହାରୁ ପ୍ରକାଶ
ଯେ ଉଦ୍‌ଦିଲିବାରଙ୍କୁ ସମ୍ମ ଓ ପିଆଦାନିଷ୍ଠା
ଫୁଲୁପ ଅନେକ ଟଳା ବିଥ ହୋଇଥିବା
ଜନକା କାନ୍ଦନଗୋରୁ ମଧ୍ୟ କେତେକ ରୂପ
ଦିଆ ହୋଇଥିବା ।

୨। ୨ ମୌଜାର ମୁୟାଳସ କାଗଜରେ
ପେତେ ଅଳଣା ଛଦିଲିଦାତଙ୍କ ଦିଆ ହେ
ଇଥିରାର ଲେଖ୍ୟାଏ ଓଡ଼ିଶାରଙ୍କ ବହୁତ
ବହୁତ ଉପାଧି ପେଲ ପଢ଼ିଥିଲା ।

୪ । ତଥିଲାହାର ପେଟି ହିମା ସବୁ ଲାଗୁ
ଦିବୁଷରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକୃତ ହୋଇଥିବା
କହନ୍ତି ସେ ସବୁ ଘୁରୁଣା ଅଟେ ଓ ତଥାରେ
ପ୍ରକାଶ ଯେ ସେ ସବୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକୃତ ହୋ
ନାହିଁ ।

*। ଯେଉଁ ସିହାମାନଙ୍କରେ ତହିଁଲଙ୍କ
ରହ ରୟମ ଉଚ୍ଛାବ ଲେଖା ଜାହିଁ ମେ ସି
ବର୍ଣ୍ଣମାଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଗୋଟିଏକୁ ଓ ପ୍ରୟାତିର
ହୋଇଲବନ୍ତରୁ ପ୍ରକାଶ ପେ ତହିଁଲଙ୍କବା
ସେମାନଙ୍କ ଭୂଷରେ ପିଆଦା ଦେଇ
ମେଖାଇଦାନ୍ତୁ ପେମାନେ ଜାକ ପିଥା ସାହୁ

କଳ୍ପନାର ଶେଷିଲାଙ୍ଘ ନାମକ
ବିଦ୍ୟାଳୟର ମଧ୍ୟ ସାରିକ ପାରିତୋଷିକ ବାଲ
ସହରେ କରିଛନ୍ତା ହାତକୋର୍ଡର ପ୍ରଥାନ କରି
ଏବ ରାଶୁର୍ଗ ଗାର୍ଥ ଘରେବ ମୋହର ଅତି
ସୁନ୍ଦର ଓ ପ୍ରସ୍ତେଜମାନ ବିଶ୍ୱାସ ବଢ଼ିଗା କର
ଥିଲେ । ବିଶ୍ୱାସ ଏହି ଯେ ଶିଖାର ପ୍ରଦୂଷ
ବିବହାର କି ? ସବ ରାଶୁର୍ଗ ଗାର୍ଥ ଏଥର
ଉଦ୍‌ବହୁରେ ସାହା କହୁଣ୍ଟାନ୍ତି ତହୀର ଆଶ୍ରମ
ଏଠାରେ ନହିଁ ଲାଲ୍ ଯଥୀ—

“ବୁଦ୍ଧମାତ୍ରେ ହାତୁଙ୍କ କାନ୍ଦିଲ୍ପିଟ ଅବିଷ୍ଟ ଏଠାରେ
ଯେ ଦେଶ ପାଇଁ ପାଇଁ ହୁଏ ବା କାର୍ଯ୍ୟ ହେବା
ଯେତେ ହେବଳ ଜାଗାକାର କୁଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟକୁ ଉପର
ବିଶାର୍ଦ୍ଦ ବିଦ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗର ପାଇଖୋଲିକ ପାଇକାର ଅଧିକା
ଦିକ୍ଷା ପରିବାର ପରିବାର ହୋଇ ଦେବନାଲ୍ପିତ ଯଦି
ପରିବାର ଅଛି ଆଜ କିମ୍ବା ଚିହ୍ନ ହାତ ଯେ ହୀନ
ଦେଶ ଦୟାରୁ ଶର୍ତ୍ତ ଶର୍ତ୍ତ ଦୟା ତଥା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ପୁଣ୍ୟମାତ୍ର ହାତର ଯେ ସାର ଅଭିଭାବ ଉପରେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପୁଣ୍ୟମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ହେବାରୀର
ଏହି ପ୍ରକାର ଯାତ୍ରାକୃତ ମୁକ୍ତ ଦେଶ କରିବାକୁ ଏହି ପରିବାର
ଦୟା ଏହି ପୁଣ୍ୟମାତ୍ର ଶର୍ତ୍ତ କେବାରୀର ଏହି ପରିବାର
ବିଶିଷ୍ଟ ପରିବାର କାହାର ଏହି ଦୟାକାରୀର ଏହି ପରିବାର
ଦୟା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଅନ୍ତରେ କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
ଦେଖିବାର ମହିନେ ଗୋଟିଏ ଜାତିର । ପରମେଶ୍ୱର ମହିନେ
ଏହି ଶାରୀ ସାମାଜିକ ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଘେରେ
ଫଟ୍ଟି ଲାଗି ଏହିପ୍ରେସର ପରମେଶ୍ୱର ହତାହ
କରିବାକୁ ସାମାଜିକ ଏହି ପ୍ରଦେଶରେକୁ କରିବାକୁ ହେଲା
କଥା ।

ସବୁ ପ୍ରକାର କ୍ଷମାସ୍ୟ ବୁଝ କହାଠରେ ଗଢିଥିଲୁ
ତୁମେମାକେ ଲେଖିଥିଲୁ ସବୁବେସର ରଙ୍ଗର କାଳର ଅଥବା
ଚଂକୁଳର ହୋଇ ପାର ଏବଂ ତୁମେମାକେ ଜାଣ ପେ ଯେତେକ
ବାରିତଥିରେ ଦେମନ୍ତ ଏ ସମ୍ପଦ ବ୍ୟବସାୟରେ ଯେତେ
ବରାନାର କାରି ପାରନ୍ତି ଏବଂ ହେଉଥିଲା । ଏହା କାହା
ପୁଣ୍ୟ ପେଣ୍ଟ ଦେଖିରେ ତହିଁ ତାହା ଏବଂ ଧରିଛନ୍ତି ଏତିର
ଏଠାରେ ଉପାୟର ଅବଳ ହାହଁ ଦେବକ ମୃଦୁଭିତ ଯଥ
ଓ ଯତକମରେ ତାହା ଅୟର ହୋଇ ପାରେ । ଏ ସମ୍ପଦ
ସୁମୋଗର ଏକ ବିଦେଶୀଯୁମାକେ ବେଳ ଯିବେ ଓ ତୁମେ
ମାନ୍ୟ ପହଞ୍ଚ ପଦ ରହି ଏମନ୍ତ ମନ୍ତ୍ରର ହାର କଥାର କୌଣସି
ରହିଥିଲୁ ସରକାର ଏବଂ ତୁମେମାନର ନିଜର ଝୋରବ
ଏ ସୁମୋଗ ବିତୁଳରେ ଏମର କଥା ଯେତେକ ଜୁହି ଯେ
ତୁମେମାକେ ଦେଖା ଦିଶା କିମ୍ବା ସହାୟତାକୁ ଗାହନ ପଡ଼ା
ନାହାନ ଦରକାର ଅମ୍ଭେଲି ଅଥବା ଅମ୍ଭୋଯୋଗୀ
ହେଲା ।

ଉପର ଲଭିତ ରାଜ୍ୟରେ ମହା ଉପଦେଶ-
ଶବ୍ଦର ଅସ୍ତ୍ରବେଶୀୟ ସ୍ଵବନନକର ହୃଦୟ-
ଶବ୍ଦ ଦେବବାର ଭବିତ । ବାସୁଦରେ ଶିଶ୍ବର
ଉଦେଶ୍ୟ ମାନ୍ୟଶବ୍ଦର ଜୀବନଯାତ୍ରା ନିଷାହ
କରିବାକୁ ସମ୍ମନ ଦେବା । ଯେବେ ତାହା ନ
ହେଲା ତେବେ ସେ ଶିଶ୍ବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତିଜନ କି ।
ଜୃଣାଳରେ ପରି ଅଥବା ନ ପରି ଯେଉଁକଥା
ଯେବେ ବିରାଜଦ୍ୟାଳୟରୁ ପଦ ପାର ସେହି
କଥା ହେଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଅତକ୍ଷଟରେ ବିନଧାର
କରିବାକୁ ହେଲା ତେବେ ସେ ଶିଶ୍ବରର
ବିଜ୍ଞାନା ମାତ୍ର । ଏହା ମଧ୍ୟ ବୋଲି ଯାଇଥାରେ
ଜୀବନା ନିବାହର ଉତ୍କଳ ଉପାୟ ସଦକୁ ବସୁ-
ଳେଳକ ଆବୋର ବସିବାକୁ ଲାଭକର
ର ଲୋକ ଆବୋର ବସିବାକୁ ଲାଭକର
ବ୍ୟବସାୟରେ ସମଳ ହେବା ବିକ୍ରିଦିନ ବିଠି-
ନ ହୋଇ ଅସ୍ତ୍ରକ ସ୍ଵରି ଥିଲେ ଉତ୍ତରାବଧି-
ମାନକର ନାନା ବ୍ୟବସାୟ ଶିଶ୍ବର ଉପାୟ ନ
ଥିବାରୁ ଆସୁମାନକର ଅବସ୍ଥା ଅତିରି ଶୋତ-
ରୀତୀୟ ହୋଇଥିଲୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଏଠା କଲେଜରେ
ପରି ହେଲି ଉତ୍କଳ ବିନଧାର କି ଉତ୍କଳୀନ୍ୟର
ରହ୍ୟାଦି ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି ଏବଂ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଫଳ ଏହି ହୋଇଥିଲୁ କି ବିନଧାର ସରକାର
ପ୍ରସ୍ତରିକ ପରାମର୍ଶରେ ଉତ୍କଳ ହାତ ଅଥବା କି,
ଏ ଉପାୟ ଲାଭକର ଠ ୧୦ । *୦୦ କାର କି-
ଏ, ଉପାୟ ଲାଭକର ଠ ୧୦ । ଯେଉଁ ଦୂରତର ଜଣ ତେ-
ନାରେ ପ୍ରଥମ ଯେଉଁ ଦୂରତର ଜଣ ତେ-
ନାରେ ପ୍ରଥମ ଯେଉଁ ଦୂରତର ଜଣ ତେ-
ନାରେ କମିଶ୍ନ୍଱ର ମାଦେବ ଏହିପକାର ପୁରସ୍କାର-
କଲ ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁରୁ କଲେ ଓ ବନ୍ଦାର
ହୁଅ ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁରୁ କଲେ ଓ ବନ୍ଦାର
ଉଜ୍ଜ୍ଵଳା ଲହ କରି ଲୋକେ କେତେ ଦୂର
ଅବସ୍ଥାକୁ ଲାଭ ପାରନ୍ତି ତାହା କାର୍ଯ୍ୟବାର
ଅବସ୍ଥାକୁ ଲାଭ ପାରନ୍ତି ତାହା କାର୍ଯ୍ୟବାର
ଦେଖୁଇଲେ । ଏ ଅଭିନ୍ନାରେ ଉତ୍କଳ ସ୍ଵର-

ମାନେ ଧ୍ୟାରରେ ଆପଣା ଭନ୍ଦର ନିମିତ୍ତ କି
ପଣ୍ଡା ଅବଳମନ କରିବେ ତାହା କହିଦେବା
କଠିନ ଅଟଇ । ଆମ୍ଭେମାକେ ଅନ୍ତମାନ କରୁଁ
ତ ଗବଣ୍ଟିମେଳ କେବେଣ୍ଟିଏ ଲାଭକର
ବ୍ୟବସାୟ ଶିଶ୍ବ ନିମିତ୍ତ ଉପାୟ କର ନ
ଦେଲେ ଏମାନଙ୍କର ଭଲଗର ନାହିଁ । ବାଣି-
ଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟରେ ସମଳ ହେବା ମଧ୍ୟ ଏମା-
ନକର ସାଧାପୂର୍ବ ନୁହେ କାରଣ ତହିଁ ସକାଶେ
ମୂଳଧନର ପ୍ରସ୍ତେଜନ ଅଥବା ଯେଉଁ ଶେଣୀର
ଲୋକ ବିର୍ତ୍ତମାନ ଶିଶ୍ବାଲଭ କରୁ ଅଛନ୍ତି ତା-
ହାକ ହାତରେ ଧନ ନାହିଁ । ସୂତରାଂ ଉତ୍କଳ
ଏବଂ ଲାଭକର ବ୍ୟବସାୟ ଶିଶ୍ବ ଦେବାର ବି-
ହିତ ଉପାୟ କରିଦେବା ଗବଣ୍ଟିମେଳକର ଅ-
ଧିକ ବିର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦେଉଥିଲା ତାହା ନ ହେଲେ
ଉତ୍କଳିନ୍ଦ୍ରା ଲାଭକର ଏଠା ଲୋକେ ସାମାଜିକ
ରୂପ ବା ଦୋକାନଦାର ଅଧେଷ ଅଧିକ କ
ହେବେ ତାହା ପ୍ରତି କରିବା କଠିନ । ଯେଉଁ
ମାନେ ଆପଣା ଦିଲାଜ୍ ବନ୍ଦୁ ବ୍ୟବସାୟର ବି-
ଦ୍ୟକ ପ୍ରତି ତିନ୍ଦା କର ବେଳଟୁଁ ତହିଁର
ବିଧାନ କରିବା ସେମାନକର ବିଶେଷ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ହେଉଥିଲା ।

(ପ୍ରାୟ)

କାଳୀବାହିକ ଗୃହଗୋଲ ।

ଗର ଦୋଲପୂର୍ଣ୍ଣମାହିନ ମୋପସଲରେ
ନୂଜନ ପଞ୍ଜିକା ଶ୍ରବଣ କରିବାବେଳେ ବାହୁ
କାଳୀପଦ ବାନ୍ଦର୍ଧା ଏବଂ ପ୍ରାରବାହୁକର ଉତ୍କଳ
ରହିବାର ବିଶ୍ଵାର ପ୍ରଷଙ୍ଗସ୍ରୋତରେ ଆମ୍ଭୁନନ୍ଦ
ରେ ପତିଗଲା ଓ ସେ କଥା ଭାବୁଁ ମନ ତବିବ
ବିଚନନ୍ଦ ପତିଗଲା ଓ ସେ କଥା ଭାବୁଁ କଥାର
ବିଦ୍ୟାର କରିବାର କଥାଟି ସତ୍ୟ । ଦେବ ପ୍ରଦୟମ
ବିଦ୍ୟ ହେଲେ ଦେବରୁ ପାଏ ଓ ତାହା ଅପୁ-
ଜଳାପୁ ହୁଅନ୍ତି କଥାର ପଞ୍ଜିକାର ସେ କଥା
ଲେଖିବାରେ କୁଣ୍ଡଳ ନବନିତି ବା ତହିଁରେ
ଦେବ ତିରୁ ନାଦାନ୍ତି । ସବ ବୋଲି ଜଗନ୍ମାତା
ମହାପ୍ରଭୁ କଥା ପ୍ରମାଣ ଦେବକ ବିଶେଷ କର
ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ପଞ୍ଜିକାରେ ସେଇଥାରେ କଥା
ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମୋଟରେ ଲେଖାଥିଲା । ଦେବ
ଦେବକ ମଧ୍ୟରୁ ଜଗନ୍ମାତାର ବାହୁ
ନୁହୁନ୍ତି । ତାହାର ନାଦରେ ଦେବ ଅବା
ଆଧ୍ୟାତ୍ମାର ହେର ଦେବଦେଶକର ନାଶା
କରୁଣି ଲାଭ କରୁଣି କଥାଟି ସତ୍ୟ । ଦେବ ପ୍ରଦୟମ
ବିଦ୍ୟ ହେଲେ ଦେବରୁ ପାଏ ଓ ତାହା ଅପୁ-
ଜଳାପୁ ହୁଅନ୍ତି କଥାର ପଞ୍ଜିକାର ସେ କଥା
ଲେଖିବାରେ କୁଣ୍ଡଳ ନବନିତି ବା ତହିଁରେ
ଦେବ ତିରୁ ନାଦାନ୍ତି । ସବ ବୋଲି ଜଗନ୍ମାତା
ମହାପ୍ରଭୁ କଥା ପ୍ରମାଣ ଦେବକ ବିଶେଷ କର
ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ପଞ୍ଜିକାରେ ସେଇଥାରେ କଥା
ନାହିଁ ।

ପୁନେ ସେହିକଥା ଧ୍ୟାନବାରୁ ଅଘଣା ପୁସ୍ତକରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ କରିବାରେ ତାଙ୍କର କି ଦୋଷ? ତାଙ୍କପ୍ରତି କାଳୀବାନୁକର କାହିଁବ ଏହଜ ବେଷ? କେହି ଦିଲାଗବ ଓ କେହି ବା ଯାର୍ଥରବ ଏଥର କାରଣ ସବୁପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରନ୍ତି । ଫଳ-ହଃ ଏହିପର କିଛି ଗୁର ଅଭିଷନ୍ନ ନ ଥିଲେ କାହିଁକି ଦ୍ୱାରା କଥାରେ ସେ ଏବେ ଶ୍ରମ ଓ ଅର୍ଥବିନ୍ଦୁ କରି ଯେଉଁ ସମ୍ବନ୍ଧ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ସବୁପ ସଂବନ୍ଧାବଶମରେ ଗୁରୁତବ ହୋଇ ଶବ୍ଦବର୍ତ୍ତି ପରିମାର ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ହୋଇ ଅଛି ତାହା ନମ୍ବୁ କରିବର ଚେଷ୍ଟାରେ ରହନ୍ତେ । ପୁଣି ଅଧିକ ଆର୍ଥିର୍ଯ୍ୟର ଦିଶାଯ୍ୟ ଏହି ଯେ ଅମ୍ବେ ଶତିଲୁଁ ଏପର ସ୍ଵାନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବାବୁ ଭୟା-ପ୍ରସାଦ ଦେ ତିଥୋଟୀ ଛନ୍ଦେକ୍ଟର କାଳୀ ବାହୁଦିର ସମ୍ବନ୍ଧ ଦୋଷଥିଲେ ବା ଅଛନ୍ତି । ଏହା ପତିଶାପଗର ଫଳ କି ? ।

ସାପାହିକସଂବାଦ ।

ଅନ୍ତର୍ମାଳକ ବଲେହିତର ଶ୍ରୀପତି ପଣି ସାଦେହ କରି
ନିଜାଳବାହ ଦିନ କଟାଯଦିବୁ ମାତ୍ର ଅଛି ଆଜି କାହିଁ ଫେରି
ଅବିବେ ।

ଶ୍ରୀପୁଣ୍ୟ ବାହୁ ଦୂରେ ମନୋର୍ମଲୀ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ ଏଥି
ନିଧିରେ ଯଠା ଓ ପୁରାନ, ମୁଗ୍ନାତି ଚେଷ୍ଟୀ ଯଠାରୁ ପ୍ରସାଦ
ପରି ଅଛି ।

ଗ୍ରାମ ଓ ସୁରକ୍ଷା କୌଣସି ଅର୍ଥ ବନ୍ଦେ ? ପରିପୋଷଣ
ମୂଳ ଅର୍ଥ ହୋଇଥିବା ଏବଂ ପ୍ରାଚୀରେ କେମନ୍ତରେ ଗୋଟିଏ
ଦୟୋତ ବର ଯୋଗ ଦେଲା ।

ଏକବ୍ୟାପ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୋଦ୍ୟମରେ ଦୋଷତାତ୍ତ୍ଵ ର ଅଧିକ
ସ୍ଵର୍ଗ, ଜମାକ ଓ ହସ୍ତାନ୍ ମହୁର ହୃଦୟର ଉନ୍ନତାଙ୍କ ଦୋଷର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସଂଖ୍ୟାତମା ଅଧିକ । ଏହାର ଅଧିକତମ୍ ହୃଦୟ
ଠାର ଥାଣା ନିଜାଟ ହୋଇଥିଲା । ଯୋଜନା କିମ୍ବା ସଂକଳନ

ମେଘ କୁହ ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ।
ଏହି ଦୋଷିଯାଶୀ ଧରମ୍ସରେ ଏ ଜୀବର ଏହି ଅଭିନନ୍ଦ
ଦିନର ଅବେଳା ପ୍ରକଳ୍ପ କରି ଦେବାର ସ୍ଵାତତ୍ତ୍ଵ ପାଇଛନ୍ତି ।
କିନ୍ତୁ କିମ୍ବାରରେ ଯିନ୍ଦା ମନ୍ସମୁଖେ ଦୁଃଖପାଦ ଦେବାର
ପାଦ ଦେଇଥିଲା ପାଦ ରତ୍ନମଳ ପାଦ ପାଦାନ୍ତରିକା ।

ମହିଦେଶ ଟାର୍କ ବଲୋକଟ କମିଟ ଏକଶାହ ପାଇ
ଦିନରେ କଥେ ଦେଖାଯାଇଥାର ମାତିକ ଦେଉଥାରେ
କେବେଳର ଓ ସାଥୀ ଗୁପ୍ତ ଫୋର୍ମର କୋର୍ଟରୁ
ଆଜି ଧିନିଟି । ପରିବର୍ତ୍ତ ଅନ୍ତରେ ବା ସର୍ବ ଅଧିକାରୀ
ମେଡିକ ଟ ମାର ଟେଲି । ମା ବୁଝିରେ ଏ କେବଳ
ବର୍ତ୍ତ କର ଦୋଷାଧିକ । ଅଧିକାରୀ କହେବାରେ
ଟେଲି । ମା ହୋଇଥିଲେ ଅଛି କି କି ହୋଇଆଗ୍ରା
ଏବଂ ବାରିରେ କହ ଅଛି ଦେଇଲ ଏ ଅଧିକ ସମ୍ମାନ
କରିବାର ପାଇଁ ।

ପୁରୁଷ ପୁରୁଷ କଣେହିଟାର ଦେଖିଲ ସାହୁବନ୍ଦ
ମୁଦୁରୁତିର ଦେଖିଲ ଲୋକଙ୍କର ଅଧିକ ଲୋକ ଦେଖାଇ ଦେଇ

ଯାଏ । ମହୁ ସନ୍ଦର୍ଭରେ କେ ମୁକୁତରୀପୁରୀ କିମ୍ବା ଥିଲେ ଏ ଗାଢାଳ ମହାକିଂଶୁର ମିର ତଥା ସଙ୍ଗରେ କବର ଶାନ୍ତି ଚେତାର ଅନେକ ଦେଖାଯି ବୈକ ମାଦରଙ୍ଗ । ବାବୁରେ ଗୋଟିମ ମାନେବ କିମ୍ବା ପ୍ରଭା-ସମୟ ଓ କିମ୍ବା ଦିନି କରସାଧନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

ଛଳକର୍ମଣଙ୍କେ ପାଠକୁ ଏ ବାନେଦର ନିଷର୍ଗ
ପୂର୍ବ ମସାଲ କାହିଁ ଉତ୍ସାହ ବିହାର ଅବଶ ହୋଇଥିଲା
ଏବ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ଉତ୍ସାହ ଉତ୍ସାହକୁ ବିପ୍ରାନ୍ତର କରି
ଅଛି । ଏମାଜେ ପ୍ରତି କ୍ଷେତ୍ର ବିଦ୍ୟା ପୁରୁଷର ଯୁଦ୍ଧ
ଅତ୍ୱି ଜଣା ପଢ଼ି ନାହିଁ କାରଣ ମୋହଦୀର ବିଦ୍ୟାଧୀନରେ
ଅଛି । ଏହା ନିନ୍ଦେବର ଏକବାରେ ନନ୍ଦି ଓ ଦେଖିବେ
ପାଇଁ ୯୦୦୦ ମା ଟଙ୍କା ଆମଦାନ ।

ଭାବୁ ପକ୍ଷରେ ଲୋକାନ୍ତ କି ବାହେଦୁରଙ୍କ ଅସୁଧେଶ୍ୱର
ଚିକାଗୋଲୟୁରେ ହେଉଁ ମହାନେ ଅଧ୍ୟେତା କରିବାର ପାଇବା
ମଧ୍ୟ ଦୂର ଜଣନ୍ମ ମହିଳାଙ୍କ ୫୦୦୦୦ ଲୋକୀଏ ଦୂର ଦେବ
ପାଇ ଦୂମାର ନେତୃତ୍ୱାଥି ଦେ ପ୍ରକାଶ୍ୱର ଯୋଗଧର୍ମ
ଦୂମାରଙ୍କର ଲିଖାବାଜୁ ଓ ସୁଦେଶ ଦୂମର ନାମରେ ଏକ
କାର ଉତ୍ତରଦୂର ଦୂର ପୂର୍ବ ପରିଚୟ ପାଇ ଅଶ୍ୱମାଳ
ଅଜାନ୍ତ ପ୍ରାତି ହୋଇଅଛୁଟ୍ ।

କହିବାରେ ଯେତ ସଙ୍ଗ ମାଟେବଳ କୋଡ଼ି ପବନରେ
ବୁଦ୍ଧୀ ଦିଲାଇଲ ମରହିବାକୁ ହୋଇ ଥିଲା । ମରହାର
କବେଳରେ ନିୟମ ଆବା ଜଣେ ବାଜୁ ଓ ଡାଗାର ଦେ
ଇତି ସଂଚାର ବସି ଦିଲା ଥିଲା । ସେ ଡାଙ୍କ ପ୍ରକଳ୍ପ କର
ଛ ଯାଏ କିମ୍ବାର ପ୍ରକଳ୍ପ ତାକର ଲର୍ଦଖା ବର୍ଣ୍ଣର ପ୍ରା
ଦେବାର କିମ୍ବାର । ସେ ମାତ୍ର ମାଦର ଶୁଭରାତ୍ରୀ
ର ଦେଇ କରିପଠି ଦେବାରୁ ସେ ଖୋଜିବି କରାନ୍ତି
ଯେ ଖୁବି ଅପଣା ସରକୁ ଡାକ୍ତା ଅବେଳା । ଏଥେ ବନ୍ଧୁତା
ମାତ୍ରେ କୁଳ ବହାନେ । ସେ ଖୁବି ତାହା ହାରେ ପ୍ରବେଶ କରେ
ତାହା ବିଧବୀରମାନେ ରାମୁଝାରି ଫେର ଥାଏ ହୋଇଥିଲା
ମୁଦ୍ରକେ ଖର୍ବାରେ ତାକର ମୁଦ୍ରକ ଓ ମରକ କେ
ପବାରନେ ହିର ପ୍ରକ ହେବନ କରେ ଏ ଫେରକୁ କି
ନ୍ଧିତରେ । ଏଥାରୁ । କି ମହିର ବାର୍ଷି ପାନ ମାହିତେ ଏ
ତଥ ଦୋଷ ସାରିବାର ଓ ପାନର କରିବ ଦେଇଥିଲା । ପାନ
ଦେଇ ବନ୍ଧୁରମାନେ ଧରି ଏହି ହାଜିତରେ ଅଛିପ୍ରଥମ
ମାତ୍ର ପାଦରେ ହିର ପ୍ରକ କେବେ କେବେ ।

ବେଶର ପରିବାର ବଳେବର ଅପାର ଚୋତ୍ତେ
କହାଏଥୁ କହାବାର ଦର୍ଶକ ସମ୍ମନ ସାହେଜ
ସରେ କିମ୍ବା ଲଗାଇ ଦେଇ ଯେବେବେ କାହେବେ
ଅନେକ କବାର ମର ଯୋଗ ଦେ ଦେଖିମାନଙ୍କେ ତଥା
କବା ମନ୍ଦିରର ଶରୀର ବାଟିଥିଥେ ଯୋଗ ପାଇଛନ୍ତି । ହାଜି
ଅନ ଧର ପଥବାର ତୌରେ କାହାର ବିଷ ଦେଖି
ବୋଟିଏ ଗାନ୍ଧା ଆଖା କିରଣରେ କେବଳାତିଥିରେ ସମ୍ମନ
ପଥବାର (ପିଲା ପିଲାକ ମାଝ ଆ ମାଝ) ଦର୍ଶକ
କରିଗୁଥିଲା ମାତ୍ର ପନ୍ଥିର ହୋତର ବସିଥିଲା
କାହାର ଉତ୍ତର ଦେଇ ମୋର କମ୍ବୁଥିରେ କହିଲାଏନ୍ତି କିମ୍ବା

ପରେଇ ସାହେବ ପାରିମେଘ ସନ୍ତୁର ଛଳ ୧୦
୧୩ ଶିଥିର ବାମେଲେ ୧୯୦୦ ମା ୧୭୩ ଜୟ
ଗୋଠ ଉତ୍ସବରୁ ଯେଉଁଳ କହାଇଛନ୍ତି ଏ ଅନ୍ତରୁ
ଭରତ ପାଠିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିଲା ସୁନ୍ଦର ବନ୍ଦର ପାଠିବାର

ଅନ୍ତର୍ମାଣ୍ୟ ଶୀଘ୍ର ଏହି ସାଧାନ ପଢ଼ିବାର ଛବିଟି ।
ଦେଖାଇ ହେଲାନ୍ତିକରୁ କଥା ସାଥେ ମେଘରୁଗଲାବି
କିମାଜେ ପଥ ବର ଆହୀଁ କରିବାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମାତ୍ର ବାହାର କଥାରୁଣ୍ୟ । କଣେ ଚନ୍ଦିତାରଙ୍ଗ ସବୁବାର
ଏଥେ ଦର ଦେଖାଇ କିନ୍ତୁ ବିଷୟ । ବନ୍ଦିତାର ବୌଧିକୀ
କର୍ମ ବନ୍ଦିଯାଙ୍କ ପଢ଼େଇବୁ ଯାଇଥାରୁ କୋଟିମେଲୁ ଶେଷ୍ଟ
ବଳେକୁଳ ମୁଖ୍ୟମ ଦେଖି ସବୁଦ୍ଵାରା ବାର ଅଧିକ
ହଜାରେ ଚାହାର ଥାର ଏ ଥାର କୋଇବୁ ମନ୍ଦିବାର ଏକ
ହେଠେ । ଚନ୍ଦିତାର ବଜା ହୁଏବିବେଳେ ପଢ଼ିବୁ ମାତ୍ର ବଳେ-
କଟିବ ଯାହା କୁଣ୍ଡ ପେଣ୍ଡାକ ଅଛି କଥ କଲେ । ବିଦେ-
ଶତ ମାତ୍ର ମୁଣ୍ଡ କଥ କଥ ହୁଏବାର ବିଶ୍ୱା ।

ପ୍ରକଳନରୁ ଧରାଇ ଆଶାରେ ଦୟା କିମ୍ବା କ୍ଲେବ ହୋଇ
ଅଛି । ତଥି ଧରାଇ ଆଶାରୁ ପଠାଇବା କାହାର ଜ୍ଞାନ
ଦ୍ୱାରାମରୁ କାହାରଙ୍କରେ କିମ୍ବା ହୋଇ କିମ୍ବା ମାତ୍ର ଏ ଏହି
ଅନ୍ତରେ ସେ ଧରାଇଗାରେ ରଖା ଯଥିଥିର କିମ୍ବା ଅଛି
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଏହରେ ଏହି କରାଣାଏ ହୋଇଥିବ ବୋଟିଏ କାହାର
ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ
ମୟ ଆଦିତତ୍ତ୍ଵ ଅଛି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ସାଧାରଣ । କରାଣାଗାର ଅଛି ଏହରେ ଏହେ ଏହି
ଏହେ ଏହି ମେହିଁ । ଧରାଇ କେ କେଉଁ । ଧରାଇ କେ କେଉଁ
କେବିନ୍ଦେ ପ୍ରକଳନର ଜ୍ଞାନ କାହିଁ ?

ମାନ୍ୟବର ଦେଇଛନ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ ବନ୍ଦବନୀ ବିଷୟରେ
ଯେଉଁ ତିନ୍ତୁ ଶିଖିଲାଏ ନାହିଁ ସ୍ଵାପନ କରିଥିଲୁ କହିଲୁ କହିଲୁ
ଶିଶୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବା ସବାମେ ପାଇଁ ମୁହଁରିବ କହି ଆମେ
ଦେଇପାଇବାକୁ । ଏହାର ତେଣୁ ଥାଏ ଯେ କହିପାଇବି ତିନ୍ତୁ
ବନ୍ଦବନୀ ଏଠା ମୁକ୍ତଦିନର ଅଗ୍ରହ କଥା ଚାହୁଁର ଦେଇ
ଦେଇବା କି ପରେ କି କହିବାକ ।

১৮৪৯

ଦେବତା ଓ ଦୟାର ନିଷବ୍ଦ ମୁଣ୍ଡ ପାତାଯାଇଲା
ପଥାକ ଦୟା ଦୟା ଅର୍ଦ୍ଧପଦ କିମ କହିଲେବେଳକ ଦୟାକ
ଦୟା ଯାଦା କହିଲେବେ କିମାନ ଆହା ଜୀବ ଦୟାକ
ମହୁ ଦୟାକାଳ ଏବେ ଦୟାକ ଦେବତାଙ୍କ ଦୟାକ ଏହାକୁଳା
ଦୟାକାଳ ଏବେ ଦୟାକାଳ ଏବେ ଦୟାକ ଏହାକୁଳା
ଦୟାକାଳ ଏବେ ଦୟାକାଳ ଏବେ ଦୟାକାଳ ଏହାକୁଳା

ପ୍ରଥମ	ଶ୍ରେଣୀ	କୋଷିକାତାରୁ	ଦିନମତୀରୁ	୫.୧୯
ଦ୍ୱାଦୟ	ଶ୍ରେଣୀ	୬୩	୬୩	୫.୧୯
ଉପରେ	ଶ୍ରେଣୀ	୬୩	୬୩	୫.୧୯

କୁମେ ରିତିର ପାଇ ଦୂରରେ ହତହତୀରୁ ନୟନରେ
ଶିଥାଗ କାହାର ଦରା ଶାନ୍ତସନ୍ଧାରୀ ହୋ ଦମ୍ଭମିଳିଲ
ଦସେ ଦିଅଶୀଖ ପରା—

୧୯ ତରେ ଏକମାତ୍ର ଦୂର୍ଦ୍ଵୟାକ ପରିଚାଳନା
୨୩ ତରେ " ଏହା ଗୁରୁତବ " ୫୫
ପରିଚାଳନା ଦେଖିବା ପାଇବା ୫ "

୧୮୫

୪	କୁଳ୍ପୁ ଦାସ ପ୍ରତି ଅମ୍ବାନ	୫ ୭୯
୫	- ବେଳେ ରାଧିକ ହେବ ବିଦୟା	୫ ୮୦
୬	- ନିମାଲକ୍ଷ୍ମୀ କେଶ୍ଵରୀ ୨୫୭	୫ ୮୧
୭	- ପଦମାତ୍ରକ ପ୍ରେସ ମହିଳାମ୍ବାନ	୫ ୮୨
୮	ଶ୍ରୀ କୁମାର ଦାସ ଅମ୍ବାନ	୫ ୮୩
୯	୬୨ ମହିଳାମ୍ବାନ କୁମାରୀ ୬୫୯	୫ ୮୪

ପ୍ରକାଶ ଏହି ଉତ୍ସବରେ ମଧ୍ୟରେ ନାହିଁ ଏହି କଥା ଦିଲ୍ଲିଯାକାରୀ ବନ୍ଦିକୁ
ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟରେ

ପ୍ରକୃତି ମାନ୍ୟ

ସାଧ୍ୟାହିକସମ୍ମାଦପତ୍ରିକା

୪୧୯ ଜାରି

୧୯୫୩ ଜାରି

ଜାରି ହେଲା ବୁଦ୍ଧିମତୀ ଅପାରାଧିକାରୀ ପରିଷଦ ।

ଅପାରାଧିକାରୀ ପରିଷଦ
ବର୍ଷାନ୍ୟମୂଳ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକ୍ଷତି ୧୯
ମଧ୍ୟସଲାପୀର ଭାବମାଧ୍ୟମ ।

ତଳାର ମୁଖ ଶାକରଙ୍ଗ ସକାଳ ଘଟଣା ସମୟରେ ଶାକରଙ୍ଗ କରିବାର ପରିଷଦ ପରିଷଦ ହେଲେ । ଏଥର ଭାବାକୁ ସେଇ ପୁଣ୍ୟ ଚତୁର୍ଦ୍ଵିଳେକମାନେ ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ କରିବାରା ପ୍ରଧାନ ବଜାରପୁଷ୍ପକପଢ଼ି ସମ୍ମାନ ଓ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରମଙ୍କ ଭାବକେଶ୍ୱରଙ୍କଟାରେ ବଜାରକୁ ଦେଖାଇବାକୁ ମନ କଲାଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ଯଥେ ସମାନ୍ୟରେ ତହିଁର ଅପ୍ରେକ୍ଷଣ ହେଉଅଛି ଆଗମି ଡି୧୯୪୯ ସେମବାର ଭାରି ଭାବକାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବାର ହିର ଟାକାରାହିଛି । ସାହେବ ପ୍ରଶାନ୍ତିର ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ ହେବା ସମୟରେ ସେଠା ହାତମ ଅମଲ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ମାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ହାତ ଓ ଘେରାଇବାର ବାବ୍ୟ କରି ବାଦ ଲବାଦ ସଙ୍ଗେ କେଇ ସାହେବକୁ ପାଶେଟ ଦେଇଗଲେ ଏବଂ କନ୍ଦିଲୁବଳ ପ୍ରଦୂତ ପାଇସ ଦଳ ମାରି ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ସାହେବ ମହୋଦୟ ଅନ୍ଧାରେହରେ ବିଜେ କଲେ । ବଡ଼ଦାଣ୍ଡରେ ସମାରେହ ଅଛି ସତ୍ତ୍ଵଶରୀରୋଧ ଅମଲ ଓ ବଜାରକ ନଅର ହାରରେ ବନ୍ଦକ ଓ ଦ୍ଵାରା ଧୂରି ହୋଇଥିଲା । ସାହେବମହୋଦାନୀ ଦ୍ଵାରରେ ପହଞ୍ଚି ସଙ୍ଗେ ଦ୍ଵାରକୁ ହାରିଥିଲା । ସାହେବମହୋଦାନୀ ପାଇସ ଦଳ ଭାବକୁ ପାହିବାକ ସହିତ ସହିଦିପତ୍ର ବିଶ୍ୱାଳାପଦ୍ଧାର ସମ୍ମାନ ଦେଲେ ।

ବଲାହାର ଉଠିରେକା ବିଶ୍ୱାରେ ଅମ୍ବମାନେ ଏଥିପୂର୍ବେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟାକି ଲେଖି

ଥଳୁ ବାଲେଖର ସମ୍ମାଦବାହିକା ତହିଁର ସମ୍ମାନ୍ୟ ପୋଷକତା କର ଅଛନ୍ତି । ସେ ବୋଲିବୁ “ଅପିକା ଗତ ସଙ୍କଳନ ପତ୍ରିକାରେ ସେହି ଅଶ୍ରୁମୟ କାରଣମାନ ଦର୍ଶାଇ ସେହିର ଅଇନ ଜ୍ଞାନ କରିବା ବିଷୟରେ ସେବା କଥା କହି ଅଛନ୍ତି ସେମାନ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ଅନ୍ଦୁମାଦନମୟ ଅଛେ” । ତଳାର ଦର୍ଶଣ ମଧ୍ୟ ଇଂରେଜ ଟକାର ସଫରରେ ଏଥିପୂର୍ବେ ଅଭିମରନ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଭାରିପକ୍ଷମାନେ ତେଣାର ସକଳ ସମାଦପତ୍ର । ମନକର ଅଭିମରନ ପାଇଲେ ଓ ଶିକ୍ଷିତ ଓ ବୈଦ୍ୟକାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହିପକ୍ଷବାର ମତ ପାଇବେ । ବିଷ୍ଟନ୍ତରେଗ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ନଗରରେ ଭାଗା ପଞ୍ଜନେହେତେ ମୋପଲର ଶ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରବଳ ହୋଇଥିଲେ । ଆଠ ଜାରିମାଧ୍ୟ ଦେଇ ଏ ବେଗ ଏ କିନାରେ ଲାଗି ଅଗ୍ନି ଦ୍ଵାରା ଦ୍ୱାରି ଅଛି ଓ ଅନେକଙ୍କର ପ୍ରାଣ ଜେଉଥିଲେ । ଲୋକମାନଙ୍କ ଏ ଆପଦବୁଦ୍ଧି ରକ୍ଷା କରିବା ପରିଷରେ କର୍ତ୍ତାପକ୍ଷମାନେ ଆଉ ପରାମର୍ଶ ନ ହୋଇ ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିବାର ଭାବୁ ଧରି ଭାବାକୁ ଧରିବା ଏହାଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ସାଧାରଣଙ୍କର ବଡ଼ ଭାବରେ ସାଧନ କରିବେ । ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାବମତେ ଇଂରେଜ ଟକା ଚାଲାଇଲେ ଅନେକଶରେ ଓ କିନା ବା ଅନ୍ତର୍ଭାସ୍ୟରେ ଗମ୍ଭୀର ଚିତ୍ର ହେଲେ ତରି ଦୁଇତା । ଏ ବିଷୟରେ ଗର୍ଭିମେଘରେ ଅବେଦନ ହେଲେ ତରି ଦୁଇତା ।

ଏଠା ମ୍ୟାନ୍ୟପାଇଛି ।
ମନ ଯୋମବାର ଏଠା ମ୍ୟାନ୍ୟପିଲ କମିଶି
ନରକର ଅଧିବେଶନ ହୋଇଥିଲା । ତହିଁରେ
ବିଜିତିର କାର୍ଯ୍ୟମାନ ହେଲା ।

ଆୟୁତ ବାବୁ ସାହେବ ପେନ୍‌ସିଲ ନେଇ
ଏ ନଗରକୁ ପୁନରସମନ କର ଥିବାରୁ ଭାବୁ
ମିଳିର ସାହେବଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ କମିଶିକରସ୍ତରୁ
ନୟକୁ କରି ଗଲା । ବୀଜ ସାହେବ ଏ ନଗରର
ପୁନରସାଧନ ନିବାରୀ ଅଟନ୍ତି ସେ
ମ୍ୟାନ୍ୟପାଇଛିରେ ନୟକୁ ହେବା ସଖାର କଷ୍ଟୀ
ଓ ଭାବିଦ୍ଵାରା ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପାରେ ।

ଆୟୁତ ବାବୁ କାଳିପଦି ବାନ୍‌ପ୍ରଦିକ ରହିଥାଏ
ସହସରପଦପଦ ପକ୍ଷରେ ଗ୍ରଦଶ ହେଲା ଓ
ସେ କିନ୍ତୁ ଦନ କରି କରିଥିବାର ଭାବୁ ଧରି
ବାଦ ଦିଅ ଗଲା । ଭାବୁ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଜାମ ମେ
ଜଖୁର ଆୟୁତ ମତପ୍ରେ ସାହେବ ସହ ସର୍ବ
ପତ୍ର ପଦରେ ନୟକୁ ହେଲେ ।

ମ୍ୟାନ୍ୟପିଲ ଖାଦ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସଂକାଳ ଅପାରାଧି
ନିଷତ୍ତି ନିମନ୍ତେ କଞ୍ଚି ମେଜଖୁର ସାହେବ ବାବୁ
ଅନୁଦାପସାଦ ଘୋଷି ଓ କାଳି ବାବୁ ସବକ
ମିଳ ସବୁପ ନୟକୁ ହେଲେ ।

ଏ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ମୁସଲମାନଙ୍କ ପାଖୋଟି
କବରିଶାବ ଲୋକଙ୍କପଢ଼ି ଅସାମ୍ଯକଜନକ ଓ
ଆଜିନାକର ଧିବା ଏବଂ ଜାକନଗର ଓ ଇନ୍‌ଦିଶାହାରେ
କୁନ୍ଦନ କବରିଶାବ ହୋଇଥିବାରୁ
ସେପାଇଛି ବନ କରିବା କାରଣ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇ

ବାର ସ୍ଥିର ହେଲା । କାଠମୋଡ଼ରେ ଖାନନ-
ଗର ଓ ସଙ୍ଗତଭୟ ଓ ମହାନଳାଟର ବାଳିଥ-
ରୁଦା ସ୍ଥାନ ବିଶ୍ଵାର ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ପଦଦା-
ଦର ନିଷେଧ ହେଲା । ଏ ପଥରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ବସି ରଖିବେ ।

ମହାନଦୀ ଓ ଗ୍ରାଂଯୋଡ଼ ସୁନ୍ଦରୀପାଲଙ୍କ
ଅନୁଭବ ଥିଲେ । ସେ ଦକ୍ଷମାଳକରେ ପଥକର୍ତ୍ତ
ବୈହିଆର ମାସିଲ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଥିବାରୁ ଏବର୍ତ୍ତ
ସକାଗେ ସେ ସବୁର ଜମ୍ବ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଲା
ଅଛି । ଏଥର ଭାଗଜ କରିଛିରେ ଆମର ହୋ-
ଇ ମନୋମାର ହେଲା । ବିନ୍ଦୁ ପୁଣିଲୋକେ
ସେ କେବେ କରିପୁଣ୍ୟ ଓ ପ୍ରଣାତର ହେବେ
ଏହା କରିବନରମାନେ ଲେଖିମାତ୍ର ଉଚ୍ଚିଲେ
କାହିଁ । ମାସିଲ ବୃଦ୍ଧିଟି ଅଛି ଅନ୍ୟଥି ହୋଇ-
ଅଛି ଓ ଏହିଷୟ ଅମେମାନେ କାରାନ୍ତରେ
ଉହେଖ କରିବା ।

କେବିକ ସାହେବ ଖେରସିପୁର କମର୍ଦ୍ଦ୍ୟର
ହୋଇ ଶୁଣିବୁ ତାଙ୍କ ପ୍ଲାନଟର ବାବୁ ଛେତ୍ର-
ମୋହନ ରାୟ ଲୀଅମାସ ଦିବାରେ ୩୫୦ ଟଙ୍କା
ବେଳନରେ ପରିଷାଧୀନ ନିୟମ ଦେଲେ ଏ
ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ବାରକମାସୁର ସରତ୍ତବରସୀପୁର
ପଞ୍ଚଶିଳ୍ପୀ ଦେଲେ ଦାଦାଳ ଦେବେ । କେବେ-
କି କାଳେ ଖୋଲା, ପରାସତକ ମହିମର ର
ପ୍ରେଦିପ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରସ୍ତର ପୂର୍ବ ଦେଲ
ଅବେଳା ପକା ବାଜାର ପ୍ରସ୍ତର ଦିଶେ ମଧ୍ୟମର
ଆବଶ୍ୟକ ଅଛେ ଏଥି ପଥରେ କମିଶନରମନେ
ମହୋମୋରୀ ଦେଉନ୍ତ ।

ବାଲୀ ବାଚକ ମସିମାଳ

ଏ ବସନ୍ତରେ ସୁମୃଦ୍ଧ ବାହୁ କାଳିପଦ ବା—
ନୂତ୍ରି ଅମ୍ବମାଳକ ବିଦିତକୁ ଖଣ୍ଡିବ ମୂର୍ତ୍ତିତ ପରିହା-
ରତାର ଅଛନ୍ତି ଓ ତହିଁରେ ମାହିଲାପାତି,
ଷ୍ଟକନ ସାହେବଙ୍କ ମରିଦାସ ଓ ପରମ କାର୍ତ୍ତକ
ଦସହାସ ଉତ୍ତିତ କଲାପାହାତର ବକରଗମନ
ତୁଳକା ଚିତ୍ରିତ ଦେଇଥିଲାଗନ୍ତୁ । ବାହୁ ମହୋ-
ନୃତ୍ୟ ଏପରି ଉତ୍ତଳିଦୟିକାରୁ କାହିଁବ ଲେଖି-
ଅଛନ୍ତି ଅମ୍ବମାଳେ ତୁମ୍ଭି ପାରିଲୁ ଲାହିଁ ବା-
ଉଦ୍‌ଧରଣ ପଦ୍ମି ବାରେ ବାହା ପ୍ରକାଶ ଦେଇଲାଗ ଆଶା-
କ ରଖି ସେ ସୁମୃଦ୍ଧ ଅଗ୍ରତାର ଅନେବ ଗୁଡ଼ିବ
ମୁହଁର କରି କରିଲ କରିଅହୁନ୍ତି ଅତିଏବ
ଦେଇଲ ଅମ୍ବମାଳକ ମନୁଷ୍ୟ ବାହା ଜହାନପାତା
ଓ ତାହା ସମ୍ମର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦରଅର୍ଥ ।

କାଳି ହେଉ ଦେଖିବା ପାଇଲା

ବହୁତ ସମ୍ମନେ ପଦ୍ମାସ ବାରୁ ଦେଇଁ କିମ୍ବୁ
ସୁକ୍ଷମପୋଳ କଲ୍ପିତ ଓ କେଉଁ ବିଷୟ ଘର-
ଭାଗ କରିଥିଲୁଛି ତାହା ଧାରା ଧାରା କୁଳକୁ ନ
କୁଣ୍ଡଳ ତାଙ୍କ ଓ ତାଙ୍କ ମନ୍ଦିରନାକାଶକୁ ଦୋଷ
ଦେବାର ଉଚିତ ନୁହେ । ମାତ୍ର କେଉଁ କଥା
ପଦ୍ମାସ ବାହୁଦର ସୁକ୍ଷମପୋଳ କଲ୍ପିତ ତାହା
ସେ ତିନାର ଦେଇ ଲାଭାନ୍ତି । ଅମ୍ବେନେ
ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତିନି ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ସ୍ଥୁଳ କଥାରେ
କିଛି ପ୍ରଦେହ ଦେଖି କାହାଁ । ଘେବେ ପ୍ରଦେହ
ଏହିକି ସେ ମାଦଳାଗାନ୍ତିରେ ବାହୁଦା ବର୍ଣ୍ଣନା
ଲେଖାଥିଲା ପଦ୍ମାସ ବାରୁ ସଂଶେଷରେ ଲେଖି
ଅଛିନ୍ତି । ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରକଳ୍ପକ କଲାପା-
ଦାତର ଅତ୍ୟାଶ୍ରମ ଅଭ୍ୟାସର ବିଷୟ ନୁହେ ।
ତହିଁର ବାହୁଦା ବର୍ଣ୍ଣନା ଦେଇ ଯୁଷ୍ମକର
ଆକାର ଦୂରି କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ନ ଥିଲା
ତାହା ଗୋଟିଏ ପ୍ରକଳ୍ପ ଓ ଶୋଭାମୟ ପଟକ
ଥିବା ଏବଂ ମାଦଳାଗାନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ବାସରେ ଲେଖା ଥିବାରୁ ପଦ୍ମାସ ବାରୁ ତହିଁର
ସଂଶେଷ ଉତ୍ତ୍ରେଖ କରିଥିଲୁଛି ଏହି ଦେଖ
ଦୂର ଏକ କଥା ଶ୍ରୀ ହୋଇ ଯାଇଅଛି ତହିଁରେ
ଦୋଷ ପତ୍ର ନ ଥାରେ । କାଳୀ ବାରୁ ଆପଣ
ମତ ପ୍ରେସକରା ଉଦେଶ୍ୟରେ ତହିଁ ବର୍ଣ୍ଣନା
ଏକଟେ ମୁହଁର କରିଥିଲୁଛି ମାତ୍ର ତହିଁ ରୁ ତାହା
ମନ୍ଦର ପୋଷକତା ନ ହୋଇ ପଦ୍ମାସ ବାରୁ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତା ପ୍ରମାଣ ଦେଇଥିଲୁ ପେନ୍ଦେତୁ କି
ବର୍ଣ୍ଣନାର ପୁଲକଥା ଏବଂ କରି ମାଦଳ
ଗାନ୍ତି ଓ ମଟନ ସାହେବର ଲକ୍ଷଦ୍ୱାସରେ ଦେ
ବିରାମ ଅପମାନ କଥା ଅଧିକ ଲେଖାଅଛି
ନିମ୍ନ ଲିଙ୍ଗର ଘାଗୁଣକୁ ଏହା ପ୍ରକାଶ ଦେ

ପ୍ରାଚୀକାଣ୍ଡା

କଟକେ ଶକ୍ତି ଲୋକ ଗତ ନ ଯାଏଇ ମସିଲେ ଦିଲ୍
କଥ ମାତ୍ର କହିଲେ ପରିପର କହିଥିଲୁ ପାଞ୍ଚମୀରୁ ଠାରୁରୁ
ଦେଖିଲୁ ଏ ବୋଲିଲେ ପରିମେସୁରୁଳୁ କହି ପାଞ୍ଚ
ତାରେ ଯାତାନ କହିଲେବ କହିଲିଲେବ କହାଯାହାନ
ଯାଂ ଠାବରୁ ମୁହଁର ଯାଏହୋମ ସବୁ ରେଖାପ କହିଲୁ
ଯାଏ ପରିଲେ ହେବ ପଢ଼ାରୁ ପରିମେସୁରୁଳୁ ଯାହାରେ
ପକାର ଥିଲେ ବାହିବେଳେ କଣ୍ଠ ହେଠାମେ ଜର କହୁ
କହିଲେବ ଅଧ୍ୟେତାମ୍ବର ପାଥ କଲାଇବ ଯେହେ
ଦେବତାମାତ୍ର ଉଦ୍‌ବ୍ୟାମାତ୍ର ସମୁଦ୍ରରୁ ଖଣ୍ଡ ପରିମେସୁରୁ
ଖୋଲାଇ ପାଥର ଖୋଜା କହି ପୁରୁ ନିର୍ବ୍ରତ ଲାଗିଲାବ
ଶା ଯବରାଧ ମହାପ୍ରଦୁର୍ବଳ କଲାମୁଳ ପଞ୍ଚଧାର କେବୁ ହାଠ
ଦୁହାର ଗଲୁ ଦିବାର ହାତିଲେବ ଫେରେ ପଠାଇବ
କେହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ହୋଇ ଯାଇଲେ କାହା କହିଲୁ ଶକ୍ତିକାର
ଦେବତା କଲାମ ହେଲୁ ଦେବତାର ହୋଇଲ ଦେବ
ଯାଇବୁ ଏହାମୁଣ୍ଡ ଯାହାକ ସବୁ ପରିମେସୁରୁଳୁ କଲାମ

ମେଳିଦେଇ ପେ ତାରୁ ସ୍ଵର୍ଗପତ୍ରେ ମୁନ୍ଦର ଘୋଷାଏ କାହିଁ
ଥାଂ ଦୋର ଛାଇ ଦାହା ଚାନ୍ଦରେ ପକାଇଲେ ଶୁଣେଇଲେ
ମହାପ୍ରଦ୍ୱାଳ ଦେବକାବେଳେ ଦର୍ଶନ ମହାତ୍ମା ପାରଥାର ଦେଖିଲେ
ଯୋଗ ସଫ୍ରେ ବୋଢାଇ ସବ ଅଠାର ଜାହିଁ ଦେଖିଲେ
ବର୍ଷାଗାୟ ପାରିଲେ ପ୍ରତିଶାତକର ମୁଦବଳ ପ୍ରଦର
ଅନ୍ୟ ବୃକ୍ଷର ଦଢ଼ରେ ଅଛି ପ୍ରେସ କର ଦେଖିଲେ
ବେଳିପାଇଲେ ଦୁଇଠାରୁର ଲହରେ ଦେଖିଲେ ରହାଏ
ଏହେ କୁହା ଧୋଇଲେ ଦହେଇଦ୍ୱାରାଧରିତ ଦୂର ଦେଖିଲେ
ପଡ଼ରେ ଥାଇ ବନ୍ଦନାକରିବାର ପଞ୍ଜା ହୋଇଲେ * *
ଅ ଏ କେ ବନ୍ଦନ ବୁଝିଲେ ପଡ଼ରେ କୁହ ଅନ୍ତରୁରେ ହୋଇଯା
ଦଢ଼ରେ ବହାରାଇ କର ଦୂରିରୁ କରିଲେ ଅଠାର ଦହରା
ଅ ଏ ନେ ଶାକର ପ୍ରକଳନମାତ୍ରିତ ଶା ଦୂରିଯୋଇମ କିନ୍ତୁ
ଦେଇଲେ କରିପାଇଲେ କିନ୍ତୁ ବଦଳିଲେ କୁହ ଅବି
ପରି ଦୂରି ମହାତ୍ମା ଯୋଗନାୟକ ବନ୍ଦରେ ଏ ଦାବାକୁ
ଦେଖି ଅଛି ଏତାଙ୍କ ଦଢ଼ରେ ପାଇବ ହୋଇ ଶାହି
ଦେଇଲେ ।

ସଂକଳିତ ପାଠେବଳ୍ଲ ଉଦ୍‌ଧିର୍ମ

"ଦିଲାଶହାତ ସମ୍ବନ୍ଧେ ସେ ଉତ୍ତରାଦିତରେ କୋଣ୍ଠା
ହୁଏ ଧର୍ମର ଚିନ୍ତମାନ ନ ରହିବ । ଏହି ମେବା ନାମର ହଜାରଟି
ସମୀନ ହୋଇ ସେମାତ୍ମକ କଥା କିମ୍ବା କହିଲେମାନଙ୍କ
ବନ୍ଧିଷତାର ପ୍ରତିମାନକୁ ଲାଗୁ କଥା ମାତ୍ର କହୁଠାରୁ କବି
ପାଥର ହିତରେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଖେଳିଥିଲେ ।

ମାତ୍ରାପଦ୍ଧତିରେ ଲୋକାଙ୍କ ସେ ସହିତରେଣେ ଯାଏ
ମାତ୍ର ଏହି ହର୍ଷକାଳ ଦୂରତ୍ବ ସହୃଦୟରେ ତେଜରେଣେ
ଯେମାନେ ଦୃଶ୍ୟରେ ଅପରାମାନକର ହେବାକାଳ ଦରକା-
ରେ ବହାର କୁମାରେ ଅନ୍ତର୍ଭବ କଥ କଥକ ହେବାର
ଆଧୁଯ ମାନବ ଉତ୍ସବରୁଦ୍ଧ ଏହି ଗାନ୍ଧନ କାହାର
ହେଉ ରଖିଲେ । ମାତ୍ର ଏହି ମନ୍ତ୍ର କଥ କଲାପାଦ୍ଧତିରେ
ଏହି ବଚ୍ଚଦୂର ପ୍ରବଳେ ବନ୍ଦ ହେବାକୁ କଥିପାଇଲା । ଯେ ଏ
ଦେବ କୋର ଘେବରେ ଅପରା ସ୍ଵପ୍ନାକରୁ ସେ ମନ୍ତ୍ରକ ବାବି
ବୋଲାଏ ହାତ ଉପରେ ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଲବନ ଖେଳରେ ଅନ୍ତର୍ଭ
ବିରୁ ପ୍ରକଟି ବକ୍ତ୍ଵିଷବାର ଶ୍ରୀ ବିଜ୍ଞାନୀ ମନ୍ତ୍ରକ
ଅନ୍ତର୍ଭ ସେବାରେ । ଏ ପ୍ରକାର ସେ ଗାନ୍ଧନରେ ବନ୍ଦ
କଥା ପିପିଦ୍ଧି ଶ୍ରୀ ବିଜ୍ଞାନୀର ସେ ପରମା ମାତ୍ର ମନ୍ତ୍ର-
ରେ ଫୋରାଇ ଦେବ ମାତ୍ର ମେହନ୍ତି ସେ ମନ୍ତ୍ରର ପ୍ରକା-
ରତ୍ନର ପିପିଦ୍ଧି ସେ ମନ୍ତ୍ରର ପକ୍ଷରେ ପ୍ରକାର ।
ବନ୍ଦରେ ପାରେ କଥେ ମନ୍ତ୍ର ଶ୍ରୀ ଗୋକୁଳ ତେଜତାର
ଅଭିରତା ବନ୍ଦବାର ସବୁ ଏହା । ଏ ଜାଗରୁ କଳାନ୍ତା
ପିପିଦ୍ଧି ହେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶର୍ପତ କଥରେ ପକ୍ଷକର । ବନ୍ଦରୁ
ଦୂରତ୍ବ ମନ୍ତ୍ରର ମହାତ୍ମ କଥାର କଥେ ପକ୍ଷର ସେବକ କଥି-
ବନ୍ଦ ଏହି ପରମୋତ୍ତମ ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରକାରର ପ୍ରେତରୁ
ଶ୍ରୀ ଏହି ଏହି ପରମାତ୍ମାର ବାହ୍ୟକାର ପରି
କୁତ୍ସ ପାତ୍ରମହତାରେ ମାନନ୍ଦରୁଦ୍ଧ ପିପିଦ୍ଧିରୁ ।
ଏହି ବନ୍ଦରେ ବନ୍ଦ ପ୍ରମାତର ଦିନ ଏହି ଏହିଦ୍ୱୟ
ପାର ପେଶ କଥାର ପାତ୍ର ମନ୍ତ୍ର ପାଦର ଦେଇବ
ଦୀପ କଥିଲେ ।

ବ୍ୟାକ ପିଲ୍ଲା ମହାଦେବ

“ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ହୁଏ ଦେଖିଲୁଗାର ଅପରିବଳ କଳାପାଠ
ଦାନ ଦୀର୍ଘ ପାଦମଧ୍ୟରେ ବରତ ଦେଇ । କଥାମାତ୍ରରେଇନେ
ହେଉଥିବେ ପରମାନନ୍ଦ ଦେଇ ଉତ୍ସବରେ ଚାଲାଣୀ
ସବୁକୁଳାମରା ଶାନ୍ତିରେ ଯୋଗ ଦେଖିଲୁ । ୧୯୮୫
କଳାପାଠାଟ ସେ ଦୟାର ସାଥ ପାଇ ଦେବଦଳରୁ
ଯାଏ କିମ୍ବା ଆମ୍ବାରେ ଯୋଗ ଦେଇ ଦେଖିଲୁ

କଳୁ ଶେନଗଲେ ଓ ଗାଁବିଲରେ କଳୁସବା ଏକ ବିଦୀ
ବିଚିରେ କବନଥିଲୁ ପୋଡ଼ିବେବାପାଇ ନିଷେଧ କଲା
କିମ୍ବା ଫେରାକାରିବର ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ରତ୍ନ କାଳୁ ସମ୍ମଦ୍ଦିନ
କୁଣ୍ଡ ଦବୀରୁତ ହୋଇ ଦେଇ କାହାଁ । କବନଥିବେବ
ଦିଲା ଅଗ୍ରିରେ ପୋଡ଼ି ନ ଯାଇବୁ ଦଶାରମଜାଳ କାମକ
ଏକ କମ୍ପି କାଳୁ ଫୋର ନେଇ ଓ କାଳ ନାହିଁଲ ଦିଲା-
ର କବ ନେଇ ଫେରାକାରିପ୍ରଦୟାଗନନ୍ଦ ବିବା । ବ୍ୟକ୍ତିଗତି
ଅବଶେଷରେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ଦେହ ହାତ୍ମାଙ୍କଳ ପ୍ରତି ହୋଇ
ଦାଇର ପ୍ରତିଷ୍ଠାଦ ବିଶ୍ଵଳେ ।"

ନ୍ୟାୟ ସେ ରହିବ ହୋଇ ଯିବ ଓ ସମସ୍ତାଧୀ
ଦିଗ ଅଣେ ଉତ୍ତର୍ପୁ ପ୍ରତି ପାଇଁ ଅନିକର
ହେବେ ଯଦି ଘର୍ଷଣ ବଳ କୁଣ୍ଡିପାଏ ତେବେ
ଏପରି ଚେଷ୍ଟା କରିଲୁ ନତେହୁ ତୁଳି ହୋଇ
ବହିଲୁ ଅନର୍ଥକ ଗଣ୍ଡଗୋଲ ଲଗାଇବାହାର
ସାର ବାହୁଦର ଓରାଙ୍ଗ ସଙ୍ଗେ ସମସ୍ତାଧୀର-
ଶକ୍ତି ଫଳିବେଷ୍ଟା ନ କରିଲୁ ।

ସାପୁତ୍ରିକସଂବାଦ ।

ଗତ ରହିଗାର ଦିନ ଏଠା ପ୍ରଧାନାମାର ତାଇକେଟର
ମାନିକର ସବୁ ହୋଇଥିଲା । ଏଥରେ ଗତ ଅଗ୍ରକ୍ଷଣ ମାସରେ
ଶେଷ ଦେବା କର୍ତ୍ତର ହୃଦୟର ମୁହଁତ ହୋଇ ରୂପିନୀଙ୍କ
ଚିତ୍ରକର୍ମ ଟ୍ୟୁଳା ଲେଖିବା ଲୁହ ଦେବାର ଧାର୍ମ ହେଲା
ଏହା ଗତ ସମ୍ବୋଧନକଳ ଅଛି ।

ମେହେ କହିଲୁ ପାହୁ ବାଲିପଦ ଶାନ୍ତିରୀଣା ମୁଖ୍ୟପାଳ
ଦୁଃଖାଶ ସଙ୍ଗପଦରେ ଥିବାକେଳେ ଜଣେ କନ୍ଧକଳକୁ
ବାବ ମରିଥିଲେ । ସେ ସଙ୍ଗପଦରେ କିଛି ବିଆ ହେବାର
ଦୁଃଖ ସଙ୍ଗପଦ କରିଲେ ରହୁଣା ଦେଇ ସକାଳରେ ।
ବିଆ କେତେବୁଝ ସଜନ ଆସେନୀରେ ବହୁ ନ ଗାହୁ ।

ଶୋଭାରୀ କି ଏହି ମାଳିକ୍ରେଟ ଦିଲ୍ଲୀ ସାହେବ କିମାରୁ
ଦିଲ୍ଲି ଦେବାରୁ ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ବପୁ ଶୋଭାରୀ
ଦଲୀ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ପୂର୍ବରୁ ବାବୁ ଯାତାହାନ୍ତି ମୁଖ୍ୟମା
ଠାକୁ ଅବୁ ଅଛନ୍ତି ।

ବର ମୋହାର ପରିଷାରେ ତେଣାର କବିତ ପରିଷାର
ଦୋଳନ୍ଥଙ୍କେ; ସେଥିମଧ୍ୟ କାଳେଶ୍ଵର କାବୀ ଜାହିନାଖା-
ରାସ ଓ ରତ୍ନଧରବେଷ ଏବଂ ପିପର ନିବାରୀ ସ୍ମୃତ୍ୟର
ଶ୍ରୀମାତ୍ର ପରିଷାରୋତ୍ତମ ହୋଇଅଛନ୍ତି ସରକା ବନ୍ଦେ ।

ଗନ୍ଧ ସମ୍ପ୍ରାଣୀ ଦିଳ ମୟରରଙ୍ଗରେ କାରିପଦା ସ୍ଥଳ ଗୁହରେ

ତମାଙ୍କର ସବୁ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କ କରିବ ହେଉଥିଲା, କରିବାକାରୀ, କରିବାକାରୀ, ଯାଇଲାକାରୀ ଓ ଅଗ୍ରବୁନ୍ଦର ବାକି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ରହିଲା । କିମ୍ବାକେ ଏ ଅସମ୍ଭବ ସବୁ କେବେ ଶବ୍ଦରେ ?
ଧୂରାଳର ଦାଙ୍ଗିଲାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣାଯାଏ ସେ ଦିଲେ

ଜାର ଲୋକ ହୋଇଲ ଠାରେ କହିଲୁମେଖଳର କେତେ
ପ୍ରଦ୍ବୁ ଲୁଟ ନେଇଲେ ମାତ୍ର ଅଳ୍ପକ୍ଷେଣ ସରକାରୀ ସେଇଥି
ପାହିଲୁ ଖୋରାର ରହେବାଟି ହତ ଏ ଗାହିବ ବସ
ଚିତ୍ରକଣ କୁହାର ଥିଲେ । କିବିରେ ହସାର ଶାକଦୂ
ର ହେବ । ବୋହିଙ୍ଗାନାମେ ମେହନତ ଆୟୁ ଲାହୁର
ଦମ୍ପତ୍ତି ଜାର ମେଦନ ଦେଖାଇ ଘରାବ ଘେରେଇ
ଧର ଅଛନ୍ତି ।

ଦାଶୀ ସମୟ ଅନ୍ତର କୁର୍ବଣ ଶାହୀ ଏମିତି
ବଳାବ ଦେଖି ଦାକ କରିଥିଲାର ଧାରାପକମିତିର
ପାଇଁ ଧରି କାହିଁ ଦେଇ ଏହି ପ୍ରମାଣିତ କରି
ଲେଖି ଅଛି । ବାହୁଦବ ତାଙ୍କର ଗଠାନକା ପ୍ରମାଣ
କାହାରତ ଉପରୁ ।

କେତେ ଶାତ୍ରେ ମାନ୍ୟମାନ୍ୟରେ ମହୋତ୍ତମ ହେବା
ଏ ଲୁହାଚାର୍ଦ୍ଵ ସହିତରେ ମଧ୍ୟ କରିବରୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧ-
ରେଯା ଖର୍ବ କରିଲୁଣ୍ଡି । ତଥା ସହୃଦୟ କଳୀ ପରିଷକ
୩୦ ମିନ୍ଟ୍‌ରେ । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ମହାସାଗି ଝରିମୟିବର
୩୦୦୦ କଳୀ ଓ ମହାସାଗି ଉତ୍ସନ୍ମୟାଦନ ଠାରୁତ-

କିମ୍ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ଥାଏ । କୌଣସି ବନ୍ଦେଶ୍ୱରେ ମହାବାଣୀ ଥିଲେ ଯୁଦ୍ଧର ମାନ ପରି ହାହୁଁ ନତ ଅନ୍ତର ଓ ପ୍ରଶଂସାର ବନ୍ଦେ ।

ହାଲବୋର୍ଡର କେତେକ ଠେଲାର ମୋଟିଆରଦାରୁ ପୂର୍ବ
ତିଥି ପାଇ ନଥିବାରୁ ମବଦମାରେ ସର୍ବାଳଜାକ କରିବାରୁ
ଅଧିକ ହେବାରୁ ହାଲବୋର୍ଡର ପ୍ରଧାନ କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତି କରି
ସେ ଠେଲାମାକୁ ନର୍ତ୍ତକୀ କଲେ ମୌଳିକର ସେ ନର୍ତ୍ତକ
ହୋଇଥିବ କହିଛି ମୋଟିଆରକୁ ବାଣୀ କଲେ । କିନ୍ତୁ
ସାହେବ ବୋଲାନ୍ତି ଥିଲେ ସେତେବେଳେ ବଳରେ ଠେଲାର
ବଳରୁ ଚାହିଁ ଦେଇବାରେ ଥିଲେ ଆଖି ଥାଏ ପୂର୍ବ ତିଥି
କେଇଁ ମାମ୍ବ କଲାଇଥିଲୁଣ୍ଡି ଓ ଅନ୍ୟ ପ୍ରଧାନ ଠେଲାମାକଙ୍କର
ମଧ୍ୟ ଏହିପ୍ରକାର ଥିଲା । ଏ ଗୁରୁତିରେ ଠେଲାମାନେ
ଅନ୍ତର୍ଭିତ ହେବେ ।

୧୪ ପରଶ୍ରମାର ଆସିଲାକୁ ତ୍ରିକେନ୍ଦ୍ର ସୀଇ ବାଳୁସ୍ଥର
ଦୂରନ୍ତ ଜଳ କରସିରେ ନିୟନ୍ତ୍ର ହେବେ । ଏହାକର ମାମିବ
ଦେବତାଙ୍କ ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ହେବେ ।

ଆଶାମର ପ୍ରଥାକ (ତୃତୀୟ) ବନିଶନଙ୍କ କର୍ମ ଉଠି ଯଦି ।
ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର ଏ ପଦ ଉଠି ସିକାର ଅବଶ୍ୟକ । ଏଥରେ
ଅନେକ ବିଷୟ ଲୋକ ହେଉ ।

ବନ୍ଧୁଯ ମହାମାନେ ପରିବାରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ଦିଷ୍ଟରେ
୨୦୪୩ ଶଙ୍ଖ ଦେବା ନିମିର ଏକଶତ ଟଙ୍କା ପୁରସ୍କାର ଦେବାର
ମାତାବାର ମେଳକ୍ଷେତ୍ର ସାତ ଅସ୍ତ୍ର ଦେବାର ଅନ୍ତକାହା-
ନ ବିଦ୍ରୋହିମାନେ ଏ ପୁରସ୍କାରର ଦେଖା ଦିବ ପାରିବେ ।
ଏପରି ଜୟମ କାହାକି ? ଅନନ୍ତାହିତ ସୁରକ୍ଷମାନେ ଏ ଦର୍ଶନୀ
ଅଧିକ ମୁହାନ୍ତିକ ? ।

ଏକ ହିନ୍ଦୁର କଲେହଟର - ସେ କିମ୍ବରେ ଅନେକ ବର୍ଷ
ପର୍ଯ୍ୟ ତରି ଅଳ୍ପ ଜିବନ୍ କବିତା ହେବାର ପାଇଁ ହେବାର
ଜାଗର ଜଣେ ଅଧିକ ବର୍ମଗୁରୁ ଚାକର ଅବର୍ଥନା ପରିତ୍ରା
ଦ୍ୟମ କଲେ ଓ ଏହି ଜୀବନରେ ଅନେକବେଦା ସ୍ଵପ୍ନ
ଲେ । ଦୂରହୃ ଶାନ୍ତ ହୃଦୟ ଓ କଲେହଟରଙ୍କର ପ୍ରତିନ୍ଦୀ-
ତ୍ରେ ହେବାର ପ୍ରସାଦ ହେବା ଅନ୍ତର୍ଗତ କବା । ଯାହା ଶାନ୍ତରେ
ଜୀବିତ ଶାନ୍ତନିରିକ୍ଷଣ ଦୟାରେ ଦେବାର ହିଁ ହୃଦୟ
କୁ ବର୍ମନ୍ତମେଣ୍ଠ ଏ ବାଣୀ କାଣି ପାଇଲେ ଓ ତାହା ନିମ୍ନ
ଦୂର ସବାକୁ କଲେହଟର ଓ ସେ ଅଧିକ ବର୍ମଗୁରୁଙ୍କ
କୃତ ଉତ୍ସନ୍ନା କର ଦେବାଇଛା । ସମୟ ରେଖାଦାରଙ୍କ
କୁଝ ଦେବାର ଆଜି କଲେ । ଶାନ୍ତରେ ଯେତେ ତଥା
ନିର୍ଦ୍ଦରି ବାଦିଥିବେ ତାହା କ୍ରମାନ୍ତରକେଣ୍ଟିବ ? । ତାହା
ର ଗର୍ଭମେଣ୍ଠର ଏ ଅଳ୍ପ ଅଛ ସଥାର୍ଥ ଅଟେ । ଏବେ
ର୍ଥକ୍ ଅବର୍ଥନା ଅନେକ ହେବ ଅଛ । ଏହା ରହିବ
ବାର ରହିବ ।

ମହାଦ୍ୱାରା ପୂର୍ଣ୍ଣମୟୀ ପରିବ ଉତ୍ତାତରର ସତାକାନାନିର୍ମି ବୁଦ୍ଧର ପରମା ନନ୍ଦିର ବୁଦ୍ଧର ସାହେବ କରିଥିଲେ ତ ବଳଠାରେ ମୁହଁଙ୍ଗ ହୋଇ ଗାହି ସତି ତୋରମା ପାଠି ତ ତତ୍ତ୍ଵର କାଳେ ସରଜାର ହିଲେ । ୧୯୨୧

ଦାକୀର ଜିବାକ ଶାକେ ଏହିକୁଳଗନ୍ଧ ସି, ସମ୍ବନ୍ଧର
ଏହି ସ୍ଥତ ଲାହୋଯାର ଉପାର୍ଥୀ ନାହାଇବ କିମ୍ବେଳିର
ଶଷ୍ଟିତର ମୂଳମାନକମାନର ହିମକ୍ରେ ୩୨୫୦୦୦୦ ଦାକ
ଅଛିନ୍ତା। ଏହିକୁଳେ ଦୟାଗାର ନିକାମନ୍ୟ ୨୦୦-
୨୫୦୦ କରୁଣାର କରୁଣାର ନିକାମକ ଦାକ ଅଛି

ହୁଏକ ତାପ ଦାଳକମାଳକରେ ଥୋଳା ପ୍ରସୂତ କରଇ
। ଗାହକ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରକାଶନକ ଟେଲିଭିଜନଙ୍କ
। ଅଧ୍ୟା ଚରଣମିଶ୍ର ବ୍ୟସ୍ତ ଉତ୍ସାହରେ ।

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପାତ୍ର

ସାଧୁହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶ ୧୫ ମ
ପ ୧୭ ଜାନ୍ମ

ତା ୧୭ ଦିନ ମାହେ ପାତ୍ରିଲ୍ ସଂଖ ୫୮୦ ମହିତା । ମୁଦ୍ରଣାଳୀ ବିଷୟ ପତ୍ର ପାତ୍ରିଲ୍ ସଂଖ ୫୮୦ ସାଲ ଶନବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟେଳ୍
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁଟ୍ୟେ
ମଧ୍ୟମାତ୍ରାର ଭାବମାସିଲ ଟେଳ୍

ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟର ସହ୍ୟ ମନୋମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାୟ ଶେଷ ହୋଇଥାଏ । କଳସରବେଳିବ ଦଳ କି ଯାହାଙ୍କ ହାତରେ ଏତେବଳ୍ଲ ଶାସନଭାବ ଥିଲା ଏଥର ପରମ୍ପରା ହେଲେ ଓ ଲବରଲବଳ ୧୦୦ ଗୋଟି ଅସନ ଅଧିକା ଲାଭକର ଉନ୍ନତିକ ଲାଭକର । ଲବରଲ ଦଳଠାରେ ଭାରତବର୍ଷାବିନିକର ଅନେକ ଉନ୍ନତିର ଆଶା ଏଣୁ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଲାଭକୁ ସମସ୍ତେ ମନାସୁଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କ ଘଟିଥାଏ । ଫଳ ଯାହା ହେବ ଦେଖାଯିବ ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେନରଲ ମହାମାନ୍ୟ ଲର୍ଡ ଲିଟନସାହେବ କଳସରବେଳିବ ଦଳର ଲୋକ । ସମାଦିପନମାନଙ୍କରେ ଲୋକାୟାଏ ସେ ଲବରଲ ଦଳର ଉଠିଥାଏଇ ପାଇଁ ପଢ଼ିବାକୁ ସେ ବେଳହୁଁ ଛପ୍ରଣା ପଠାଇ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜନ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେନରଲ ରିଲିବିଏହୋଇ ଅସିବେ ତହିଁର ଅନୁସକ୍ଷାନ ବିଲୁପ୍ତରେ ହେଉଥାଏ । ସାଧାରଣ ବିଜ୍ଞାପ ଏହି ଯେ ଆଗାମୀ ଜୁନ୍ନମାସରେ ନୂତନ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେନରଲ ଏଠାକୁ ନିଯନ୍ତ୍ରଣ ହୋଇ ଅସିବେ ଏବଂ ଲର୍ଡ ଲିଟନସାହେବ ବିଲୁପ୍ତକୁ ପ୍ରସ୍ତାନ ଆଶିକରିବେ । ନୂତନ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେନରଲ ଅସିବାର ବିଲ୍ମ ହେତୁ ଲାଭ ହେବ କିନ୍ତୁ ସହିତ ଏହା ହେବ ।

ଏବେ ବଡ଼ ସାହେବମାନେ ସେଇବେଳେ ବିଲୁପ୍ତରୁ ଭାରତବର୍ଷକୁ ଅସନ୍ତି ତେବେଳେ ଅନେକ ପଥଖର୍ଜ ଲାଗେ । ସେହି ଖର୍ଜ ଭାରତବାପୀର ଷ୍ଟେଟ ସେକେଟେର୍ ପ୍ରସ୍ତାବ କରି ଅଛନ୍ତି । ଗାତ୍ର ଗୋଟା ଓ ପାଥେମୂ ହିସାବରେ ୧୯୩ ଗ୍ରାମ୍‌ପୁରୀ ବିଧ ଅନୁସାରେ ବଡ଼ଲଟିକର ୫୦୦୦୦, ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଭାର ପ୍ରତି ସହ୍ୟ କର ୧୦୦୦, ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଓ ବିମ୍ବ ଗବର୍ଣ୍ଣରେ ୧୫୦୦୦ ଏମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଭାର ପ୍ରତି ସହ୍ୟକର ୧୦୦୦୦, ସମ୍ବୂଦ୍ଧ ଭାରତର କିମ୍ବାର ଇନିଚିପକର ୨୫୦୦୦ ଏଜନ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ବିମ୍ବର ୧୦୦୦୦, ଓ ୧୫୦୦୦, କଲିକତା ବିଶ୍ୱାପକର ୧୫୦୦୦ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ବିମ୍ବର ୫୦୦୦ ଏବଂ ପ୍ରତି ଆର୍ଟିଚିକନକର ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ମାତ୍ରେ ଅଛି । କଥାରେ କହନ୍ତି “ଭେଲିଅମ୍ବାରେ ଭେଲ” ଏ ବ୍ୟଥ ସେହିପ୍ରକାର ଅଟେ । ଆମ୍ବାନଙ୍କ ବିଦେଶକାରେ ଏହା ଅନେକ ଭାଗୀ ହୋଇ ପାରେ ଓ ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣୁଥିବୁ ଯେ ଶ୍ଵାକହୋପ ସାହେବ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ସଭାରେ ଏ ବ୍ୟଥ ଭାଗୀ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହା ହେଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଅନେକ ଲାଭ ହେବ କିନ୍ତୁ ସହିତ ଏହା ହେବ !!

ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟରଙ୍କରେ ସହ୍ୟ ମହାମାତ୍ର ପଣ୍ଡଟ ସାହେବ ଭାରତବର୍ଷକୁ ସେମନ୍ତ ପରମବନ୍ଦୀ

ତାହା କାହାରଠାରେ ଅବଦିତ ନାହିଁ । ଦୁଃଖୀ ବାଗ୍ରିମ୍ବାନ ଭାରତବର୍ଷକୁ ହିନ୍ଦ ଭଦ୍ରେଶ୍ୱରେ ସେ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ସଭାରେ ସମୟରେ ଯେମନ୍ତ ସୁହି ଅଛନ୍ତି ବିଶେଷତଃ ଆୟ ବ୍ୟଥ ବିଷୟରେ ସେମନ୍ତ ସାର କଥାମାନ କହି ଭାରତବର୍ଷକୁ କର ଭାରର ଭାଷା କରିବାର ତେଣ୍ଟା କରିଅଛନ୍ତି ଭାବା ସ୍ଥାନପୂର୍ବ ସଂବାଦପତ୍ରମାନଙ୍କରେ ପୁନଃ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ ସେ ସମୟର ଦ୍ୱରାକୁ ପ୍ରୟୋଗକ ନାହିଁ । ନୂତନ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟର ସହ୍ୟ ମନୋମାତ୍ର ସମୟରେ ପଣ୍ଡଟ ସାହେବ ପାଇବା ପରିବରେ ଅନେକ ଯତ୍ନ ହେଉଥିଲା କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କୃପା ଓ ଭାରତବର୍ଷର ଭାଗ୍ୟବଳକୁ ହାଜାନ୍ତି ନଗରବିଷୟମାନେ ପଣ୍ଡଟ ସାହେବଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ମନୋମାତ୍ର କରିଅଛନ୍ତି । ଏଥିର୍ବେଳେ କଲିକତାର ଭାରତବର୍ଷାପୁରୀ ପାଦ ବାକମାର ମନୋମାତ୍ରକାରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଧଳ୍ୟବାଦିତ ପଠାଇବାର ପ୍ରତିକାର କରି ପଠାଇପି ପଠାଇଥାଏ । ଆମ୍ବେମାନେ ଆଶା କରୁଥିଲା ଏ ପ୍ରକାର ପ୍ରାଚିକର ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଦୁଇବା ଲୋକ ସହିତ ଯୋଗ ଦେବେ । ଆମ୍ବାନଙ୍କ ସମୟରେ ଦୁଇ ପ୍ରତିକାର ରହିଥାଏ ଯାହାକର ଭାବୀ ସେ ଅଧି ପାଠ କର ସାକ୍ଷର କର ଦେଇ ପାରନ୍ତି ।

— * —

କାରୁଳ କାଣ୍ଡର ଲଜ୍ଜା କାଣ୍ଡରୁ ବଳନାହିଁ ।
କାଜା ସେ କେବେ ଶେଷ ଦେବ କିମ୍ବା ନିଷ୍ଠା
ଜଣା ଯାଉ ନାହିଁ । ଏ ଲିଖ ତା ୧୦ ଦିନ
ସମ୍ବାଦରୁ ଜଣା ଯାଏ ସେ ମହିମବ ଜାନ ଯୁ-
ଦିର ବିଶେଷ ଆୟୋଜନ କରୁ ଅଛନ୍ତି ଓ
ପଥମାନଙ୍କରେ ମନୁଷ୍ୟ ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି ସେ
ତାଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନମରିରେ ବାହାରକୁ ଚୌଖ୍ୟରେ
କାଟେ ପ୍ରତିଦିନେ ନାହିଁ । ତିର ବର୍ଣ୍ଣର
ଏକ ସହସ୍ର ସେନ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କ ଲୋକେ
ହାତିର ରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରୟ ଏକ ପ୍ରାନ୍ୟର ଅଛନ୍ତି ।
ମୂରାଣୀ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ସରଦାର ମିରିବର୍ଜିନ୍
ଅନେକ ସହସ୍ର ଲୋକ ଯୋଗାଇବାର ଅଣ୍ଟି-
କାର ହରିଅଛନ୍ତି । ହସାରକ ଲୋକେ ତା ୫
ଶିଖ ଗୁଡ଼ରେ ଦୂର ତାକିମର ଅନମଣ କର
ଦେବେବ ତୁବ୍ୟ କେଇ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି । ସର-
ଦାର ଅବଦ୍ୟରହିମାନ ଝାଁ ସେନ୍ୟ ସଜାଇ
ଅଛନ୍ତି ଓ ଅନେକ ସରଦାରଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ବର-
ଦାର ତେଣ୍ଟାରେ ଅଛନ୍ତି । ମିରିବର୍ଜି ଅମିରକର
ସେନ୍ୟକୁ ଏକବି କରିବାରାଣ ଜଣେ ମନୁ-
ଷ୍ୟ ବାରବାଗରୁ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି । ଆଉ କେହିଁ
ସରଦାର ଏହିପରି ବଶିବାଳ ଲଗାଇବାରେ
ଅଛନ୍ତି । ଥରକୁଆର ହାରକା ପ୍ରଦୟରେ ସେ-
ମାନେ ଏଥୁ ହେଉ ଜାହାନ୍ତି ଓ କେବେ ଯେ
ଥୟ ହେବେ ଏହି ତାରୁଳ ଦେଶରେ ଶାନ୍ତି
ସ୍ଥାପନ ହେବ କିମ୍ବା ଜଣା ଯାଉ ନାହିଁ । ଗ-
ଜନଙ୍କ ଜାତିରୁ ସେନ୍ୟ ପ୍ରେରଣ ହେଉ-
ଅଛନ୍ତି ବରତ୍ତ ହୃଦ ସେ ସେମାନେ ଜଣ୍ମଗାନ
ହେବେ ।

କଲେଷକୁର କୁତ୍ତନ ଅଳଜ ବଜାଳା
ହାରନ୍ଦିଲର ଏହି ୮୦୦ ସାଲର ୨୫ଟିଲା
ନାମରେ ବଜାଳା ଘରେଟରେ କାହାର ଅଛି ।
ଏଥର ଟାକ୍ତ ବାପୁକମାନେ ଖୁବ ଶ୍ରେଣିରେ
ବହଳ ହୋଇଥାଏଇ ସଥାପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ଟେୠ୦୦
ଦୂରୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ଟେ୧୦୦ଟା ଛୁଟାଯୁ ଶ୍ରେଣୀ ଟେ୧୦୦ଟା
ତୁର୍କି ଶ୍ରେଣୀ ଟେ୧୦୦ଟା ପଞ୍ଚମ ଶ୍ରେଣୀ ଟେ୧୦୦ଟା
୩ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ଟେ୧୦୦ଟା ଟାକ୍ତ ଦେବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଥାଏ । ଯାହାର ଅଧ୍ୟ ବାର୍ଷିକ ଟେ୫୦୦ଟାରୁ
କିମ୍ବା ସେ ଥାର ଆନନ୍ଦରୁ ଓ କୋଣର ବାଗିକୁ
ଯେଉଁ ଟାକ୍ତ ଦେବାର ଦେବ କହିର ହର୍ବ
ଯାମା ମହାରାଜ ଟେ୧୦୦ଟା ହୋଇଥାଏ । ଏହି କିନ୍ତୁ
ଏହି ଦୃଷ୍ଟି ଉପରେ ପଢ଼େକ ଟାକ୍ତାବୁଦ୍ଧର
କାହାର ଅଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ କଲେଜର ମୋରମ

ଏହି ଶ୍ରେଣିରେ ଧୂଳୁ କରିବେ ଓ ଏଥୁର
ଅନ୍ୟଥା କଲେ ଟାକ୍ତାଦୀପୁଳ ଦରଜାପୁ କର
ଆପଣା ଯୁଧ୍ୟାର୍ଥ ଆୟୁ ପ୍ରମାଣ କରଇ ଉତ୍ସପ୍ତୁ
ଶ୍ରେଣିରେ ଉଚିତ ହୋଇ ପାରିବ । କଲେକ୍ଟର
ଶ୍ରେଣୀ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଟାକ୍ତାଦୀପୁଳକୁ
ସୁଇଜ ସମ୍ବାଦ ଦେବେ ଓ ତାହା ପାଇବାର
ତନିମାସ ମଧ୍ୟରେ ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ହେବ ।
ଆଇନର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଧିମାନ ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା
ଟାକ୍ତାଦୀପାତ୍ର ସୁବିଧାକର ହୋଇଥାଏ । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବିବରଣ ଏଥୁପରେ ଲେଖାପାଇ ଥିବାରୁ ଆଜି
ଉଛେଷ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ଏହା
ଏଥର ଟେକ୍ୟୁନ୍ଡା ଦେଇନରେ ଅସେବନ
ଦୟକୁ ଦେବାର ପ୍ରିର ଦୋଇ ସବାରୁ ବନୋ
ବସୁ କାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ଭଲ ହେବାର ଅଶ୍ଵ
ହୋଇପାରେ ତଥାର ସାମାଜିକରର ବିପଦ
ଓ କଣ୍ଠ ଦୁଃଖ ମିଳ ନାହିଁ ଏଥୁାର ଏ ଟାକ୍ତାଦୀପ
ଆଦୌ ଭୂତିନିବା ବାହୁଦୟ ।

ପ୍ରଧାନବାବୁଙ୍କ ଇତିହାସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାଜା
ପଦ ବାହୁଦର ଦ୍ଵିତୀୟ ପତ୍ର ଅମେରିକାନେ ପାଇ
ଥିଲୁ । ଏଥର ଏହାର ଛାତ୍ର “ କଗନାଥ
ନାମର ” ବୋଲି ଦିଆଯାଇଥାରୁ ଏବଂ ଶେଷ
ରେ ‘କମଣ୍ଡ’ ଥିବାରୁ ଆବୁଜ ବେଳେ ବାଜା
ରିହାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାହୁଦର ଥିଲା । ବାହୁ ଅଧିକାରୀଙ୍କ
ଏହାକୁସବା ଅପେ ବିତରଣ କରିବାହୁରେ
ଅମ୍ବାନଙ୍କୁ ଅନେକ ଅଳିର୍ଥକ କଷ୍ଟରୁ ବିଜ୍ଞାନରୁ
ବାହୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଥାରୁ । ଏହାରେ ଯେଉଁ
ବିନିଷ୍ଠାର ବିବରଣୀ ଲେଖାଅଛି ତାହା ଗଲି ପଡ଼ି
ଦାରେ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ପାଠକଙ୍କୁ ଲାଗୁଇଥାରୁ
ସବୁଟି ଅଛି କିମ୍ବା ବିଜ୍ଞାନର ନାହିଁ । କେବଳ
ତାହାର ପଢ଼ରେ କେତୋଷ ତ୍ରୁମ ଥାଇଲା
ତାହା ଚିହ୍ନାଇଦେବା ଅବଶ୍ୟକ କାରଣ ଯେ
ତ୍ରୁମ ଜୀବନକୁ କି ଅନ୍ୟତ୍ରରୁ ମୁକ୍ତିପାଇବା
ବିଠିଲା । ପ୍ରଥମରେ ‘ବିହିତ’ ଶବ୍ଦ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ସେ ‘ବିଧନ’ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟକ୍ତତାର ବିଭିନ୍ନରେ
ସେମନ୍ତ କି ଉତ୍ସବ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ବରି ପ୍ରତ୍ୟେକ
ନାହିଁ ଦୃଶ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନରେ ଏ ବିଭିନ୍ନରେ
ଗବହୀମେଘ ହତ୍ୟାକାଳ ହସ୍ତକ୍ଷେପର କରି ପାରିଲୁ
ବୋଲି କହିବାର ଲେଖାଅଛି ମାତ୍ର ବିନିଷ୍ଠାରେ
ଦିପସ୍ତିର ଥିବା ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣିଥାଏ ଦେଇ
ଯାଦେବନ ଏପରି ନ କହି କେବଳ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟର
ଥିବା ଦେଇରେ ମର ଦେବାକୁ ଅଧିକ ଦେଇ
ଲେ । କେବଳରେ ଲେଖାଅଛି ଦେଇ ସଂକଳନରେ

ଦେବକ ଛତିହାସରେ ଜଗନ୍ନାଥଦେବଙ୍କ
ଦୁର୍ଦ୍ଵା କଥା ଲେଖାଥିବାକୁ ଓ ଶାହା ସ୍ମୂଳରେ
ପଠିବ ଦେବାକୁ ସଜ ୯୩୭ ସାଲରେ ବୈ-
ଦେୟର କବ୍ୟାଳୟ ଶିଖ ଅଭିଷରେ ଉଠି-
ସାଲଥିଲ କିନ୍ତୁ ପ୍ରବେଶିବା ପରାଣାର ଏ
ସ୍ମୃତି ଥିବାହେତୁ କେତେ ମୂଳ ଛଠିଗଲ
ଏବ ମାଦଳାପାଣୀର ଲେଖାହାସ କି ଅନ୍ଧା
ହେଲ ସେ ସମସ୍ତ ଲେଖିବାର ଉଚିତ ଥିଲ ।
ବାସ୍ତବରେ ଯେବେ ସେବା ସତ୍ୟ ତୃତୀୟ
ଦେବେ କାଳିବାରୁ ରହୁରେ ନେଣିବି ହିନ୍ଦୁ
ମାନେ ସେ ଅଧିକ ଏ ନଗର ଶୁଦ୍ଧ ପଲାଦ
ନାହାନ୍ତି ଏହାହୁ ବିଚିତ୍ର ମରିବାକୁ ଦେବ କା-
ରଣ ବରା, ଲେଖା ଓ ଶ୍ରୀପାହାସ ଏହାଙ୍କ ବିଜ
କର ବେହି ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦୁର୍ଦ୍ଵାର କଥା
ପ୍ରଭୁର କର ନାହିଁ ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ସଞ୍ଜକରେ
ଖଣ୍ଡିଏ ପ୍ରେରିତପତି ପାଇଥିଲାକୁ ତାହା ପ୍ରକାଶ
ବରିବାର ଆଉ ପ୍ରଫ୍ଲେକନ ନାହିଁ ।

ଅମ୍ବ ରମେଶ ଚକ୍ର

ମହାଜନ ଓ କାଠମୋଡ଼ୀରେ ପଥର ତୁରୋଇ
ଦ୍ୱାରା ଉପରିକୁ ଆଶ ଉପରିମ ଦୂରେ କଷୟ
ଏଥୁପୁଣ୍ଡିର କରାଯାଇଛନ୍ତି । କରିବାକୁ କି-
ହିଁର ମନ୍ଦିରରେ ଦୃତାନ୍ତ ଅମୃତାଳଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟା
ପଦ୍ମଲ ପାଠମାହଙ୍କ କରାଇ ଥିଲୁଛି । ବିଲ
ଦିନରରେ ଦୂର୍ବଳ ଶ୍ରୀନର୍ତ୍ତ ଧାରମାକୁ ପାର୍ଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ
ଦିନ୍ଦୁ ପ୍ରକାଶରେ ଚଢ଼ୁଥାଇବୁ ସେ ପଦ୍ମବିନ୍ଦୁ
ଏକପ୍ରତିବାର ବନ୍ଦୋଦୟ ହେବା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ
ପଦ୍ମମୁଖେର କଷୟାଳଳୀ ପ୍ରପୂର କରି ଗଲା
ପିତ୍ତମର ମାତ୍ର ତା , , ତାଙ୍କ ଉତ୍ସବ ଅଜ୍ଞା-
ନ୍ତୁର ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛନ୍ତି । ଏହି ଶ୍ରୀନର୍ତ୍ତ-
ମାରେ ଧାରମାକୁ ଉତ୍ସବରେ ଗୋଟିଏବି
ହୋଇ ଏକ ଶ୍ରୀନର୍ତ୍ତ ଦୂର୍ବଳ କଷୟାଲଙ୍କ
ଦେଖାଇଅଛି । ପଥର ତୁ କୋଣିଆର କରୁଣ
ଅମୃତାଳଙ୍କ ଉତ୍ସବର କଷୟ ହୁଏଇ କାହା
ହମେ କେବଳାଟି ଯାଥା—

	ପ୍ରମାଣେଣି	ସ୍ଵ ଦେଶୀ	ସ୍ଵ ବେଳୀ
ପ୍ରତୋଷ ଦିନଟି	୫୦ /	୩୦ ୯୦	୫ ୦ ୯୦
ସତ କୋଣ କାହିଁ			
ପର ଦିନ	୩୦ ୧୦	୩୦ /	୩୦ ୧୦
ମହାଜନ କାଠମୋହାରୀ	୫ ସ୍ଵ ଦେଶୀ	ବାହୁ କ୍ଷ.	
କାରୁ ମେଚିଖର ପାହେବ ପରିଚାଳି ଉତ୍ସବ			
ପ୍ରତୋଷ ଦିନଟି ରୁକ୍ତି ୫୦ ୯୦ ସବବର୍ତ୍ତେ ୫୦ ୯୦			
କେ ବୋଲିଥର ଠ ୦ ୯୦ ପରବର୍ତ୍ତେ ଠ ୦ ୯୦			
ବର ପାଇମାଳ ଜିଲ୍ଲା ଜଗନ୍ନାଥ ଅଷ୍ଟବିଂଶ			

ପ୍ରାପ୍ତି ହେଲା । ଏଥରେ ସେ ଓ ମୁୟନିଷିଳ
କଟିଗଲିବାମାନେ ଆଜିନିତ ହେଲେ । ଧୂର୍ବଳ
ବ୍ୟଥା କିଏ ଅନବନ୍ଧନ କରୁଛ ?

ବାଟର ଗୋଣୀ ବା ଉତ୍ସୁମ କୁ ରସୁମ ନୂଆ
ନହିଲ । ଏହା ପତ୍ର ୧୯୭୫ ଶାଖ ସିତମ୍ବର
ମାସ ଜାରୀ ୧୪ ଦିନ ଲିପ୍ରତ ଆଜିଥାର ହୋଇ
ଅଛି । ସେହି ଆଜିନ୍ଦୁମାରେ ମହାନିଧି ଓ ବାଠୀ
ଗୋଡ଼ି ୨ ପୃଷ୍ଠାରେ ଥିବା, ପୃଷ୍ଠାରେ ଥିବା ଏବଂ
ରସୁମ ସେ ବାଟମାନଙ୍କରେ ପ୍ରଭାବହୋଇଥିଲା ।
ମାତ୍ର ଏ ଦେଖିଯୁ ଦିନତ୍ରକ୍ଷପିତ ଜାତି ଅତି
କଷ୍ଟକର ହେବାରୁ ମେ ସମୟର ପ୍ରାସ୍ତୁତ କମି-
ଶନର ଗାହେବ ଗବର୍ନ୍ମନେଶ୍ଵରେ ଏଠା ଲୋକ-
କର ଦୂରବିଦ୍ୟା ଜଣାଇ ପଥକ ଓ ବୋଟିଆ
ବା ଭରିଥାଇ ରସୁମ ଜାଗା କରିବା ଓ ପାଇଁ
ଦୋଡ଼ା ଜାତ ଜଣାଇବି ୨ ପୃଷ୍ଠା ଅନୁ-
ଗାରେ ଯେହିର ଅଭିଭ ରସୁମ ହୋଇଥିଲା
ସେପର ବନ୍ଦିବାର ପ୍ରାଚାବ କଲେ । ଗବର୍ନ୍ମନେଶ୍ଵର
ସୁଦର୍ଶନ ପୂର୍ବକ ଏ ପ୍ରାଚାବ ଦେନା କର ପଥ-
କର ଏହି ପଇସା ଓ ବୋଟିଆ ବା ଭରିଥାଇ
ଦୂର ପଇସା ରସୁମ ଏହିଲ ସକାଳେ ଧାର୍ଯ୍ୟ
କରି ଏଥର ଆଜି ସନ୍ତୋଷ ଶାଖ ଅଗସ୍ତ୍ୟ
ଓ ଜନମର ମାସରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ । ମହା-
ଜନ୍ମ ଓ ବାଠୀମୋଡ଼ି ୨ ପୃଷ୍ଠା ଥିଲେହେଁ
ସେହି ସମୟରୁ ପଥକ ଓ ବୋଟିଆଙ୍କ ଜଣା
କରିଲା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଲ ଥସୁଥିଲା । ବୋଥରୁ ଏ
ଏ କଥା ମେଜକୁର ଗାହେବ ଓ ଅମଲକୁ
ଅଗୋରର ଥବାରୁ ଦେମାନେ ମନେ କଲେ
ଗବର୍ନ୍ମନେଶ୍ଵର ଦୃଶ୍ୟ ଗୋଣୀର ନିରଖକୁ ବର୍ଦ୍ଧ-
ନାନ ବୃଦ୍ଧି କଲେ । ଯଦି ସେମାନେ ଅନୁସନ୍ଧାନ
କର ଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଅବଶ୍ୟ ଜାଣି ପାର
ଥାନ୍ତେ । ଯାହା ହେଉ ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ
ସୁତ୍ର ପୂରଣ କଲୁଁ । ଏବେ ମେଜକୁର ଗାହେବ
କରିଛ କରିବ କର ପୂର୍ବ କରିଲା ପ୍ରଚଳ ରଜନ୍ମ
ଓ ଏହା କରିବାର ତାଙ୍କର ଅସବାର ଅଛି ।
ସେହେତୁ ଗବର୍ନ୍ମନେଶ୍ଵର ଗତ ସିତମ୍ବର
ମାସର ଆଜିର ୨ ଦିନାରେ ଧର୍ମ ଅଦେଶାର୍ଥୀ
ଯେ କୋଣି ମେଜକୁର କିମ୍ବାବଳୀର କିନ୍ତୁ
ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ କହିଲେ କିମିଜରକୁ
ଜଣାଇବେ ଓ କରିବାର ତାହା ସୁତ୍ରପୁର
ଜାଣିଲେ ମନ୍ତ୍ର କରିବେ । ଏ ଦିନାନ୍ଦୀରେ
ମେଜକୁର ଓ କରିବାର ଗାହେବ ଏବଂ ପଇସା
ଓ କରିବ ପଇସା ନିରଣ ହିର ରଜି ପାରନ୍ତି ଓ
ମଧ୍ୟ ଗବର୍ନ୍ମନେଶ୍ଵର ଏ ପରିବେ ପୂର୍ବରୁ ସି-

ମୁଦି ଓ ଆଦେଶ ଥିବାରୁ ଜାହା ସେ ଅନ୍ୟଥା
ଜ କରିବେ ।

ଆମ୍ବାନେ ଶୁଣିଲୁ ବାଲେଶ୍ଵର ମେଳ-
ପୁର ସାହେବ କେତେବେ ଯରିବାକୁର ପ୍ରସାବ
କର ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପ୍ରସାବ ଏହି ଯେ ଶିଶୁ-
ମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ ବାଜକାଳଙ୍କର ଏବଂ ଧଇବା
ଦରସେର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ ଶୁଦ୍ଧ ଜହାନ୍ତରୁ ଉଚ୍ଛ୍ଵୟ
ହେଲେ ଏବଂ ପଇବା କିଆ ଯିବ । ଏଥରେ
କେତେବେ ଲାଗି ଥିଲେ ହେଉଥାନଙ୍କ ବି-
ବେତନାରେ ଏତେ ପ୍ରକାର ନିରଣ ପରିବର୍ତ୍ତେ
ଏଠାର ପୂର୍ବ ପ୍ରଥାନୀଶ୍ଵରେ ଏବଂ ପଇବା ଓ
ପୁରପଇବା ନିରଣ କରିବାର ସମ୍ପ୍ରକାରରେ
ଭଲ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ପଥକମାଳଙ୍କୁ ଏକ ପଇସା
କିରଣ ଥିଲେ ହେଁ ମାଟି ବା ଉଜ୍ଜ୍ଵଳାରଙ୍ଗ
ଅଭ୍ୟାସର ଯୋଗେ ଦେଖିପଇସା ବା ଦୂର
ପଇସା ସବଧା ପଡ଼ଇ ଏମନ୍ୟରେ ଏଥରୁ
ଅସ୍ଵଚ୍ଛ ପଡ଼ଇ । ସରକାରୀ କିରଣ ଦୂରପଇସା
ହେଲେ ଲୋକମାଳଙ୍କୁ ତିକିପଇସା ବା ଶୃଷ୍ଟି-
ପଇସା ସତର୍କର ଘର୍ତ୍ତବ ଏଥରେ କିନ୍ତୁ ସ-
ନେହି କାହିଁ । କେହି ଅବା ବୋଲିବେ ମେ-
ଜ୍ଞାନର ଯାହେବ କଟକଣା କରେ ମାହିମାନେ
ଅସ୍ଵକା କିମ୍ବା ନ ପାରିବେ । ବିନ୍ଦୁ ଏଥା ସହଜ
ବଥା ନୁହେ । ଆଖମାଳୀ ସରକାର ହେଲେ ଦିନ
ଆମ୍ବେମାନେ ମାଟିଙ୍ଗର ଅଭ୍ୟାସର ଦେଖି
ଅସୁଅର୍ଦ୍ଦ ଓ ସେମାନେ ମେଜ୍ଜିଶ୍ରକର ସମ୍ମୁଖ
କଟକଣାକୁ ବଣାକର ଦେଉ ଅଛନ୍ତି । ତେବେ
ଯଥେତି କଟକଣା ହେଲେ ସେମାନେ କିମ୍ବ-
ଦୂର ଅସ୍ତର ହୋଇ ପାରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏଥା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ? ଯେଷ୍ଟିଲେ ସରକାର ମାହିମା-
ନ୍ଦକ ଅଭ୍ୟାସର କିବାରଣ କରି ଆର୍ଦ୍ଦ ନା-
ହାନ୍ତି ସେ ସ୍ଥିଲେ ଜଣା କିରଣ ଆର୍ଦ୍ଦ କରିବାର
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଲେଖିବା ଉଭାରେ ଆମ୍ବେମାନେ
ଆହୁକ ପୁରୁଷ ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ
ଲେଖା କମିଶନର ସାହେବଙ୍କର ଜୀବିଧାରରେ
ଅଧିବାରୁ ଏ ବିଷୟ ଜାଙ୍ଗ ବିଶ୍ଵାର୍ଥୀଙ୍କ ଅଛି ।
ଆମ୍ବେମାନେ ଜାଙ୍ଗ ଅନ୍ଧରେଥ କରୁଅଛୁଁ ଯେ
ସେ ଏକଷତ୍ରସା ଓ ଦୁଇଷତ୍ରସା କରଣ ସ୍ଥିର
ରହୁ ଦେବ କରଣରେ ଆମ୍ବେମାନର ସାନ ନି-
ଲୁମର ଅଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏଥିରୁ ଯଥେଷ୍ଟ
ଦୟମୂଳ ଅଛି ଓ ସେ ଏହା କଲେ ଫୁଲିମାନ--

କର ବଡ଼ ଉପକାର କରିବେ ଓ ଧନ୍ୟବାଦରୁ
ପାତ୍ର ହେବେ ।

ସାଧୁହିକସଂବାଦ ।

ଏଠାରେ କେବେଳମନବାରହି ଶୁଣ କରକା (ବୁଝିପଥର)
ଦୁଃଖ ହୋଇ ଥିଲା । ଏପରି କେବେ ବା ଅନେକ ଦିନ ଦେଖା
ଛ ଥିଲା । ଗୋଟିଏ' ଗୋଲା ସମେତ ପ୍ରାୟ ଉତ୍ତର କରିବା-
ରେ ୧୯ । ରୁ ୩ ୨ କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲା । ପ୍ରଥମେ ଶତ
ପଥର ପଢ଼ି ପ୍ରାୟ କରି ଏହିପରି ବଜାଇ ଯାଏ ସାଥୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପଢ଼ିଲା । ଭୁମି ପ୍ରାୟ ଆହାଦିତ ହୋଇ ଘାଲ ମୁଦର ଦଶିଲା ଓ
ପଥର ଗୋଟିଏରବାର ଗୋଟିଏ କୌରୁକ ବ୍ୟାପାର ହେଲା ।
ବୁଝିଲା ଅନେକ ପତ୍ର ଓ ତାଳିର ଅଗ୍ର ଦିଶୁ ଛାଇ ପାଇଁଲା ।
ଏ କରିଲା ନିକଟବର୍ତ୍ତ ମୋଦସଳରେ ଏପରି କରିବା ଦୁଇ
ହୋଇଥାର ସ୍ଵାଧି ପାଇଅଛୁଟୁ । ସଥିରୀ ଅନେକ ପ୍ରାକରେ
ଏପରି ହୋଇ ଆଏ ତେବେ ବପା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନକ୍ଷା ହୋଇଥାର
ଆଶିଷା ହେଉ ଥିଲା । ଆସୁ ପେରେ' ଠାରେ ଦୁଇ ସତପ୍ରସ୍ତୁ
ଗୋଲ ବକା ।

ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ବାହୁ କିନରହୋଇଥିଲୁ ସ୍ଵପ୍ନ ଉପରେ କଲେଖିଛିର
ଗତ କାଳ ସନ୍ଧାନସମୟରେ ଏଠାକୁ ଝୋଇଯାଇ ଯାଇବା
କଲେ । ତାଙ୍କ ବଦଳରେ ଏଠା ଯେବେ କିମ୍ବା ଦୃଷ୍ଟିର
ଅନୁତ୍ତ । ଅର୍ଥମାନେ ମହାସ୍ତମ୍ଭ ବାହୁ ମହାଶୟଦ ସବୁର
ଏଠାକୁ ସଂକଳନମନ୍ତ୍ର କରିପାଇଲା ।

ଏଠା ସୁରେ ସୁପରିଷେଣ୍ଡ୍ରେକ୍ ଶ୍ରୀମତ୍ ତାରାଚନ୍ଦ୍ର ସାହେବ
ବାଜୁତା ନିରାକୁ ବନ୍ଦ ହେଲେ କାମଳ ସାହେବ ଏଠାକୁ
ଆସି ଥାଏ ।

ପ୍ରଥମ କଲେହିତର ଶାର୍ମିନ୍ଦୁ ଜୀ ସାହେବ ବଠ ଉଦ୍‌ବାର
ଏଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେ ହୋଇ ପୁରୁଷ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର
କୁଣ୍ଡଳ ଏମାର ୨୦ । ୧୨ ଗାରିର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛି । ଜନରକ ଯେ
ଅର୍ମନ୍ଦୁ ଜୀ ସାହେବ ପୁରୁଷରେ ରହିବେ ନାହିଁ । ସବୁପି ସେ
ରହନ୍ତି ଦେବେ ହାତ୍ରିଲି ସାହେବ କା କିନ୍ତୁ ପ୍ରେ ସାହେବଙ୍କୁ
ଶୋଭାରୁ ପଠାର ଜନଗୋଦନ ବାହୁଦୂର ଏଠାରୁ ଯେବେ
ଗୋଟିଲେ ରାଜ ହେବ ।

୪୦ ସମୟେତ୍ୟ କାଳସାଥେସାର କର୍ମରେ କମିଶନ୍‌ଜୀ
ହେଉ କବଳା କାହାର ଗବକୁ ଯୋଗଳୁ କଲେବିଟର ସାହେବ
ମହୋନୀଠ କରିଅଛୁଣୁ । ସଫିଲି କମିଶନ୍‌ର ସାହେବ ତାଙ୍କୁ
ନ ପଢ଼ିବୁ ଦେବେ ସବୁ ସାରକାର ଅଧୀକ୍ଷର କାହା ଦିଦିବୁ
ମର୍ଯ୍ୟାନ୍ତୁ ନିୟମ କରିବା କାହାର କଲେବିଟର ସାହେବ
ଅନ୍ୟରେ କରିଅଛୁଣୁ । ଦୁଇଁ ଉପଦ୍ୟ ଅଟକି ।

ବାଲେର ମେଳକୁଳ ମେଲରେ ଜଣେ ମୁହଁଘାର
ବନ୍ଧୁତା ବନ୍ଧୁତା ସମୟରେ ଜଣେ କଳବିଦୀ ଜୀବନେର
ତାହାର କେବ ବାଟ ପାଇଁବା କେଉଁଗଲା । ଥିବ ତାହାର
ହୃଦୟରେ । ମେଳକୁଳ ଓ ପୁରସ୍କାର ସାଂଶୋଦରେ ସେ ଏପଣ
କିମ୍ବା ଅର କୋଠାରେ କଣ ନ ଦିବ ।

ବାହୁଦା ଦେଖିଲୁ ତରକାର ଘନେଇବାର କଥେ ସେଇ
ସ୍ଵାଦ ପଡ଼ିବାରେ ଏହି ମରିଯୁ ଗୋଟିଏ କଳାପନ ଦେଇ
ସେ "ସହଜରେ ବଢ଼ ସେଇ ଦେଖିବାର ରଘୁମୁଁ ଅଛେ ରକା-
କରିଅଛୁ", ଯେଉଁ ମାନବର ବଢ଼ ଲୋକ ହେବାକୁ ଉହା ଆଏ,
ସେମାନେ ଆସ ନିକଟରେ ପଡ଼ି ଲେଖିଲେ ଅଛେ ସେଥିର
ରଘୁମୁଁ କହ ଦେଇଁ ଓ ସେହି ସତ୍ରର ରତ୍ନର ପାଇବା ନମ୍ବର
ପ୍ରଦେଶକୁ ଦେଇ ପଦିବିରେ ହିଂକଣ୍ଡ ପଠାଇବାର ହେବାର ଅନେ-
ବିକାର ଏହି ଅନିବାରୀ ପ୍ରଦେଶର ସେବମାନେ ଏହି ବିଜୟର

76A

ଅଛିଲ୍ଲ ଦୁଇଲାପିତା । ତା ୧୭ ମାହେ ଅପ୍ରେଲ ସନ ୧୯୮୦ ମସିଥା ।

ଆମେମାନେ ବଳକରି ବସ୍ତୁକିଛ ଅଭୂତ ପଢ଼ିବା ଖଣ୍ଡ ପ୍ରେରଣପତ୍ର ଗୁଣେ
ଗ୍ରାଫ୍ ଦୋଜ ଲେଖିବଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାନୟରେ ତାହା ପ୍ରକାଶ କଲୁ ପାଠକମାନଙ୍କର ଏଥରେ
ହେବେ କୌଣସି ଦେବ ତାହା ଲେଖିବ କାଣନ୍ତି । ତୁ, ସା, ସ ।

କୋ ହିନ୍ଦୁର ।

—୩୧୩—

ସାପ୍ତାହିକ ।

ସା ମା ହି ପ୍ରତ୍ୟେ କା ରେ ଶ କୋ ପ ବା ରେ ଶ ହିନ୍ଦୁ ନେ,

ପ୍ରଥମ ଶବ୍ଦ } ତା ୧୭ ଦିନ ଅପ୍ରେଲ ସନ ୧୯୮୦ ମସିଥା ।

{ ମଲ୍ଲି
ଅର୍ଚଚନ୍ଦ୍ର
ନଗବ । ନଗଦ :

ପ୍ରଥମ — ବର୍ତ୍ତମାନ “ଏକ ନମ୍ର” ଶୋଳମାଳ କଣ ?

ଉଦ୍‌ଦର — ଦ ମହି ଶତକୁସ ।

ପ୍ର — ବର୍ତ୍ତମାନ ପାତମାଳକ କଣ କରୁଅଛନ୍ତି ?

ଉ — ନାହିଁ କି କୃଷ୍ଣଙ୍କ ହଳ ଟେଳ ।

“କୃଷ୍ଣ ହଳର” ଶୋଳମାଳ କଣ ?

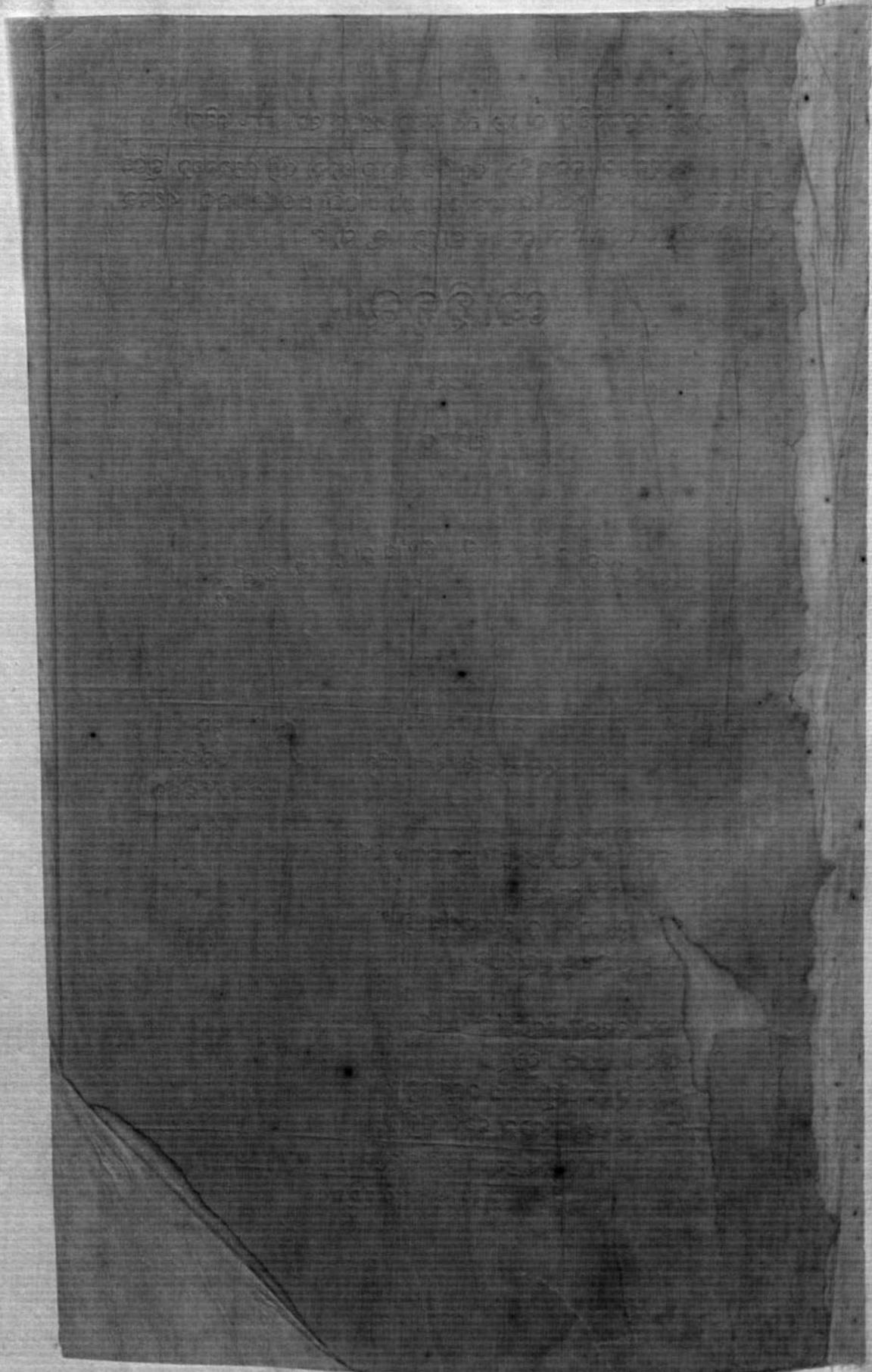
ଉ — ଦ କଣ ତେବେଳ କୁରୁକ୍ଷୁର ।

ପ୍ର — ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖିବୁଗ କଣ କରୁଅଛନ୍ତି ?

ଉ — ନାହିଁ କି ପ୍ରେଷନ୍ତାବନ୍ଧବ ମଦର କର୍ମ ।

ଶୁଦ୍ଧମାଳକ ହରୁପରେ ମୁହଁବ ।

ମୁହଁବ ଶୁଦ୍ଧମାଳକ ସଥାଳସରେ ମୁହଁବ ।

ପାତ୍ର ମହାନ୍ କାଳୀ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରେସ ଗ୍ରୂପ

ମୁଁ କିମ୍ବା ହିନ୍ଦୁ ମାତ୍ରେ କୁଣ୍ଡଳ ସଙ୍କ ଥାଏ ନାହିଁ । ମୁଁ ବୈଶାଖ ଦିନ ୧୫ ଜାନୁଆରୀ ୧୯୮୭ ଶାଲ ଶନ୍ତିବାର

ଅଣ୍ଟିମ ବର୍ଷକ ମୂଲ୍ୟ ୨୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଳ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୨୯
ମଧ୍ୟସମ୍ପାଦିତ ତାକମାସି ୨୯୫୦

ପୁଲରୁଷମାର୍ଗର ବୋଲନ୍ତି ଯେ, ବାବୁ ଲକ୍ଷ-
ମୋହନ ଘୋଷ ଯଥା ସମୟରେ ବିଳାରେ
ପଢ଼ିଛୁ ନ ପାଇବାରୁ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ପ୍ରଦେଶ କରି-
ବା ପକ୍ଷରେ ଅସୁଧିଆ ଦିଲ୍ଲି । ତେବେଳ ସାହେବ
ଜାହାଙ୍କ ପାଇଁ କଣେଷ ତେଜ୍ଜ୍ଞ କରୁଥିବାକୁ
ଫରେଖିବାହେବ ଜାହାଙ୍କ ବିଲାର କୌଣସି
ଭାଇର ଲିବରଲ ଦିଲର ପ୍ରଦିତ୍ୟ ମନୋଜାତ
କରିବାକୁ ସଂକଳ କରିଥିଲେ । ବିକ୍ରି ଘୋଷ
ମହାଶୟ ଉତ୍ସୁକ ନ ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କର
ପ୍ରସାଦ ଆଉ ଭାର୍ଯ୍ୟର ଜିଥିଲା । ଏହା
ଆଜିଦର କଣ୍ଠୀ ଯେ ଜଣେ ଦେଖିଯୁ ଲୋକ
ସାହେବମାତଙ୍କର ପ୍ରଦିତ୍ୟ ଥୋଇ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ
ନହାଯଦର କଣେ ହେବ, ହେବେ । ଫେଲ
ସାହେବଙ୍କର ବେବଳ ଦୋଡ଼ାଦୋଡ଼ା ପାର
ମେ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟରେ ପ୍ରଦେଶ କର ଥାଇଲେ ।

ଅମ୍ବେନାନେ ଅତିନ୍ଦ୍ର ଆଚନ ସହିତ ଛଣ୍ଡ
ସ୍ଥାଳ ତେଲିକିମୁଦରେ ପାଠ ବଳୁ ବ ଓଡ଼ିଶାର
ରେବନ୍ଧା ବଲେଜରେ ଅଇବ ଶିକ୍ଷା ଦେବୀ
କରିତ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ ଫିଟାଇବାର ପ୍ରାର୍ଥନା
ଦେବାକୁ ମାନ୍ଦ୍ରବର ନେତ୍ରଙ୍ଗେ ନବର୍ଦ୍ଦିର ଭାବା
ମନ୍ତ୍ରର କରିଅଛନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ ଶ୍ରେଣୀ ଆଗମା
ଅର୍ଥାତ୍ ପଞ୍ଚ ୧୮୮ ଜନାର୍ଥି ମାସଠାରୁ
ଛିଟିବ । ବାକୁ ଲୟାକାମ୍ବୁଦ୍ଧ ଦାସ ଏମ୍, ଏ,
ଏଲ୍ ବିଦେଶ ବଲେଜର ଜଣେ ସହକାରୀ
ଏଥ୍ୟପଦ ଅଛନ୍ତି ଉଚ୍ଚ ଶ୍ରେଣୀର ମାର୍ଯ୍ୟ ବି-

ବାହି କରିବେ ଏକ ଶ୍ରେଷ୍ଠତାରୁ ଯାହା ଦେଇଲା
ମିଳିବ ତାହା ସେ ପାଇବେ କେବଳ ଏହିକ
ଧର୍ତ୍ତ ରହିଲ ଯେ ବାର୍ଷିକ ₹୨୫୦୦ ଲାକ୍
ଅଧିକ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସବାଣୀ ପାଇବେ ଜାହାଁ ।
ଏଥିରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ କଲେକର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟର
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ଯହାଅଛି ମାତ୍ର ବିଜ୍ଞ
ବ୍ୟୟ ଚାହିଁ ସ୍ଥାଜାର କର ମୂଳରୁ ସଜ୍ଜାତି ନ
ଅଟିଲେ ଅଣାହୁମ୍ଭ ଫଳ ଲାଭ ହେବ ଜାହାଁ ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କ ପାବଠିନାକେ ଅବଶତ ଅଛି
ଯେ ରତକର୍ଷ ଦଖାଇ ଗୋମସ୍ତବାର ପଥିବା
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘୁଳ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୋଡ଼ିଏ ପେରିଛି
ପଥ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବାରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘୁ ପଥିବାର
ପଞ୍ଚାଦିକଙ୍କ ସମ୍ମାଦିପତ୍ର ଆରହାନ୍ତିବାରେ ଏକ
ସହସ୍ରଜଙ୍କାର ମୁଦ୍ରିତକା ଓ ଏକ ସହସ୍ରଜଙ୍କା
ତପାଟି ଭଲବ କଲେ ପଞ୍ଚାଦିବିତାବା ଦେଇବ
ପାଇବାରୁ ପଥିବାଟି ରହିଛି ହୋଇ ଗଲା
ବର୍ତ୍ତନାନ ହୃଦୟପେଟି ଅଟରୁ ଆମ୍ବାନାକେ ଅଛି
ଆହନ ପଥିବା ଅବଶତ ଦେଲୁ ଯେ ସେଇ
ପ୍ରକାଶର ପଞ୍ଚାଦିବି ଓ ଅୟକାଶ ପଣ୍ଡିତ ପ୍ରା-
ତିକାନାଥ ଦିନମର୍ତ୍ତବୀ କିନା ମୁଦ୍ରିତକା ଓ ଅ-

ମାନ୍ଦରେ ଧରିବା ପୁଣ୍ୟକାଳ ପ୍ରାଚୀ କରିବା
ପାଇଁ ଗବର୍ତ୍ତମେଶ୍ୱରେ ଆବେଦନ କଲେ ଓ
ସେପରି ଦୁଃଖୀୟ ଓ କିନ୍ମଳୀୟ ପଥ ଅପଣା
ପଥିକରେ ମୁହଁତ କରିବାର ଯୋଗ୍ୟ ଜୀବି
ରହିଷ୍ୟରେ ଦେଖଇ କରିବାର ଦିନ

ଦେଲ୍ଲାରୁ ମହାମାନ୍ୟ ବଢ଼ି ଲାଗୁଥାବେବ ପଣ୍ଡିତ
ମହୋଦୟଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା କ୍ରାହ୍ୟ କରି ଅଛନ୍ତି ।
ଲିଟିନ ସାହେବଙ୍କର ଏ ଅନୁଶ୍ରଦ୍ଧରେ ମୋବେ
ବିଶେଷରଙ୍ଗ ବଜାରସିମାନେ ବଢ଼ି ପଞ୍ଚଶ୍ଵର ହେବେ ।
ବଜାରବାରେ ଘୋମପ୍ରକାଶ ପୂର୍ବତନ ଓ ଅଛି
ଉତ୍ତମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖୁଲ୍ଲା ଜାହା ରହିବ ହେବାରେ
ସମସ୍ତେ ଦୃଶ୍ୟତ ହୋଇ ଥିଲେ । ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର
ପୁନଃ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନରେ ଅମେମାନେ ଆନନ୍ଦର ହୋଇ
ଉଥିଲୁଣ୍ଡ ଓ ମନାସୁଥରୁ ଯେ ଉଠିପରି ଥାର
କିଛି କିମ୍ବା ନ ଏହୁ ଓ ପରିବାଟି ଚିରପ୍ଲାଦୀ
ହୋଇ ରହି ।

ଶ୍ରୀପୁରୁ କମିଶ୍ନର ସାହେବଙ୍କ ଏଥର ଯୁଗ
ନଗର ଦର୍ଶକ ଉପଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଖେତାରେ ଯେଉଁ
ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦ ଦେବାର ବାଥ ହୋଇଥିଲା
ତାହା ଗତ ସପ୍ତାବ୍ଦ ବୁଧବାର ରାତରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଉଦ୍‌ବ୍ରାହ୍ମ ଏବଂ ଆଜନ୍ଦ ସହିତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଲା ।
ଆମ୍ବେମାନେ ଯଥା ସମୟରେ ସମାବ ପାଇ ନ
ଥିଲାରୁ ଗତ ସପ୍ତାହରେ ତହିଁର ଉଦ୍‌ଦେଶ କରି
ଛି ପାଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମେତ ବିବରଣ ଲେଖୁଅଛୁ
ଯଥଃ—

ଶୁଦ୍ଧ ଦୟା ଶ୍ରୀ ସନ୍ତୋଷରେ ବାବୁ ଗ୍ରମପ୍ରସାଦ
ମେହିକୁ ଓ ଉଚ୍ଚବାଳପ୍ରସାଦ ଦର୍ଶନ ଜାନ୍ମନ, ଦ୍ୱୀପ,
ବିଲାପ, ହାତ ଘେଷନାର ଓ ଗୋଲକର୍ଣ୍ଣଗର
ଏବଂ ଅଳ୍ପମନ୍ୟ ବାଧ୍ୟ ଏବଂ ଧୂଳିର ଗାୟତ୍ରେ ହେଲୁ
ଯାଇ ବନ୍ଦିଶ୍ଵର ଏକଟିଂ କ୍ଲିନିକକ୍ଷେତ୍ର, କିମ୍ବା

ମାଛଟେକୁ ଏହି ଜାତ୍ରାର ଏପରି ଗୁମଥାହେବନ୍ଦୁ
ସମାଦିର ପୂର୍ବକ ଦେମାଙ୍କ ବୋଠିଠାରୁ ଘେଣି
ଆସି ମଜଳିଥରେ ପ୍ରଦେଶ କରୁଥିଲେ । ମଜଳିର
ବକାନେ ଗୋଟିଏ ନୃତ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହୋଇ ଥାଏ, ଲଞ୍ଚକ, ଫୁଲ ଜୀବାଦିଯୁଗ
ସୁରୁତି ପୂର୍ବକ ସ୍ଵର୍ଗିତ ହୋଇଥିଲା ।
ଆରକୁଦର ସକା, କ୍ଷତିଦର ଉଗବାନ ଶବ୍ଦିତିକୁ
କେଣ୍ଟମୁଦ୍ରା ଗ୍ରମୀରମାନଙ୍କ ଓ ଦୁମାର
ସକା ବି ମେ ଶ୍ରଦ୍ଧକୁ ଅଧିଥିଲେ ତୌଧୂଶ
ବାର୍ଷିକାଥ ଦାର ଏକ ପୁଣ୍ୟ ଜଗଗର ତାବର୍ତ୍ତ
ଶେଖିର ଦେଶାୟ ଉତ୍ସମେବ ଉତ୍ସମେବ ଥିଲେ ।
ଆହେବ ମନୋଦୟ ସମସ୍ତକ ପରତୟ ନେଇ
ପରିମୁଦ୍ରା ଥାର୍ଯ୍ୟବରାହରେ ହୃଦୟିଲଙ୍କ ମେନ୍ଦ୍ରିଯାଲାପ
ବଲେ । ପ୍ରଥମେ ଅଜୟବାଜୀ ତୁତ୍ତାରୁ ଅଜୟର
ସୁଲବତ୍ତଳ ବିଦ୍ୟାଜାଗି ଓ ତହୁଁପରେ ବକ୍ତ୍ଵା
ମାତ୍ର ହେଲା ମାତ୍ର ହୃତ୍ତର ବିଷୟ ଯେ ଦିନଶ୍ଵର
ଥାହେବ ତହୁଁର ଯେ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦାନ କଲେ
ଆହା ଗୋକମାଳରେ ଶୁଣାଗଲ କାହିଁ ଓ
ଥାହେବ ମଧ୍ୟ ଯୋହଙ୍କ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତାବରେ ମତ
ଥିବାର ଦେଖି ଥାର କହି କହ କହ ଦେମାଙ୍କ ଥିଲେ । ଏକଟିଠି କଲେବ୍ୟର
ଶାଶ୍ଵତ ଧାନେବ ଏଥର ଏକ ପଣ୍ଡା ଉତ୍ତାରୁ
କୋଠିରୁ ଗଲେ ଏକ ତହୁଁର ଏକ ପଣ୍ଡା ଉତ୍ତାରୁ
ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାୟ ବନ୍ଧ ତୁତ୍ତପ୍ରତିହର ପାଣ୍ଡା ମମୟରେ
ମଜଳିସ ବକିଲା । ବେବଳ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୁର
ଥାହେବ ଏ ମଜଳିକୁ ଆସି କଥୁଲେ କୌଣ୍ଠ
ହୁଅଇ ଆହା ମାନୁଷକ ପାରତାରୁ ଅନ୍ୟର
ଜାରଣ ଯଦ୍ୟତି କହେ ଥାବେଗ୍ୟ ଦେହର ଫେର
ଅସିଥରୁ ମାତ୍ର ପୁଣ୍ୟର କାହୁଁ ଜାହାର ଗଜୁର
ପ୍ରତି ଉତ୍ସମାରବ ହେବ ହାହିଁ ବୋଲି ପ୍ରଥାନ
ତକ୍ତର ମତ ଦେଉଥିବାରୁ ସେ ମୁଖ୍ୟରେ ଜ
ଆର ବଜଳାର ଅନ୍ୟ କଲାକୁ ବନଳ ହେବାରୁ
ତେଣୁତ ଥିବାର ଶୁଣାଯାଏ । ପାଦା ହେଉ
ମଜଳିସର ସମସ୍ତ ବଣଧାର ଅଜନ୍ମ ପ୍ରତିବର
ହୋଇଥିଲା ଓ ଦର୍ଶକମାନେ ତହୁଁରେ କଣ
ପୁଣ୍ୟର ଦର୍ଶକରୁ । ସର୍ବପରମାମାତ୍ର
ଏକପଞ୍ଚା କାହାର କହିବାରୁ ଓ ଅତି ଏବା
ପଞ୍ଚା କାହାର କୋଠେଗନ୍ତୁ ଯାଇଥିଲା ।
ପୁଣ୍ୟ ସହିତରେ ଏ ସମସ୍ତ ବିଦ୍ରହି ହାହିଁ ।

ଦ୍ଵିତୀୟମାତ୍ର ଓ ବିଶ୍ୱାସୀ ହେଲା ।
ଆମୁମାନଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶାର୍ଦ୍ଦରବର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପିତା କଣ୍ଠମଧ୍ୟଥିବୁବା ହତ୍ୟାକର ଯେ ପାଦବିରୁଦ୍ଧ ଏହିଅଛି ଗ୍ରୟାନ୍ଟ୍ ବେଳ ସାହେବ ପାଶରୁରେ ଗୋଟିଏ ରାଜପୂର୍ଣ୍ଣ ରଚନା ବିଳାର ସାମାଜିକ ବିକ୍ଷିପକ ସଙ୍କରଣ ଯାଠ କରିଲେ । ଆମୁମାନେ ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟି ଅଟରେ କୃତ୍ୟାନ୍ତ ଯାଠ ରଖିଛି ର ସାମାଜିକ ଯାଠକୁ ଜଣାଉ ଥାଏ ।

“ପ୍ରାଚିନ ବାଳରେ ପୁନ୍ୟଭାବ ମୟରେ
ପିତାର ଆସକ ଥିଲା ଜାହା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବେଳ
ଥାହେବ ଏହିରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣିନା କରାଯାଇଛି ଯଥା,
ପ୍ରାଚିନ ବାଳର ହଦୁୟଭାବ ଗୋଟିଏ ପରା-
ବାର ନ ଥାଇ ଦରଂ ଗୋଟିଏ ସମାଜ ଥିଲା ।
ପରିବାରକୁ ମୋକଳ ସଙ୍ଗଦା ଅସ୍ଵର୍କ ହେଉ
ବା ଉଠା ଦେଇ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସମସ୍ତର ସମାଜ
ଅସକାର ଓ ତିଜା ସେ ସମାଜ ଅର୍ଥତ୍ ପରା-
ବାଗର ବଢ଼ା ଥିଲେ । ପରିବାରର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି
ଓ ପରିବାରକୁ ସମସ୍ତ ଲେକଳ ଦିଗରେ
ଜାହାଜର କିମତା ପ୍ରାଦୃ ପ୍ରାଣୀ ଥିଲା ଅଧିକ ସେ
କୌଣସି ଅର୍ଥରେ ମାଲିକ ନ ଥିଲେ । ଯେଉଁ
ସମ୍ପତ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ସେ କରୁଥିଲେ ଜାହା
କୌଣସି ପ୍ରାଚିନରେ ଜାହାଜର ନିକର ତ
ଥିଲା ପରିବାରାୟ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଇଁ ପୂର୍ବ-
ପୁରୁଷମାନେ ମର ଯାଇଥାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଇଁ
ପରିପୁରୁଷମାନେ ଅବସ୍ଥା କିନ୍ତୁ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି
ଏ ସମ୍ପଦକୁ ଭକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଅସକାର ଏବଂ
ପିତା ଦେବଳ ଏ ସମ୍ପଦକୁ ନାଭାବିତଦାର
ଥିଲେ । ସେ ଅପଣାଙ୍ଗବଦମାରେ ଏହା କରିବୁ
କରିବାକୁ କିମା ମୁଣ୍ଡ ବାଲରେ କରିବାଦ୍ୱାରା
ବସାନ୍ତର କରିବାକୁ ସମ୍ମନ କି ଥିଲେ । ଜାହାଜକୁ
ରିକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ର କଷାଯାବେଳେର କର ଏହି
ହେତୁରେ ଦିଅ ଯାଇଥିଲା କି ସେ କହଇ ଗେ-
ବିକ୍ରୀ ପ୍ରତିବାଳନ କରିବେ ମୁକ କଣ୍ଠିକ କରି
ଶ୍ରାବିଦ କିମ୍ବା ଦେବେ ଏବଂ ସେ ସ୍ଵଧୀ-
ଦେହଭ୍ୟାଗ କଲା ଭାବାକୁ ଭକ୍ତ କିମ୍ବା ମାନ
କରିବା କରିବା ସକାମେ ଜାହାଙ୍କ ହୁଲାଇଛିତ୍ର
କଷାଯା କର ବିବେ । ଏ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ତଳା-
ଜଗାରେ ଜାହାଜର ଶନାକ ଅକାଟ୍ୟ ଓ ଜାହା-
ଜଗ ବିକେତନା ଅନାବଦ ଥିଲା । ପରିବାରରୁ
ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାହା ମୁଣ୍ଡରେ ଥିଲେ । ସେମା-
ନକୁ ସେ କବାହ ଫେରିଥିଲେ ଜାହାଜର
ଅଂଶ ନିର୍ମିତ ବର ଦେଉ ଥିଲେ ଏବଂ ଜାହାଙ୍କ

କବନକୁ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ହାତେ ପାଇଲା ଏମାନଙ୍କର ଗାଯନକର୍ତ୍ତା ଓ ବିଜ୍ଞାନ-
ଚର୍ଚା ସ୍ଥଳେ । ସେମାନେ ଯେଉଁ ଛମ ବରୁ-
ଥିଲେ ତାହା ଅପଣା ସାହେଜ ନହିଁ ପାଇ
ଏହାଙ୍କ ସାହେଜ । ଏହାଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନରୁ ସେ-
ମାନେ ଆହାର ଆହାଦିନ ଏବଂ ଉଷ୍ଣାଳର ତର
ଥିଲେ ସୁରକ୍ଷାତ୍ମକ ଅର୍ଜନ ସାଥୀରାଗ
ପାଣ୍ଡିତ୍ୟରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ନ । ଅର୍ଦ୍ଧପରିବାରର ପୁରୁ
ଶ୍ଶୀଧୃତିବାର ବୁଝି ଦେବ ତ ହିନ୍ଦୁମନ୍ଦିର-
ବାର ଭାଙ୍ଗି ଦେବ କ୍ଷତ୍ରିୟାରୁ ଯନ୍ତ୍ର ମାତ୍ର ଅ-
ନ୍ତର ଥିଲା । ବେମ ଗଜିରେ ପୁରୁ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟରେ
ସେନ୍ୟାମ୍ବନ ଅଥବା ବିଜ୍ଞାନକର୍ତ୍ତା ବିନା ନିଶ୍ଚି
ଯାଦା ବିଜ୍ଞାନ ପଦରେ ଧାର ଏବହିତରେ
ତାହାର ଅବସ୍ଥା ଖୁବିଠାରୁ ଅବ୍ୟକ୍ତ ହାତିଲା
ଥିଲା । ସେ ଏବଂ ତାହାର ପରିଷ୍ପରା ପିତାର ଦୀ-
ତରେ ଥିଲା ।”

ଭିତର ଲିପୁର ହବାକ୍ଷଣରୁ ଜାଗାଯାଏ ଯେ
ପାଇଁକ ହୃଦୟ ପରିବାର କେବଳ ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ
ଲାଭ ବାନ୍ଧିମାନଙ୍କୁ ନ ବୁଝାଇ ବେଷ୍ଟ ଭୁଟ୍ଟମୁଖ
ଥିଲେ ପରିବହ ଏବଂ ପର ସୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସୁରା
ବୁଝାଇଥିଲେ ଏବଂ ପରିବାର ସାଥୀରୀ ହୁଏ-
ଦିଲେ ଏ ପମ୍ବକର ଅନ୍ଧକାର ହିକାରୁ ଜାହା
ବକଳାକରେ ହତ୍ତାଗୁରର ଅଯୋଗ ହୁଲା
ବାବତ ହତ୍ତାଦୂର ହେଲେ ପର ସୁରୁଷମାନେ
ଥିଲେ ସୁରୁଷକର ଗ୍ରାଣ୍ଡ କିମ୍ବା ବରିବାର ଜନ୍ମ-
ମୃତ୍ୟୁ ନିହିତ ହେଲେ କେତେବେଳେ ପରିବାରର
ମୂଳରୁ ଅର୍ଥାତ୍ କୁଳଧର୍ମ ଏବାଦେଶରେ
ଲୋପ ଦେବ । ହୃଦୟରେକବ ସ୍ଵାପିତ ଅଦ୍ୟ-
ଲିଙ୍ଗରେ ଥାଇମାନେ ବ୍ୟଥିତ ଭୁଖାରୁ ଅନ୍ତରୁ
ଥିଲୁ ଥିବାରୁ ହନ୍ତ ମାସ୍ତ ଗୁହ୍ନ କଣ ଆଜିବା ଓ
ପଢ଼ିବମାନେ ଅଛନ୍ତି ବିବିଦବାୟୀଙ୍କ ଥାହା ହେଲା
ଚାରିଏତି ଶମ୍ଭୁ ହୀର କି ବର କେବଳ ଫଳ
ବିହିମାରୁ ଦେମାନେ ହୃଦ ସମାକ୍ଷେପ ସ୍ଵଦେଶ
ପରକର ଉଠିରେଇ ବ୍ୟମନ ତାତକାରୁ ପ୍ରକୃତ
ହେଲେ । ଏଥରୁ ଉଠିରେଇ ମାତ୍ର ଜାହା ହନ୍ତ ମାତ୍ର
ମୂର୍ଖୀ ବିବେଧୀ ବାରର ପରିବାରର ଦୂରର
ଯୋଗନ କଲିବି ପଞ୍ଚଭି ଭୟ ବରିବା ହୃଦ
ବିବିଦକାର ପ୍ରଥମ ଭୂଦେଶ ଅଛିରା । ସନ ୪-
୫ ମସିହା ପରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଫରସର ହୋ-
ତଥର ଜହାରୁ ଦେଶାଂଶୀର ଯେ ପଞ୍ଚଭି
ଦ୍ୱାରା କରିବାର କଲିବି ଅଛି ଦୃଶ୍ୟପ୍ରେ
ପ୍ରହିପାଳକ ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଦେହ ନହିଁରୁ